

ఆంధ్ర సాహిత్య వారం

పత్రిక

7-1-66

18115-

30363

యువకులు ఫిలిప్స్‌ను అభిలషిస్తారు

యువకులు ఫిలిప్స్‌ను అభిలషిస్తారు ... మరుకే న ఆటగాళ్లు.
విద్యార్థులు .. చాలమంది స్నేహితులుగల విలాసవంతులు
....మంచి భవిష్యత్తును ఆశించే యశస్కములు. ఒక్క
మాటలో చెప్పాలంటే మీవంటి యువకులు....
ఫిలిప్స్ ఎందుకు ? వాళ్ళే అంటారు మీతో. ఫిలిప్స్
దిట్టంగా వుంటుంది. (ఇది అనలేన 'ఔంపర్
ఆక్కుతో తయారైంది). ఎంత చెడతొక్కినా తట్టుకోడానికి
వీలుగా ఉంటుంది - ఇంకా ఫిలిప్స్ అందంగా ఉంటుంది.
దీని స్విగ్గత, గంభీరత సంస్కృతిని ప్రతిబింబిస్తాయి.
విశిష్టకరమైన టైక్. మొత్తంమీద నేటి చురుకైన
యువకులకు ప్రత్యేకంగా విధానింపబడినది.

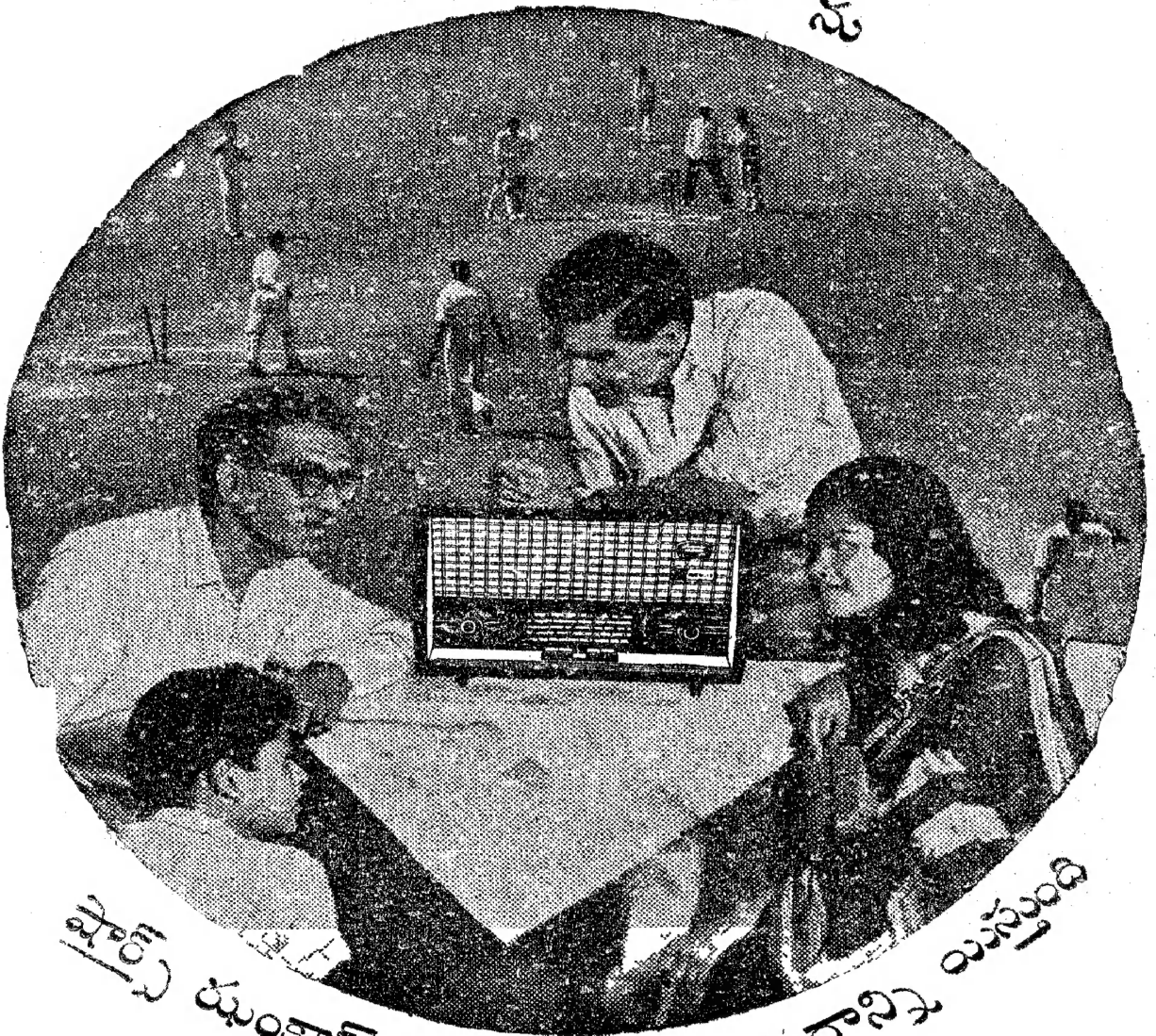

మీరు **ఫిలిప్స్** ను అభిలషిస్తారు

ట.ఐ.ప్రెకిర్స్ అవ ఇండియా అంబిటరు, మద్రాసుశి

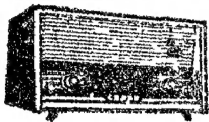
(ప్రాప్రైటర్స్: ట్యూబ్
ఇన్ వెన్ట్యూర్స్ అండ్
ఇండియా లి. మద్రాసు

విశేష లక్షణము

షాల్బీ ఝంకార్ మీ జీవితానికి ఆనందాన్ని యిస్తుంది

Shalby JR/265

మోడల్ UL-164 (ఫుల్ మోడల్)
6-ట్యూబ్ 4-ట్యాంక్ AC సెట్
వాన్ ట్రైబల్ టౌన్ కంట్రీ రు.375
ఎక్స్ ప్రెస్ డ్యూటీ రు.40. పన్నులు అదనం.

మోడల్ 5 A-46
6-ట్యూబ్ 4-ట్యాంక్ AC సెట్
వేరియబుల్ టౌన్ కంట్రీ రు.350
ఎక్స్ ప్రెస్ డ్యూటీ రు.40. పన్నులు అదనం.

మోడల్ BZ-490 (ఫుల్ మోడల్)
9-ట్రాన్సిస్టర్ 4-ట్యాంక్
ఫ్రెన్డ్ ట్యూనింగ్ రు. 375
ఎక్స్ ప్రెస్ డ్యూటీ రు.40. పన్నులు అదనం

విభాంతి గలిగించు క్రికెట్ వ్యాఖ్యానము శ్రావ్యమైన సంగీతం. లేక ఉల్లాసవంతమైన వార్తలు ఏదైనా వాకాని-లన్ని పీఠభివ్యములో ఉంటుంది-ఒక షిర్స్ ఝంకార్ ను గలిగిస్తుండండి. సరసమైన ధరలలో, సాగవైన ఆవరణ్ణులో షిర్స్ ఝంకార్ అందరికీ లభ్య బాటులో ఉంది.

వ్యాపార సంగ్రహం ఆయారునెల రు.లలో ప్రపంచ భౌతికపాండిత హయకావా శైక్తికన్ కం. లి. జపాన్ వారి సాంకేతిక సహాయంతో ఆయారునెల రు.లకు ఉన్న వని జ్ఞాపకముంచుకొండి.

Shalby JHANKAR

ఇండియన్ స్టాండర్డ్స్ లి., తోటర్ హౌస్, హిందూ - 1
RTH No. 197000

ముఖచిత్రం

24-12-65 ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ముఖచిత్రము నటుడు శ్రీ రమణమూర్తి నవ్వేంతో ఆకర్షించారు. చాలరోజులుగా యిటువంటి అందమైన ఫోటో తన చిత్రాన్ని చూడాలని వాలో వున్న కోర్కె వేటికి తీర్పు గలిగినందుకు వా అభినందనములు.

డి. కృష్ణమూర్తి (వై.వేలి)

డిజిమెన్ కార్టూన్

“డిజిమెన్ కార్టూన్”లో అమెరికానుంచి అత్యవసరంగా అందిన 1½ మిలియన్ టన్నుల ఆహారం తగులబడి పోతుండగా అమెరికా అగ్ని మాపకదళం వచ్చి మంటలను అర్చిస్తట్లుగా వున్నది. అది మన దేశాన్ని న్యూనతగా చిత్రించినట్లున్నది. మన దేశముయొక్క ఆహార పరిస్థితి అంత కొంపలు అంటుకుపోయే దుస్థితికి రాలేదు. మనము మన ప్రభుత్వము కూడ చాలా శ్రమపడి అధికాహారాన్ని తయారుచేస్తూ యున్నాము.

అడిలి సాంబశివరావు (కలిదిండి)

ఉత్తరాలు

కథలు

‘భయం’ కథ ఆణిముత్యం లాగుంది. చాలా నెలల తర్వాత ఒక మంచి కథ చదివానన్న తృప్తి కలిగింది. కథ మొదలు పెట్టిన దగ్గరనుండి చివరి వరకు ఏకబిగిన పూసరి పీల్చుకోకుండా చదివాను. కథలో ముందేం జరుగుతుందా అన్న ఆతృత—హిక్ కాక్ పిక్చర్ చూస్తున్నప్పుడు కల్గినంత ఆతృతలాగా — నన్ను కొరుక్కుతిన్నది. ఈ కథలో రచయితలు ఉపయోగించిన టెన్సిక్—చివరలో ప్రశంశనీయంగా ఉన్నది.

కె. ఆరుణాదేవి (పైదరాబాద్-7.)

* * *

24-12-65 వ తేదీ సంచికలో ప్రచురించిన ‘భయం’ అను కథ చాల బాగున్నది. రచయితలు “రాంబాబు అండ్ శాయి” గారలకు మా కృతజ్ఞతలు. ‘ప్రమాదం’ అనే కథ గూడ బాగున్నది. వేణుగోపాలరావు (పురుషల్లి)

* * *

“దేవుడినవ్వు” అనుకథ చాలా బాగున్నది. రచయిత శ్రీరంగంరాజేశ్వరరావు స్వానుభవము మీదే ఈ కథను వ్రాశారని అనుకోలున్నాము. ఈ కథ చదువుచున్నచో నిజముగా దేవుడు నవ్వుచున్నాడా! అనిపించుచున్నది.

హయ్యేటి, లక్ష్మి. (పైదరాబాదు) సీరియల్

మీరు ప్రచురించిన “పసిడిమనసులు” కథ మమ్మల్నెంతో ఆకర్షించింది. చివరివరకు చాలా ఆతృతగా చదివాము. పాత్రల్ని సృష్టించటంలో రచయిత క్రొత్తదనం చూపించారు. రజనీపాత్ర మా అందరి హృదయాల్లో నిలిచి పోయింది. ఇలాంటి చక్కటికథ వ్రాసిన రచయితకు, ప్రచురించిన మీకు మా హృదయ పూర్వక అభినందనలు.

రాజ్యం, కమూర్తి (తిరువార్తియూర్)

పసిడిమనసులు సీరియల్ ముగిసేందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది.

రచయిత (త్రు) లకు ఈమధ్య కథాగమనానికీ అడ్డు తగులుతారనుకున్న పాత్రలను చంపేయడం ఒక దురలవాటు. ఈ విధానాన్ని ఉపయోగించిన తరవాత గూడ సీరియల్స్ (!) అంత పెద్దవిగా వుండడం శోచనీయం. పోనీ కొన్ని పాత్రలను చంపేశారు గదా అప్పుడైనా కథ తొందరగా నడుస్తుందా అంటే, అదీ వుండదు.

ఆధునిక (?) వలలా రచయిత (త్రు) ల కున్న మరొక దురలవాటు ప్రేమాయణంలో మిగిలిన పాత్రలను నర్సులుగా చేర్చి చెయ్యడం (సాధారణంగా యిలా మిగిలిపోయేవారు స్త్రీలే అయ్యింటారు. మగ నర్సు లుండరనో ఏమిటో మరి.)

ఇక సుంచయనా రచయితలు తమ నవలల్లో ‘ప్రేమాయణం’ పిలియినంత తక్కువ మోతాదులో చిత్రించడం మంచిది. కథల్లో చిత్రించేటటువంటి త్యాగమూర్తులు నిజ జీవితంలో తారగల్గడం చాల అరుదు.

కె. రాధాకృష్ణ (వాల్తేరు)

* * *

మీరు ప్రచురించిన “పసిడిమనసులు” సీరియల్ అయిపోయిందని తెలియగానే ఒకవిధంగా సంతోషము, ఒకవిధంగా బాధగాను వుంది.

హృదయ కుసుమాల తర్వాత పసిడిమనసులు వ్రాసి శ్రీ హరికిషన్ గారు తమయొక్క రచనానైపుణ్యాన్ని నిరూపించుకున్నారు. వారికి నా హృదయ పూర్వకమైన ధన్యవాదాలు.

ఇటువంటి చక్కని నవలలుచదివి “రజనీ” లాంటి వాళ్ళు దేశానికి ఒక్కళ్ళు అయినావుంటే చాలా సంతోషిస్తాను.

పి. వెంకటేశ్వరరావు (అదోని)

‘జయం మనదే’

ఒక ప్రక్క పికిస్తానీయులు, మరో ప్రక్క చైనీయులు కలసి, భారతదేశాన్ని కబలించుకొనుటకు పాంచినూస్తున్న ప్రస్తుత పరిస్థితిలో భారత మాత—ఆ కన్న తల్లి పిలుపు నందుకొని “నూకు దేశభక్తి” వుంది. మా దేశంకోసం కోటి రూపాయలు వించిన ప్రాణాలను సైతం త్యజించడానికి సర్వదా సరిసిద్ధుణ్ణి అంటూ ‘జయం మనదే’ అను నిఘాటములతో, తనతోబాటు తన తోటి కళాకారులను కూడగట్టుకొని ఆంధ్రదేశమునకేగి పలుచోట్ల, పలు విధములైన కార్యక్రమము లోపగి, ఉగ్వారా ప్రజలవద్దనుండి దాదాపు వినిమిది లక్షల రూపాయల చెక్కును, ఈనెల 11 వ తేదీన పైదిరాబాదులో జరిగిన అంతిమ కార్యక్రమములో భారత ప్రధా.

శ్రీ శాస్త్రిగారికి, చెక్కు రూపములో నమర్చి, మరొక్కమారు తన నవ్వుదయతను, దేశభక్తి నిరూపించుకున్న ప్రఖ్యాత చలన చిత్ర నటుడు నిర్మాత, దర్శకుడైన శ్రీ నందమూరి తారక రామారావుగారికిని, తనతోటి కళాకారులకును, ఇతర సాంకేతికులకును, నా హృదయ పూర్వకమైన అభినందనలు అందజేయుచున్నాను.

బలభద్ర రామయ్య (మద్రాసు)

BOOKS

1. PROFITABLE TRADE SECRETS
2. FORMULARY FOR HOUSE HOLDER
3. SERVICES GUIDANCE & CAREERS
4. LESS INVESTMENT MORE PROFIT

PRE PRICE RS. 7/- EACH (NO. V. P. P.)

BY R. B. GUPTA

Instructor Govt. of U. P. & Raj.

SEWA PRATISTHAN

CHANDOLIE, KAZAL, JAIPUR (RAJ.)

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

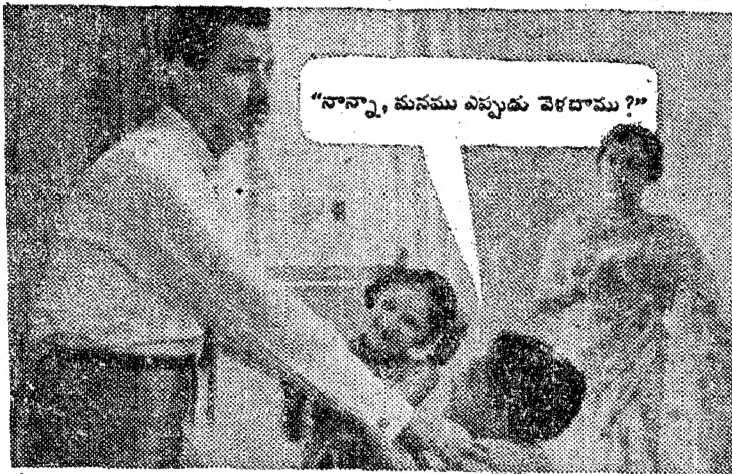
సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచిక

వచ్చే వారమే!

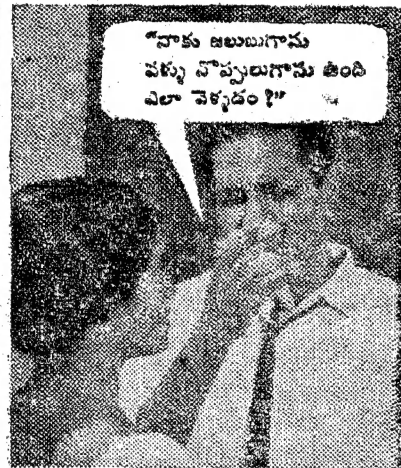
ప్రత్యేకమైన వ్యాసాలతో, కొత్తతరహా సినిమారచనలతో, సరికొత్త శీర్షికలతో తయారవుతోంది. ముఖచిత్రం: బాపు.

ఎక్కువ పేజీలు!

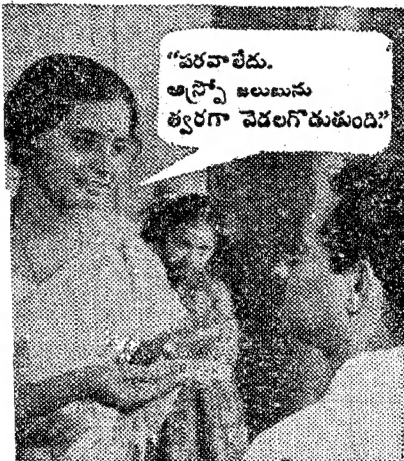
అమ్మ సమయస్వార్థి సహాయపడింది!

"నాన్నా, మనము ఎప్పుడు వెళదాము?"

"నాకు జబబుగాను పళ్ళు నొప్పులుగాను తిండి ఎలా వెళ్ళదం?"

"పరవాలేదు. ఆస్ప్రో జబబును త్వరగా వెడలగొడుతుంది."

ఆస్ప్రో కుటుంబమంతటికీ మేలుచేస్తుంది.

బాధ అనేది మాకు ఒక సమస్య... చూడండి మేము మీకు పరిధంగా సహాయపడతామో!

చికిత్స: 'ఆస్ప్రో' యొక్క చికిత్సా సందర్భాన్ని ఒక చికిత్సా దశానికి నేను ఉపయోగించాను. బాధను అనుభవించానికి మంచి మంచి ఫలితాలను కనిపెట్టాను మా వని. ఈ విషయమును గురించి ఏకాగ్రతతో ప్రపంచమంతటా చికిత్సా సలు జరుపుతున్న అగ్రగణ్యమైన చికిత్సా సందర్భంలో మేము ఒకరము. నొప్పిని నివారించుటకు నేడు క్రొత్త మార్గము 'ఆస్ప్రో' పార్మలా అని మేము తెలుసుకొన్నాము. అందుచేతనే ప్రపంచమంతటా దాక్షిణ్యేతను, ఆసుపత్రులలోను ఇది వాడబడుతోంది.

బాధ అంటే ఏమిటి? మెటాబారిక్ ఉత్పత్తులు, వేహము వాటిని తీసుకొని పోగలిగే కంటే కొద్ది వేగముతో, స్పృహను కోల్పోకుండా

చేరి పోవడం వల్ల మరుగుపడిన వాపు కలుగుతుంది. దానితో సరములకు ఒత్తిడి కలిగి బాధ కలుగుతుంది.

'ఆస్ప్రో' ఎలా పనిచేస్తుంది: 'ఆస్ప్రో' దేహములో వెంటనే యిమిడి, వాపును, సరముల మీద పత్తిని తగ్గించి నొప్పిని వెడలగొడుతుంది.

'ఆస్ప్రో'ను ఈ వ్యాధులకు వాడండి: నొప్పి • తలనొప్పి • ఒంటినొప్పి • పంటినొప్పి • కీళ్ల నొప్పి • జ్వరముతో కూడిన జబబు • ప్లూ • కీళ్ల నొప్పులతో గూడిన జ్వరము.

మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు బిళ్లలు. అవసరమైతే తిరిగి వేసుకొనండి. పిల్లలకు: ఒక బిళ్ల లేక మి దాక్కురు సలహా ప్రకారము వాడండి.

'ఆస్ప్రో' నొప్పిని వెడలగొడుతుంది!

మన లో మాట

ఈ వారం వేసిన రెండు కథలూ పెద్దవే! అందులో 'మనిషి కోరేది మనిషినే' అనే కథకు 'మనోహన్ దత్' అనే కొత్త చిత్రకారుడు బొమ్మ వేశారు. శ్రీ దత్ ప్రస్తుతం మద్రాసులోని 'స్కూల్ ఆఫ్ ఆర్ట్స్'లో చదువుతున్నారు.

* * *

మధ్య పేజీలలో కనిపించే 'దక్షిణాది ఆభరణాలు'—సచ్చిత్ర రచన చాలా కాలం నుంచి చోటుకోసం ఎదురుచూస్తూ వుండిపోయింది. దీన్ని వేరే సంగ్రహంలో వేయాలని అనుకున్నాం.... శ్రీ ఎన్. రామకృష్ణ మా పాఠకులకు పరిచితులే.

* * *

పోయినవారం రివ పేజీలో సోమర్సెట్ మామ్స్ గురించి వ్రాసిన దానిలో "మాకు అవకపోలేదు" బదులు "మామ్స్ కు లేకపోలేదు" అని చదువుకోవలసినదని కోరుచున్నాము. పొరబాటు దొర్లినందుకు చింతిస్తున్నాము.

* * *

'సినిమా'లో కొత్తతరహా రచనలను అందించే ప్రయత్నం చేస్తూనే వున్నాం. ఈ వారం ప్రచురించిన సినిమాలో జంతువులు, మహారాజావారితో పూటింగ్—అనే రెండు రచనలు ప్రత్యేకమయిన కృషితో తయారయినవే.

శ్రీ వి. ఎస్. సుకేతాంకర్ లోగడ ఒక సంచికలో 'శాంతాఆప్టే' గురించి వ్రాశారు.

* * *

'సంక్రాంతి సంచిక' శరవేగంతో తయారవుతోంది. కొత్త కొత్త వ్యాసాలు, ప్రత్యేకమయిన రచనలతో, యీ సంచికను వెలువరిస్తున్నాము.

ఈ సంచిక 15వ పేజీలో ముఖ్యమైన 'మనవి' ఒకటి చదువుతారు. ఈ విషయమై మా పాఠకులు, ఏజెంట్లు సహకరించగలరని ఆశిస్తున్నాము.

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : సబ్బి జయంతి (సాహి : ప్రభాకర్)

కథలు :

మనిషికోరేది మనిషినే

ఒకనిలోని మనిషి

సరియైన కథ :

కథలు

శీర్షికలు : వ్యాసాలు : సినిమా.

— 10	ఉత్తరాలు — 2, ఊమె కార్పూస్ — 6,
— 26	మ్యాడ్రిస్టీలేఫ్ — 7, నియంత ప్రణయాల నిజ
	వ్యూహం — 9, వైజ్ఞానికగణిత — 16,
	వారసలం — 23, దక్షిణాది ఆభరణాలు — 24,
	పుస్తకాలు — 43, సినిమాలో జంతువులు — 44,
	మహారాజావారితో పూటింగ్ — 45, సినిమా
18	వార్తలు — 46.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కుక్రవారం : 7-1-66

విశ్వసనీయ సంచిక పాఠానికి శుభ ప్రార్థనలు

సంపుటము : 58 సంచిక : 19

స్థాపితము :

1908

* ముఖ్య సంపాదకుడు :

కేవలెంక శంభుప్రసాద్

* సంపాదకుడు :

కేవలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

క్రొత్తరేట్ల ననుసరించి 14-1-1966
మొదలు ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక చందా
వివరాలు.

భారతదేశం

పోస్టుద్వారా

రూ. రె.

సంవత్సర చందా

19.25

6 మాసముల చందా

9.62

3 మాసముల చందా

4.80

ఇతరదేశాలకు

ఓడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా

24.50

అర్ధసంవత్సర చందా

12.25

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వచ్చేవారమే :

'ఇంగ్లీషు సినిమా' పేరు వినగానే మన కెన్నో అర్థాలు స్ఫురిస్తాయి. అక్కడి తారల తీరులు, వారి దైనందిన జీవితాలను గురించి మనం ఎన్నో వూహిస్తాం!

కాని, యివన్నీ ఎంతవరకు నిజం ? ఈ తారలు 'విడిగా' ఎలా వుంటారు ? 'తెరవెనుక' వీరు 'ఎలాంటి జీవితాలను గడుపుతుంటారు ?

...మొదలయిన ప్రశ్నలకు, సమాధానాలు తెలిపే సచ్చిత్ర వ్యాస శీర్షిక తయారవుతోంది!

ఇది ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికకు

ప్రత్యేకం !

హామామ్ వల్ల హోబుగాను కాటిగాను వుండండి

కుభవరచు నట్టియు, శరీర కాంతి నిచ్చునట్టియు హామాము సబ్బును ప్రతి దినమూ వాడండి. మంచి సువాసనగల, నమ్మద్యమైన హామాము సురుగు మీ శరీరమును కుభవర చుటయేగాక చులకన వరచును—మీటి మంచి తేజస్సు నిచ్చు యీ సబ్బును ప్రతి రోజూ వాడి చూడుడు—దాని సుగుణము మీరే తెలుసుకొనగలరు—హామామును వాడండి. చాలా రోజులువచ్చే హామాము—నిల్లవ్వరూ మెత్త బడకుండు హామాము టాయిలెట్ సబ్బు. హామాము ఒక టాటా ఉత్పత్తి.

CBH-2 A TEL

1966 end.

శంషైగౌరవ ప్రతిష్ఠలు
పరుగుదల

ರವ್ಯವೇನಾಲಮಧ್ಯ
ಭೆದಾಭಿಪ್ರಾಯಾಲ

జనంబరు 26 న తెదీన మ్యాడిల్లిలో కాంగ్రెసు కార్యకర్తల సమావేశమైనది. చిత్రంలో కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు శ్రీ కామరాజు, ప్రధానికృష్ణ, శ్రీ మొదటి దేశాయిగారలను చూడవచ్చు.

స్వాధీనీ లేఖ

కాంగ్రెసువాదుల్లో అధికారవాంఛలు!

శ్రీ కృష్ణ .

బ్రిటిష్ పరిపాలనలో ఉన్నది ఆంధ్రప్రదేశ్. సహాయ సహకారాల్లో అమెరికాది పై చేయి అలానే ప్రతి దేశానికి ఒకటి ఉంది. ఇండియా వంటు వచ్చేసరికి తనకు కాని పెన్నయాల్లో జోక్యం కల్పించుకోవటంలో ఈ దేశం తర్కాతన పుడకలెన్నా.

రాజకీయ పురుషులొక్కట తొలి లక్ష్యం మేయం నేప, స్వచ్ఛయోజనానాంసాధన. మరి ఇండియాలో ఎదురులోపు రాజనీతికి, పై నియమానికి ఏమాత్రం సంబంధంలేదు. స్వచ్ఛయోజనాలకు ఎదురుగా పరస్పరయోజనాలు సాధనకోసం ఇండియాలో రాజనీతి జ్ఞుల యాపాదించబడనట్లు చెప్పిస్తున్నది. ఒక దశలో దేశానికి వ్యతిరేకంగా శ్రీ శ్రీ నైహూ ఇండానేసియాను జలసరివారు. ఇండానేసియాకు పురుషునిర్వయాధికారాలుండాలని శ్రీ నైహూ ఇండానేసియాను వచ్చారు. ఇటీవలి ఇండానేసియా సమర్థులతో ఈ దేశంపట్ల చమకుంఠే ప్రేమను స్వక్రం చేసుకొనేందుకు కాబోలు ఇండానేసియా,

ట్యూంబి గానంటూ కచ్చిన పాకిస్తాన్ వారికి సరేవారు మద్దతు విచ్చారు. వ్యయం నిర్ణయాధికారం ఉండాలని ఒకప్పుడు నైహూ చెప్పిన మాటలే దీనికాదారం.

ఇండానేసియా సమర్థులతో బ్రహ్మ మొత్తం తలపెట్టగానే నిలబడిపోయింది. కాని ఒకప్పుడు రోడ్డియెళ్లకి వ్యతిరేకంగా ఆఫ్రికన్లుకు ఇండియా బేజేలు ఎలికిన సంగతి మనం మరువలేం.

పుచ్చాద్దాన సంఘం షేరిట రిశేప నెత్త దన పురుషం జరిగి అనంతరం ప్రధాని శ్రీ కృష్ణ, ఇండియా విదానాలు ప్రపంచం అంతా తెలిసిపోయినట్లు ప్రాసించుకుంటున్నారు. కాని ఇది ఎంతవరకు నిజమో త్వరలో తొమ్మింటిలో ఎరుసీలిం రాయ్ తెలుస్తుంది. ఇది రాజకీయరంగం వరిస్తే.

ఇక ఇంట్లో పరిస్థితి చూద్దాం. కేంద్ర ఆరోగ్య విభాగాల్లో పెనవేసు దాక్కున్న కొందరు, ప్రభుత్వంలో ఒకరు ఒకరు వచ్చు వారు. జీతాలకు సంబంధించినంతవరకు

తమ ఈ రోజుక నెలవేరని ఎకంటి కన్నా వేస్తామని చూడా కొందరు నైట్లు ప్రతి పించారు. ఇదంతా చూస్తుంటే ఈ దాక్కుర్లుకు కూడా ఐ. ఏ. ఎస్. పరికలలాంటి వేస్తావుంటే బాగుండుననిపిస్తుంది. అది సరమైతే వీరు కూడా ఐ. ఏ. ఎస్. అది కారులలాగా, అందమైనాకో, మరెక్కడో వెళ్లటానికైనా సిద్ధపడాలి.

ఇండియాలోవుండే ప్రజాస్వామ్యనిధానం కూడా అంతంతమాత్రంగానే ఉంది. ఇలాంటి లోపమొప్పుమైనా వివాదం ద్వారానే కేంద్ర మంత్రివర్గంలోంచి చూడా పరిణానకు గురి అయ్యాము ఎడిటోనీ సెల్ గెల్లురామని, ఏకమై నె పిడిపోతామని ముగితి ముగించుకుంటున్నాదో ఏమో? మన రాజ్యాంగ వియమాల ప్రకారం చూస్తుంటే "ప్రజాస్వామ్యంతో ఏదీ రూపొందదు. ఈ రాజ్యాంగం ఏ నిర్ణయమూ ఉండదు."

శ్రీ గంగంబు పుండే ప్రజాస్వామ్యం దీని కతితంకాదు. ఈ వగలానికి కూడా ముందే

విదేశీ సహాయం ఎంతో అవసరం!

ఈ కోరిక విన్య సర్కార్ వల్లభాయ్ పటేల్ విచారణగా నీలుకాదని చెప్పాడు. కాని సర్కార్ బీ చనిపోయాక ఢిల్లీ సగరానికి శాసన మంత్రిపాలు మంత్రివర్గం కూడా లబ్ధి చెంది. కాని ఈ ప్రయోగం వైఫల్యం చెందింది. ఇంకా రో రో ప్రజాస్వామ్యాల హక్కులకు సంరక్షణ, ఉత్తరాది రాష్ట్రాలు సురక్షం కావడం, దక్షిణాది ఆంధ్రం మొదలై మిగిలిన జరిగింది.

కాంగ్రెసు మంత్రులకు పుస్తకాలు చదవాలి, పత్రికలు చదువుకోవాలి విచారణ చేయాలి. పుస్తకాలు చదవడంపై చాలా ప్రతిభను కనబరచుకోవాలి. 1911లో మొదటిసారి ఢిల్లీ ఎలా రాజ

దాని అయిందో, హాసింగ్స్ కు లెజిస్లేటివ్ అసెంబ్లీ ఎందుకుండడం— వీరికి తెలియదు. వీరికున్నదల్లా ఒకటే ఆశ. భగవంతుడి దగ్గర నుంచి ఆహ్వానం వచ్చేవరకూ అధికారంలో మునిగిపోతామని.

అధికారం మనస్థిని ఎంత దూరమైనా పోతుకు వెళ్తుంది. అలాంటి అధికారం మనస్థికి బహుశా అంటే దాని పరిమాణాలు ఎంతో ప్రమాదకరంగా ఉంటాయి. కాంగ్రెస్ రాజ్యంలో సరిగ్గా అదే జరుగు తోంది. త్రికంకు స్వర్ణాన్నకుజునిమిస్తున్న పాండవు గవర్నర్లు, మంత్రులే దీనికి ఉదాహరణ. పంజాబ్ గవర్నర్ హాసేజ్ మొహమ్మద్ ఇబ్రహీం కొంతకాలంగా అస్వస్థులై ఉన్నారు. ఆయన సెలవు పెట్టిన కారణంగా సర్కార్

ఉజ్వల్ సింగ్ ఆయన స్థానంలో తాత్కాలికంగా ఉంటున్నారు. ఎవరైనా సెలవుపెట్టే న్యాయంగా వారు తమ ఇండ్లకు వెళ్తారు. కాని శ్రీ హాసేజ్ వెళ్ళలేదు. ప్రభుత్వ భవనం లోనే ఉంటున్నారు. తాత్కాలిక గవర్నర్లు వేరే గెనరల్స్ లో ఉంటున్నారు.

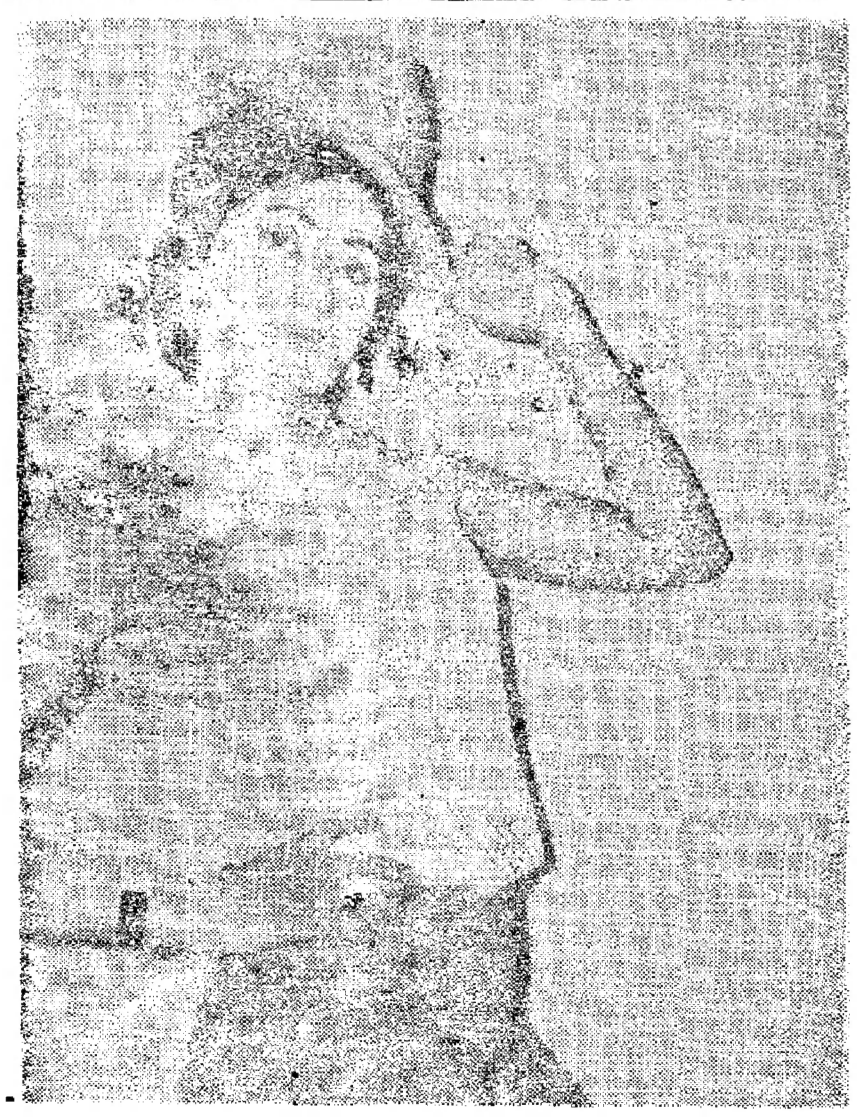
1947 నుంచి సామాన్య భారతీయులు చెల్లించే వస్తులమీదపై బ్రతుకుతున్న ఇలాంటి పెద్ద లకు కనీసపు మర్యాదైనా తెలియకపోవడం చోచుచుంది. ఈ విషయమై గట్టిగా చెప్పే కాంగ్రెసు వాదులు కూడా మన దేశంలో లేరా?

ఇలాంటి అస్వస్థ పరిస్థితి నడుమ కాలక్షేపం చేస్తున్న చాలమందికి వ్యతిరేకంగా మేరు చూసుకుని మురిసిపోవడం బాగా అంపాటుచేస్తుంది. ఈ స్థితికి వ్యతిరేకం కూడా బాధ్యత లేకపోలేదు. మన దేశంలో దీనిపై మంత్రులకు కూడా ఎంతో ప్రచారం ఉంది. ఇలా మరో దేశంలో ఉండటం. ఈ ఉపన్యాసంపై దీని ప్రకటనలుగానే పత్రికలకు కొంత డబ్బెనా వస్తుంది.

రాజ్యాంగం ప్రకారం రాష్ట్ర పరిపాలన వ్యక్తి కూడా కనిపించాలేకాని నినిసింపకూడదు. ఆయనకు అనుసరమైన ఉపన్యాసాలు కూడా పరిపాలనా విభాగంలోనే తయారు కావాలి. విధానాలని రూపొందించే బాధ్యత ప్రభుత్వం నీదే. వెల్లూరా అసంతకం రాష్ట్రపతి కనీసం రోజువారీ రోజునా వార్తల్లోకి వస్తున్నారు. విదేశాల్లో సర్వత్రా చేస్తున్నప్పుడు కూడా సంయుక్త వ్యతిరేక ప్రకటన చేయాలి. రాష్ట్రపతికి మన ప్రభుత్వ పాలనా విధానం అధికారమిచ్చింది.

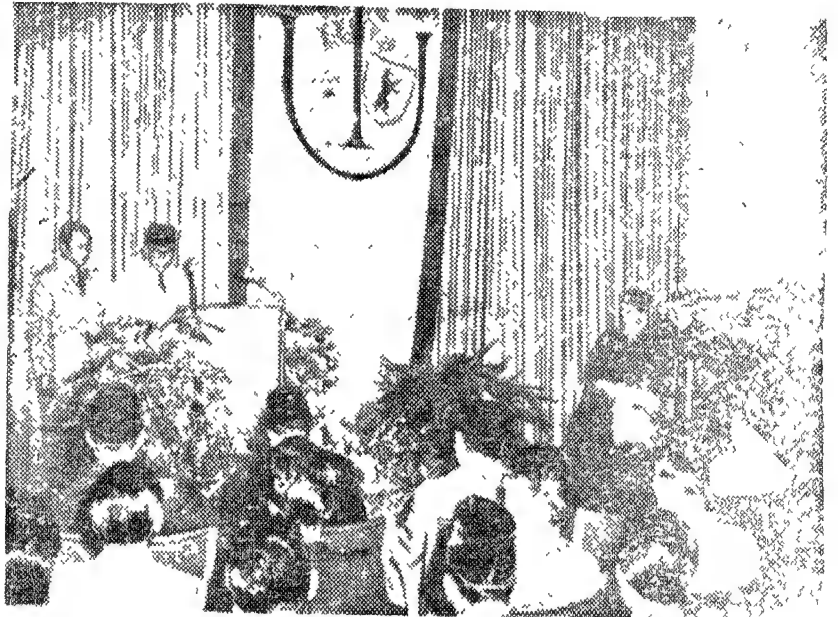
ఇదిలా ఉండగా విదేశీ సహాయం లేకుండానే మన దేశాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చుననే నాదన ఒకటి ఉధృతమవుతున్నది. కాని వాల్మీకి ప్రణాళికలో మూడువేల కోట్ల రూపాయల మేరకు విదేశీ సహాయం లభిస్తుందని, అంచనా చేయటం జరిగింది. అమెరికా తన సహాయాన్ని నిలిపేయటం మూలంగా భారతదేశంలో అర్థికరంగంలో ప్రగతి ప్రతిష్టించిపోయిన ఉదంతం కూడా లేకపోలేదు.

ఎవరు ఎవరిని మోసం చేస్తున్నదీ ఎవరికీ తెలియటంలేదు. కనీసం 1977 వరకైనా...

నియంత పణ్యాల

నిజస్వరూపం

ఎర్రిన్ సభలో సుకర్నో ప్రసంగం

సుకర్నోకి ఇద్దరు ముఖ్య శత్రువులు.

ఒక శత్రువు అతని ఆహ్వాంగం. ఈ 64 సంవత్సరాల నియంత మూతపిండాలు చెడిపోయాయని డాక్టర్లు అంటారు.

రెండవ శత్రువు అతని అనుచరులు కొందరు అతనిని గురించి సేకరిస్తున్న సమాచారపు సాక్ష్యం, అతని ప్రణయాల వికార స్వరూపాల వివాదాలు, అతని ఆర్థిక పరిస్థితి వివరాలు. ఈ సమాచార సేకరణ గురించి సుకర్నోదగ్గర వేసు వనిచేస్తున్న వృద్ధి తెలుసుకున్నాను.

సుకర్నో రెండవ భార్య హరిని దుబారా బిచ్చులకి డబ్బు ఎక్కుడినుంచి వస్తోంది? సోనర్స్ అనేఒక వ్యాపారి చెప్పగా విని తెలుసుకున్నాను. అతన్ని సైప్రస్ ఒక ఇండోనేసియన్ అధికారి అడిగాడు. ముందు తనకి తెలియదన్నాడు సోనర్స్.

తర్వాత బయట పడిన నిజం వియన్నా దగ్గర ఒక చక్కటి బంగళాలో ఒక అందమయిన 'కవుంటిన్!' చాలా దర్జాగా బతికేది. ఆమెని సుకర్నో భరించేవాడన్నమాట. ఈ వినిత నిజానికి ఒక గూఢచారిణి. ఈ సంగతి తెలిసినా, ఇండోనేసియన్ అధికారులు, జరిగినంత జరగని, మనకి కావలసిన సమాచారమును అందించరు.

కున్నారు. ఈ రకం సందడిలో కొందరు వ్యాపారులు తమకి వీలయినంత తాబాలు చేసుకునేవారు.....

ఒకసారి ఒక వియన్నా డిప్యూటీ పార్టీలో సుకర్నో పక్కన ఒక అందమయిన వనిత కూర్చునిఉంది. భోజనం మధ్యలో సుకర్నో ఆమె పాదాన్ని తరుచు తొక్కటం మొదలు పెట్టాడు. పాపం, ఆమె తనకోసం ఏర్పాటు చేసిన మనిషి అనుకున్నాడు! ఆమెకోపం పట్టలేక తన అభ్యంతరాన్ని బహిరంగంగా తెలిపింది. పార్టీ పెద్ద రభసతో ముగిసింది. ఈ సంఘటన తర్వాత సుకర్నో చాలా దుడుకుగా ప్రవర్తించి ఆస్టియన్ ప్రభుత్వాధికారులకి చాలా ఇబ్బంది కలిగించాడు.

ఇదంతా ఇంతటితో ఆగలేదు. 1961 ప్రారంభంలో ఒక చైనా దేశం మనిషి నడిపే హోటల్ లో వంట బాగుంటుందని విని అక్కడికి వెళ్లాడు. భోజనం చాలా రుచిగా ఉంది. సుకర్నో సంతోషం పట్టలేకహోటల్ యజమానిని, అతని భార్యని, పిల్లని పిలిచి తన ఆమోదం తెలియచెయ్యాలనుకున్నాడు. తెలియచెయ్యటమేకాక 14 సంవత్సరాలపిల్లని ప్రత్యేకంగా పొగడి తనవంట పికారు తీసుకుపోయాడు. రాతంతా ఆమెని తనతోనే ఉంచుకున్నాడు. పిల్ల తండ్రి మీద సుకర్నో

అభ్యక్తుడి మీదకేసు పెట్టటం తేలిక వని కాదు. రాయబారవర్గాలు ఎన్నో చర్యలు జరిపాయి. చివరికి చేసేదిలేక పిల్ల తండ్రి నిజాన్ని బయట పెట్టాలని కథంతా ఒక పత్రికలో వేయించాడు.

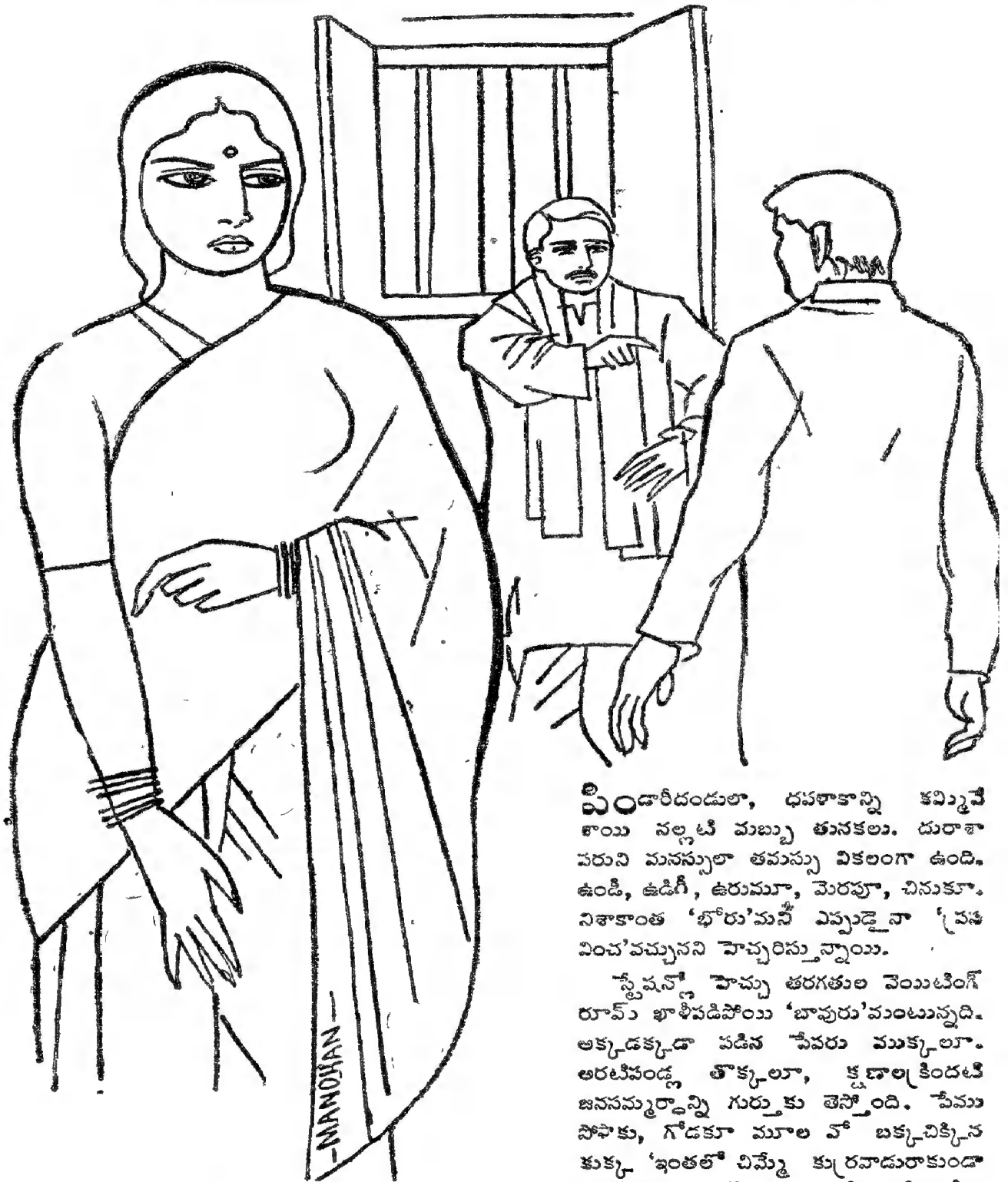
ఇటువంటి కథలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అన్ని పైన చెప్పిన ఇండోనేసియన్ అధికారవర్గాల 'పైల్' లో ఉన్నాయి.

సుకర్నో ప్రణయ పీఠలు విదేశాలలోనే కాక ఇండోనేసియాలోనూ, కొంచెం తీవ్రంగా జరగటంతో అతని శత్రువుల సంఖ్య పెరిగిపోవటంతో ఆశ్చర్యంలేదు. ఒక పెద్ద అధికారి భార్యమీద మనసు కలిగి, ఆమె తిరస్కరించేసరికి ఆమె భర్తాని విదేశాలకి బదిలీ చేయించాడు.

విచిత్రం ఏమిటంటే సుకర్నో తనకి తనే అంటాడు. "నాది వింత స్వభావం. నేను మిథునరాశిలో పుట్టాను. అన్ని రకాల ఆదర్శాలూ, ఆశయాలూ నాలో మిళితమయ్యాయి...."

కాని ఒక ఇండోనేసియన్ అధికారి ఇలా అన్నాడు : "సుకర్నోతో వచ్చిన ఏడు సంవత్సరాలకు పైబట్టి, ఆయన ఎవరు చేస్తుంది చెప్పలేముకోదు....."

మునిషి కోరిన మునిషి

“సత్యమేళ”

పిండారీదండులా, ధవళాకాన్ని కమ్మివే
ళాయి నల్లటి మబ్బు తునకలా. దురాశా
వరుని మనస్సులా తమస్సు వికలంగా ఉంది.
ఉండి, ఉడిగీ, ఉరుమూ, మెరపూ, చినుకూ.
నిశాకాంత ‘భోరు’మనే ఎప్పుడైనా ‘వ్రణ
వించ’వచ్చునని హెచ్చరిస్తున్నాయి.

స్టేషన్లో హెచ్చు తరగతుల వెంటింగ్
రూమ్ ఖాళీపడిపోయి ‘బావురు’వంటున్నది.
అక్కడక్కడా పడిన పేవరు ముక్కలూ.
అరటిపండ్ల తొక్కలూ, క్షణాలక్రిందటి
జననమ్మర్థాన్ని గుర్తుకు తెస్తోంది. పేము
సోఫాకు, గోడకూ మూల వో బక్కచిక్కిన
కుక్క ‘ఇంతలో చిమ్మే కుర్రవాడురాకుండా
ఉంటే బావుణ్ణా!’ అన్న ఆలోచనతోకాబోలు
బిక్కు బిక్కుమని చూస్తోంది. అంతకు
మించి అక్కడ ప్రాణసంభారంలేదు. స్టేషన్

అవరణకు అవతల కిల్లికొట్టులోని రేడియోలో 'ఈనాటి ప్రసారం ఇంతటితో సమాప్తి' అంటూ జనగనమన.... ప్రసారం జరుగుతోంది.

సన్నగా చినుకుతోన్న చినుకుల్లోంచి కండువా నెత్తిమీద మేనుకుని లోనికి ప్రవేశించాడు జానకిరామయ్య. తనప్పుడూ జనతా క్యాసుకుమించి ప్రయాణం చెయ్యకపోయినా, 'నలుగురూ వాడుకునే రూము మనం వాడుకోవడంలో తప్పేముంది? అధనా, భాకికోటు మనిషి ఎవరన్నా వచ్చినా, పెద్దవాణ్ణి, నన్నేమి అనగలడు కనక?' అన్న భరోసా లోనే లోనికి వచ్చాడు.

'తనకోసమే వేశారా' అన్నట్లు, ఆహ్వానిస్తూ ఈజీచేరులో, కాళ్ళు ఝాడించి త్రిప్పిగా, దీర్ఘంగా మేనువాల్యాడు జానకిరామయ్య. 'నీటి దుంపతెగ వెధవ బండ్లు ఎప్పుడూ ఇంతే!....బండిదిగితే బండి అందు తుండవు అజలేదు, కదా మా కాలంలో...., అని గుంటూరుబండి తప్పిపోయినందుకు మండిపడుతూ, 'అయినా ఎప్పటికయినా బండి రాకపోతుందా కొంప చేరకపోతావా?' అన్న అకాభావంతో రెప్పలువాల్యాడు జానకిరామయ్య.

పుద్గావ్వంలో అనలే సుందగించిన నిద్ర, ఈ వాతావరణానికి అనలే రాలేదు. పైగా నడుం వాలేముందు ఆయన లదమం అర్ధగ్ధటయినా, సిచ్చాపాటి మాట్లాడి ప్రపంచ సరిస్థితులు సమీక్షించనిదే నిద్రపోలేడు. కాగా దేశంలో ఎక్కడ చూసినా ఉద్రిక్త పరిస్థితులూ, సరిహద్దుల్లో సంకులనమరం! అంచేత ఉట్టినే కళ్ళ మూసుకున్నాడు.

అప్పుడే వెళ్లిపోయిన 'మెయిలు'కు దిగిన పేసర్కుచ్చుకుని, పేపరు క్లుప్తవాళ్ళు 'ఆ రేపటి పేపరు, తాజా యుద్ధవార్తలు...' అంటూ కేకలేస్తున్నారు. జానకిరామయ్య పేపరు క్లుప్తవాణ్ణి సీలివి ఉత్సాహంతో పేపరు కొన్నాడు. అందులో పెద్ద అక్షరాలతో 'సుబేదార్ బిగత్ సేంగు వీరోచితగాధ' అంటూ 'బాక్స్'లోవేసి ఉంచి. 'శత్రుమూకలు ఈగల్లా ముసురుకున్నా తన సహచరులందరూ నిహతులై, తను ఏకాకి అయిపోయినా, ధైర్యం వీడకుండా, ఉపాయంతో వాళ్ళను కొండి చెరియమీదనుంచి క్రిందకు పడిపొయ్యేలా చేసి, మళ్ళీ సహాయం అందేవరకూ స్థానరం నిలబెట్టుకున్న వీరుడు భగత్ సేంగ్' అంటూ మిగతా వివరాలతో సుబేదార్ ఫోటో కూడా ప్రచురించి బడిఉంది.

జానకిరామయ్యకు ఆసాదమస్తుకం పుల

కించినట్లుయింది. సుబేదార్ భగత్ సేంగ్ ఫోటో కేసి తడేకంగాచూస్తూ ఉండిపోయాడు. అప్రయత్నంగా ఆయన కండ్లలో నీళ్ళు నిండుతున్నాయి.

ఇంతలో 'టక టక' మన్న బూట్లు చప్పుడు వివచ్చింది. ఆయన రెప్పలెత్తి చూశాడు. కావడిపెట్టెలాంటి ఓ పెద్ద పెట్టే, బెడ్డింగ్ రైల్వే కూలీ నెత్తిపై పెట్టి, మంచి మిలిటరీ యూనిఫాంలతో ఆజానుబాహుడైన ఓ యువకుడు వెంటింగ్ రూమ్ లోకివచ్చి, కూలీకి ఉర్దూలో ఏదో చూకుం జారీ చేస్తున్నాడు.

మిలిటరీ మనిషి రాకతో వెంటింగ్ రూమ్ మళ్ళా సజీవమయినట్లుయింది. ఆ మనిషి 'టక్, టక్' శబ్దం చేసుకుంటూ వేటికోసమో వెతికి, బాత్ రూమ్ లోకి వెళ్ళి వచ్చి, జానకిరామయ్యగారికి ఎదురుగా ఉన్న ఈజీచేరులో తాపీగా పడుకున్నాడు.

మిలిటరీ మనిషికేసి వోమారు చూశాడాయన. మంచి కండపుష్టి కలిగి, ఆజాను బాహువయిన విగ్రహం, కొరడాలంటి మీస కట్టు, వచ్చికోబ్బరికాయనుకూడా 'ఫడేర్' నుని ఒక్కదెబ్బకు పగులగొట్టగల బాహువుష్టి, చేతులో 'బేటన్'. నలగని యూనిఫాంలలోఉన్న ఆ యువకుడు, నీరసం, ప్రాణ మూలికలతో సతమతమవుతోన్న జానకిరామయ్యకు వో మహాపురుషునిలా కనపించాడు.

'ఎవరో ఉత్తరాది రాజపుట్, బెంగాలీ, లేక సింధీ అయింటాడు' అనుకున్నాడు. నోమారు పలకరించాలని బుద్ధి పుట్టింది కాని, మిలిటరీవాళ్ళ కరకుగా, కత్తిచేటులా మాట్లాడుతారని, మాట జారితే తాను బాధ పడవలసివస్తుందన్న అభిప్రాయంతో సందేహిస్తున్నాడు.

అయినా క్షణాలు గడిచేకొద్దీ, ఆ యువకుణ్ణి పలకరించి సంగతి సందర్భాలు తెలుసుకోవాలని జానకిరామయ్య మనసుపడ్డాడు. ఆయన అడగదలచుకున్న విషయాలు చాలా ఉన్నవి. ఎక్కడ, ఏ సరిహద్దుల్లో పని చేస్తున్నాడో, నిజంగా యుద్ధరంగంలో పాల్గొనే తరగతికి చెందినవాడో కాదో, ఇంతకుముందు ఏయేరంగాల్లో పాల్గొన్నాడో వగైరా విషయాలన్నీ తెలుసుకోవాలి. కాగావ్యక్తి గతంగా శత్రుత్వంలేనివాళ్ళమీద చంపగలిగేంత ద్వేషం ఎలా కలిగింది—శత్రువు కొనవూపి రిత్ కొట్టుకలాడుతున్నా 'బేయినెట్' అతని గుండెల్లోకి గ్రుచ్చివేసి పూర్తిగా చంపుతారట. ఇది ఎలా సాధ్యం అయ్యేదీ, ఇత్యాది విషయాలన్నీ అడిగి తెలుసుకోవాలని ఆదుర్దా

పడ్డాడు. కాని తీరా పలకరిస్తే ఆ మనిషికి తెలుగూ, ఇంగ్లీషు రెండూ రాక 'హ్యాబీల్'? అంటూ తన్ను ప్రశ్నిస్తే వికృతపడవలసి వస్తుంది. ఎలా చేయడం? అన్న మీమాంసతో మిలిటరీ మనిషి వేపు తడేకంగా చూస్తూ ఉండిపోయాడు జానకిరామయ్య.

"నీమిటి చూస్తున్నారు?" అన్నాడు మిలిటరీ మనిషి, మీసాలక్రిందుగా నవ్వుతూ. ఆ అనుకోని పరిస్థితికి జానకిరామయ్య గారు క్షణకాలం ఇట్టే అయ్యాటా.

"అ....అ.... నిలెదు... మిమ్మల్నే.... విన్నవాడివికాబట్టి 'అబ్బాయి' అంటాను. నీకు అభ్యంతరం లేదనుకుంటాను.." సందేహిస్తూ అన్నాడు.

"లేదు....మీరు పెద్దవారు, ఎలాగయినా అనవచ్చు....." స్వరంలో మిలిటరీ కర్క్కు శత్రుం ఉన్నా మాటల్లో, వార్తాద కుసీం చింది.

"నీకు తెలుగు వచ్చునవుమాట!... మన వాడినే వన్నమాట...." అంటూ చూసే త్రిప్పిగా వన్నాడు జానకిరామయ్య.

"అ! మనవాళ్ళే. ఏం కథ?" అన్నాడు యువకుడు మెల్లగా, సాడిగా పువ్వుతూ.

"మనవాడినే, మన తెలుగువాడినే, అంటే శుభం...అబ్బాయి నీకు నా ఆశస్సులు!...." అన్నాడు ఈజీచేరులో రికామిగా పొరబిచ్చి నాడల్లా సాధానుడవుతూ.

"సంతోషం, థాంక్స్" అన్నాడు యువకుడు.

"అబ్బాయి, యోగ్యుడివి కూడా, నిదంగా మన తెలుగువాళ్ళూ ఎదుర్కొని తినివెయ్యల్లా ఉండటానికి తప్పితే పనికిరానిది నెను అనుకుంటూ ఉంటాను. ఎక్కడో తప్పితే, శౌర్య ధైర్యాలు కలిగిన సాహసనంతులు ఆగు పించరు. అట్లాంటిది నిలాంటివాళ్ళు అర్హిలోకి వెళ్లి దేశాన్ని రక్షిస్తున్నారంటే, నిజంగా నాకెంతో గర్వవారణంగా ఉందబ్బాయి....."

యువకుడు మళ్ళా పాడిగా నవ్వి చూసాడు జానకిరామయ్యను కిందికి 'ఫ్లోడ్' చేస్తూ!.

"నీపేరూ, పూరు, నీవెక్కడ పనిచేస్తున్నదీ, అక్కడ విశేషాలు—అడక్కున్నాడు దాని ఇప్పుడు ఎక్కడకు వెళుతున్నదీ, కొన్ని వివరాలు చెప్పునాయనా..... చెవుల తుప్పు పదిలేలా!" అన్నాడు.

"దానికేంలేండి, మీపేరు?"

"జానకిరామయ్య, రామయ్య, రామ్మ అని గూడా అంటారు."

"వూరు?"

"ఇక్కడే, ఒంటిలో తాలూకాలో ఒక చిన్న గ్రామం."

"మీరేం చెప్పంటారు?"

"హమ్మ, పుట్టివాడివే! నీ వివరాలు చెప్పకుండానే, నానోట నా సంగతంతా కక్కిం చావు! నిజంగా ప్రైవేట్ మినిస్టర్ కాదగిన వాడివయ్యా!...."

"నాకు తెలుగు ఎప్పుడు కాబట్టి తెలుగు వాళ్ళలో కలుపుకున్నారు మీరు.....నిజంగా మీది స్వార్థం అంటాను" సద్భావంతోనే చప్పుతూ అన్నాడు.

"ఏమీ, నీవుతెలుగువాడివికావా? కాక పోతే ఇంత చక్కగా తెలుగు ఎవరు మాట్లాడతారయ్యా, ఏమయినా మావాడివే, తప్పదు" శాసిస్తున్నట్లున్నాడు జానకిరామయ్య.

"అయినా నావివరాలు తెలుసుకోవాలని సూకెందుకంట కోరిగ్గా ఉందో నాకు చెబుసుకోవాలని ఉంది."

"అబ్బాయి, అడుగుతావా? మిలిటరీ లోకి వెళ్లి సేవచేసేవాళ్ళంటే నాకు మొదటినుంచీ ఎంతో అభిమానం, ప్రేమా, గౌరవమూను. ఈనాడు దేశాన్ని రక్షిస్తున్నదెవరు? మరునిముషంలో తాము ఏమవుతామో అన్న ఆలోచనకు తావు

మనిషికోరేది మనిషినే

రాసిక, భార్యాబిడ్డల్ని ఎక్కడోవదలి, కాని దేశంలో, కాలపెట్టలేని శీతోష్ణ స్థితుల్లో, కంటిలో వత్తివేసుకొని కాపలా కాస్తున్నది మీరుకాదా? నీడపట్టున వివికిపోయిన మాలాంటి వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది మీరు వేసేత్యాగం?..." అంటూ కొంచెం ఆగి "త్యాగం" అన్నాను, కాని తాత్త్వికంగా చూస్తే, అదే భోగమంటాను. దేశాన్నిరక్షించే భాగ్యం భోగంకాదా?" అంటూ ఉద్రేకపడిపోయాడు జానకి రామయ్య.

"నిజంగా మీరు గొప్ప దేశభక్తులు!" అన్నాడు యువకుడు.

"నన్ను ఉద్రేకపరచకుండా, నీవిషయా లేందో చెప్పు నాయనా" అర్చిస్తున్నట్లున్నాడు.

"నేను హవర్దారును, ఈ బుజంపై ప్రక్కగాఉన్న తెలుపు గీతలు సూశారూ, అవి మా 'రాంకో' విహ్వలు. ఇదివరకు 'జ్యోషీమతో'లో పని చేస్తుండేవాడిని. ఇటీవలే 'ఫౌండ్డినిషన్'కు మార్చారు. పరిహద్దులో పరిస్థితి ఉద్రిక్తంగా ఉందని, సెలవు కాన్సిల్ చేసి, 'రికాల్' చేశారు మమ్మల్ని, ప్రభుత్వంవారు. అందుకే వెదురుతున్నాను."

"ఏమిటేమిటి?, సాక్షాత్తు యుద్ధ రంగానిదే వెదురున్నావన్నమాట! విశ్రాంతి! అబ్బాయి, చిన్న చూసే, నాఒళ్ళు పులకరిస్తున్నది. దుండగులను తరిమికొట్టి, మట్టుపెట్టి, మాతృ దేశ గౌరవం నిలబెట్టు నాయనా. ఆంధ్ర దేశం అంటే అవకాయ, గోంగూర పచ్చడి మాత్రమే కాదని బుజువుచెయ్యి. రాణ పుత్రులూ, శిఖులూ, గూర్ఖాలూ, మలబారిలకు ఉన్నపేరు మన తెలుగు జాతికి కూడా సంపాదించిపెట్టు. దేశంలో అంకుళంకూడా పరాధీనం కానివ్వనద్దు.... నిజంగా నిన్ను చూస్తుంటే ఉన్నపాళంగా నీతో లేచివద్దామని అనిపిస్తోంది. అయితే ఏం చెయ్యను! అశక్తుణ్ణి! వృద్ధుణ్ణి, అందుకనే ఓ నవకవి "ఎముకలు" కుల్చిన వయస్సుమల్లిన సోమరులారాచావండి" అంటూ తిట్టి పోకాడట!..... భావోద్రేకంతో కదలిపోతూ అన్నాడు జానకిరామయ్య..

"నిజంగా మిలిటరీవాళ్ళంటే మీకు ఎంత గౌరవమండీ!

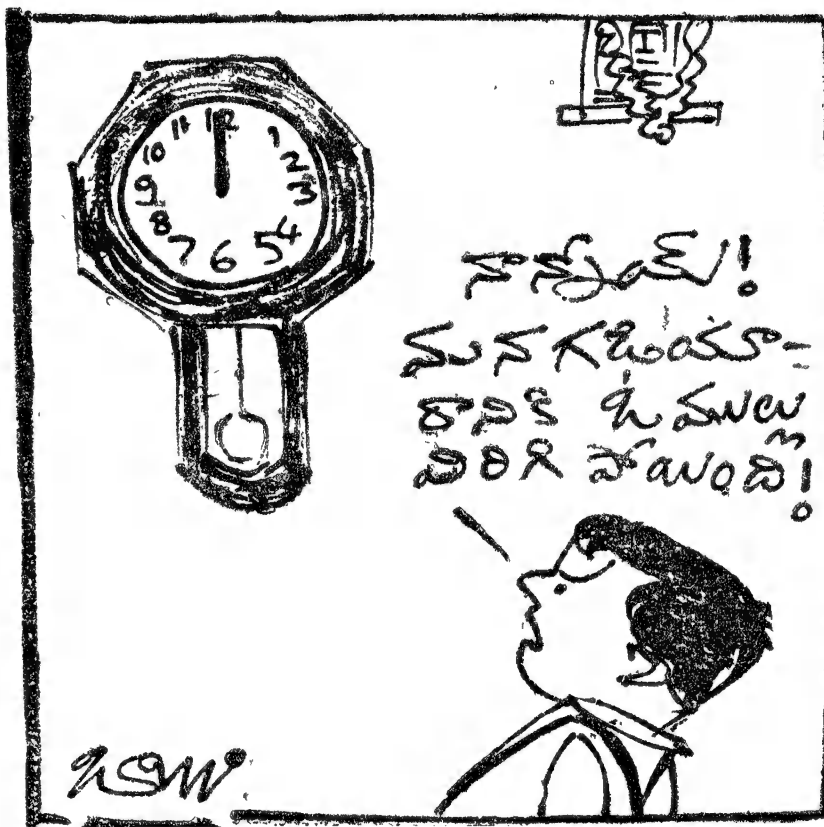
"అబ్బ, ఆపాడుముక్కలు—'మిలిటరీ వాళ్ళ'వింటే ఏదో 'గోషిడి'వాళ్ళను అన్నట్లు దేశరక్షకులు, దేశమాత అనుంగుపుత్రులు త్యాగులు, భోగులు, అనాలి. ఇక్కడ ఈ పేవర్సోనాడు, సుబేడార్ భగత్ సింగ్ అడ్డుతమైన వీరగాధ! జాతి రత్నాలనదగ్గ ఇలాంటి వాళ్ళు నలుగురుంటే చాలదూ? 'పనముత్యమొకటి చాలును, కనపూడ్చిన చింపీరాలు గంపెడేలో! అంటూ వూరికే అన్నారా? మావెనక తరంలో ఒకాయన 'బోయరు'యద్దంలో ఇలాంటి సాహసమే చూపించాడు నాయనా....." ఏదో స్మృతికి చేచ్చుకుంటున్నట్లున్నారు.

"ఏమోలెండి మమ్మల్నింతా ప్రజలలో నావబోతున్న వాళ్ళలా చూస్తారు. ఒకరూ పిల్లను ఇవ్వడానికూడా ముందుకు రాదు కదా! మిలిటరీవాడంటే 'నేడేమాడండి, రేపుండను' అన్నభావంతో చూస్తారు."

"ఛీ, ఛీ, దవడపళ్ళు రాలిపోతూ, అట్లాంటివాళ్ళను వర్తి నాజమ్మలంటాను."

"పేరు షజ్జానకీర్తుల బరగనేని, అట్టి జన్మంబు ఒక ఘడియయ్యైనచాలు" అంటూ వూరికే అన్నారా, పెద్దవాళ్ళు?.... అయినా అలాంటి మూర్ఖుల అభిప్రాయంతో మన కేంపని?

నిజంగా మాజవాన్ల పట్ల మీకుండే సద్భావానికి నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది

'తల్లిని
కొబ్బలున్నావు
నువ్వు ఇద్దరి
తండి తినాలి మరి'

రోజూ ఒక్క
ప్రీనేటల్
కేప్సుల్
వేసుకో!

'అమె అరోగ్యం కోరి అమ్మ చెప్పిన మోజులో
నింత అనుభవం వుండీ! ఎందు కంటే కడుపులో
బిడ్డ తల్లి నుంచే తన పోషకాహారాన్ని తీసు
కుంటుంది. తల్లికీ, బిడ్డకీ కావలసిన అత్యవసర
పదార్థాలు నిత్యమూ తినే తిండిలో లభించక
పోవచ్చు. అందుకనే రోజూ ఒక్క ప్రీనేటల్
కేప్సుల్ వేసు కోడం చాలా మంచిది.

ప్రీనేటల్ కేప్సుల్ సుగుడాలేవిదో దాక్టరందరికీ
తెలుసు. ఎనిమిది రకాల విటమినులూ, నాలుగు
రకాల ఖనిజ పదార్థాలూ వరైన పాక్లలో కలిపి,
తల్లికీ, బిడ్డకీ కావలసిన ఈ పోషకాహారాన్ని
లెడర్లీ సంపెనీ ప్రత్యేకంగా తయారుచేసింది.
ఒక్క ప్రీనేటల్ కేప్సుల్ వేసు కుంటే
దాలు, నిత్యమూ అవసరమైన పోషక పదార్థాలూ
లభిస్తాయి... వెల 15 పైసలు మాత్రమే.

ప్రతి ప్రీనేటల్ కేప్సుల్ తోనూ బిడ్డ అరోగ్యానికి,
తల్లి కేమానికి చాలా అవసరమైన ఎనిమిది రకాల
విటమినులూ, నాలుగు రకాల ఖనిజ పదార్థాలూ వుండు
యని గుర్తుంచుకోండి. వీటివల్ల శరీరానికి ఎముకలకీ,
రక్త వాణికి ఎంతో మేలు కలుగుతుంది: రోగ
నిరోధక శక్తి కలుగుతుంది.

ప్రసవానికి ముందు తినుకోవలసిన జాగ్రత్తను గురించి తగిన
సలహాలిచ్చే ఉచిత కరుపత్రం ప్రతి కావాలంటే సయానమిడ్
ఇండియా లిమిటెడ్, పోస్టుబాక్సు నెం. 195, హైదరాబాద్, 1కి
జైనిగాని, మీ మందుల షాపులో గాని తినుకోవచ్చు.

శుభస్య శీఘ్రం! ఇవార్లీ నుంచే

ప్రీనేటల్

కేప్సుల్

జీసుకోడం అరంభించండి. రోజూకు ఒక్కటే చాలా

Ledardo లెడర్లీ డివిజన్ సయానమిడ్ ఇండియా లిమిటెడ్

CMERIATE

మీ ఆంధ్రనేతంలోనే వుట్టిన ఓ అబ్బాయి ఇటీవలే 'వీరచక్ర' బహుమతి అందుకున్నాడు. అతను ఎలాంటివాడంటారు?"

"తెనుగుజాతి నోములవంట అంటాను" అంటూ ఈ ప్రశ్న ఎందుకడిగాడో అర్థం కానట్లు చూశాడు.

"ఆ అబ్బాయి కథ చెబుతాను వినండి. 'వీరచక్ర' బహుమతిపొందిన వీరునికథ వినడం మీకుమూత్రం ఇవ్వడం ఉండదా?"

"అయ్యో, ఎంతమాట! ఏదీ, చెప్పు బాయనా, సావధానంగావంటాను, ఎవరా అబ్బాయి, ఏవూరు.....?" అదుర్దాగా అన్నాడు జానకిరామయ్య.

"ఆ అబ్బాయి దాదాపు ముప్పైయేండ్ల క్రిందట పుట్టాడు, ఈ ప్రాంతాల్లోనే."

"ఆ అబ్బాయి పేరు?"

కృణమాలించి అన్నాడు యువకుడు "రాముడు..... తరువాత రామారావు అయ్యాడు."

"అతను అరుగురుబిడ్డల కుటుంబంలో, ఆఖరు వాడుగాపుట్టాడు...." యువకుడు మళ్ళా మొదలెట్టాడు. తండ్రి ఉన్నంతవరకూ అన్న వస్త్రాలకు లోటు లేకుండా జరిగినా, దురదృష్టవశాత్తు అతనుతల్లిగర్భంలో ఉండగానే, ఆయన పోవడం వల్ల కుటుంబం కష్టాల పాలయింది.

మనిషికోరేది మనిషినే

"సంసారాన్ని పోషించేభారం వాళ్ళ అమ్మ మీదపడింది. పైగా పిల్లలంతా ఇంకా రెక్కలు రానివాళ్ళు. కాస్తోకూస్తో అన్నీ ఉన్నా, వాళ తండ్రిపోవడంతో అది తగాదాల్లోపడింది. మేనమామలున్నా, వాళ్ళు, వీరికుటుంబ జోక్యం పట్టించుకోలేదు.....

మొగ ద క్షత లేక సతమతమవుతోన్న ఆమెకు ఇంటిపట్టునఉండి పిల్లలకు విద్యాబుద్ధులూ, వాళ్ళ యోగక్షేమాలు కనుక్కోవడానికి వీల్లేకపోయింది. దాంతో ఆ కుర్రవాడి అన్నలకుకొద్దిసాటి చదువు మూత్రం అబ్బి, గుమాస్తాలు గాను, మేస్త్రీలు గాను చేరిపోయారు. వాళ్ళగూడా సంసారపరులయి, వాళ్ళ కుటుంబాలనే వారు పోషించుకోలేని స్థితిలో, కడసారి వానికేమం కాని, వాళ్ళ అమ్మకేమం గాని విచారించలేక పోయారు...."

"ఇదంతా ఎందుకు చెప్పుతున్నావబ్బాయి" అర్థంకాక అన్నాడు జానకిరామయ్య.

"అదుగో, మీరు జోహారుచేసే యీ వీరునికథవినడానికి మీరే ఇష్టపడటం లేదు.. రేవలం ఆతనిజీవితంలోని అద్భుతమైన సంగతులు వినడానికి మీకు ఇష్టంలా ఉంది. మరి అది మానవ మనస్తత్వంకాబోలు...."

"అయితేవంటాను, చెప్పునాయనా, ఏమీ అనుకోకు...." నొచ్చుకుంటున్నట్లున్నాడు.

"రాముడు కడసారివాడు కాబట్టే, తల్లి, గూడా ఏమీ అనకుండా, ఉన్నంతలో, గారా బంగా పెంచింది. ఎలాంటితప్పు చేసినా శిక్షించడానికి ఆమెకు మనసొప్పేదు కాదు. దాంతో ఆ కుర్రవాడికి క్రమశిక్షణ బొత్తిగా లేకపోయింది.

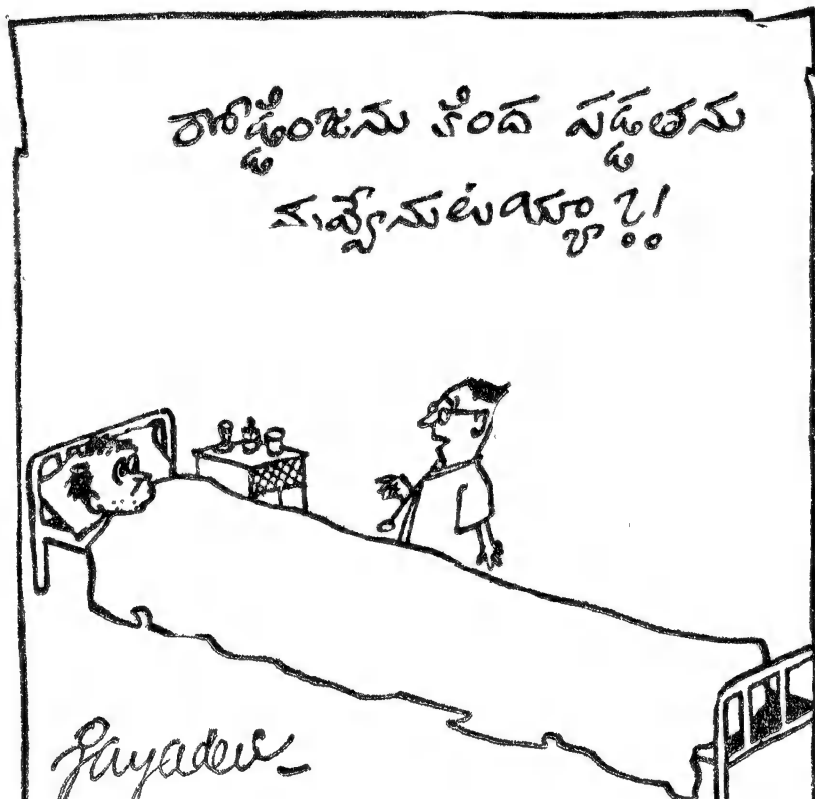
అవూరికి రెండుమైళ్ళదూరంలో ఉండే బడికి తోటిపిల్లలతోవెళ్లి చదువుకోమని పంపిస్తే, బడిమానేసి, త్రోవలోఉయ్యాలే కావలతో మధ్యాహ్నం వరకు ఈతగొట్టి, గొట్టికాయలు కోతికోమ్మంచులూ అడి, తనకూడా తెచ్చుకున్న అన్నం తినేసి, సాయం కాలానికి ఇల్లు చేరేవాడు.

ఆ అబ్బాయి పుట్టినప్పటినుంచీ వాలా పుష్టిగా ఉండేవాడు. అహార విహారాల్లో క్రమవద్దతిలేక, 'బేకారుగా' గా తిరుగుతున్నా, భగవంతుడిచ్చిన దేహబలం వల్ల ఎప్పుడూ జీరుమని చింది ఎరుగదు. అంచేత వాళ్ళ అమ్మకూడా ఈ కుర్రాణ్ణి గుర్తి ఎక్కువ పట్టించుకోవలసిన అవసరం లేకపోయింది.

"అయితే, తోటికుర్రాళ్ళతో గిల్లికజ్జా యాలు పెట్టుకుని, వాళసందరినీ చావ గొట్టేవాడు. పిల్లల లగాడా తీర్చేటప్పటికి కుర్రాడితల్లికి తలనొప్పి అయ్యేది. ఒకనాడు ముసనబుగారి అబ్బాయినికూడా కొట్టడం వల్ల, వాళ్ళ ఇంటిమీదికి దండెత్తివచ్చి, పూరింటిని చాలవరుశిధించేయడం వరకు వెళ్లింది. కుర్రాడితల్లి ఎన్నోకమావణలు చెప్పుకోవలసి వచ్చింది.

పైగా ఆకుర్రాడికి ఆకలిగానుగళ్ళ కంలా' అయ్యేది. ఇంట్లో తిండిచాలక్కపూరుమీద పడి చేలల్లో దోసకాయలూ, వేరుశనక్కాయలూ అవి తినేవాడు. ఇలాంటి వసులు పూరివాళ్ళకు సహించరానివయి పోయాయి. కుర్రాణ్ణి కట్టుదిట్టంతో పెట్టకవలె, వాళ్ళనుపూరినుంచీ వెళ్ళగొట్టవలసి ముందరిని పూరిపెద్దలు హెచ్చరించారు.

ఈ వరిసిట్తుల్లో అప్పులు జోక్యం కలిగించుకుని, రాముడికి, పల్లెటూలో ఉంటే విద్యాబుద్ధులు అబ్బుపని, తమపెద్ద అవినేర్పించే స్తోమతులేదని పైగా, తమ భార్యలతో పేదననుందని చెప్పి, ఆ అబ్బాయిని 'అప్పారం' దత్తు వంపించాలని నిశ్చయించారు. అప్పారం వాళ్ళు బోలెడు ఆస్తిపాస్తులున్నా బిడ్డలలేక చాలా ఇదయి

ఇక్కడ దూరమైబంధువు. పైగా కుర్రాడు మంచి చలాకీ అయినవాడు, ఆరోగ్యంతుడూ అని వాళ్ళ దత్తు తీసుకోవడానికి మనసు పడ్డారు.

నలుగురూ చుట్టుముట్టి, వత్తిడిచేసి క్షురణ్ణి 'అప్పాపురం' వంపించారు. కుర్రవాడు దిగులు పడతాడని వాళ్ళమ్మ నాలుగు రోజులుఉండి, ధైర్యంచెప్పి, బాగా చదుపుకోమని బుద్ధులుగిరిపి స్వగమం వెల్లింది.

కాని, రాముడికి అక్కడఉండటం ఏమాత్రం మనస్కరించలేదు. అంతా క్రొత్తవాళ్ళూ, క్రొత్త బంధవ్యాళి! బాగా కలవారు కాబట్టి ఏవో 'పద్ధతులూ', 'నడనడి' అంటూండేవాళ్ళు! తను అక్కడ కాలిపెట్టాడోలేదో ఎవరో ప్రైవేటు మేష్ట్రోర్ని పెట్టారు. ఆయన ఎప్పుడూ పాం, పాం అంటూ ననపెట్టేవాడు. కూర్చోనివ్వడు, నుంచోనివ్వడు.

అక్కడ, చెమటలుపట్టేలా ఆడుకుని హాయిగా, స్వేచ్ఛగా ఈతకొట్టడానికి ఒక కాలవకూడా లేదు. ఒకనీముషం కనబడకపోలే ఎక్కడకు వెళ్లావని ఒకటేగొడవ. తను కావాలనిద్రి తినడానికి వీల్లేదు, కోరుకున్నది తీసుకోవడానికి వీల్లేదు. అదివద్దు, జబ్బుచేస్తుంది, ఇదితప్పు, చేయకూడదు, అంటూ ఒకటే శాసనాలు, కట్టడిలు. రాముడిజీవితం, రోజులు జరిగేకొద్దీ దుర్భరం అయిపోయింది.

రాత్రిపూట పడుకున్నా, ఏవరకూ నిద్ర వట్టేదికాదు. పైన చుక్కల్ని చూస్తూ ఉండిపోయేవాడు. తను స్వేచ్ఛగా, నిరాటంకంగా తిరుగుతూ, ఆడే, పాడే తన స్వగమం, తన జన్మస్థలం మీదకు బుద్ధి మళ్ళింది. తను రోజూ మధ్యాహ్నంవరకు ఈతకొట్టే 'ఉయ్యాలకాలువ' తన్ను పిలిచి నట్లయింది. అనంతమైన ఆకాశంలో ఎక్కడో ఎత్తుగా హాయిగా ఎగిరే గరుడపక్షి గుర్తుకువచ్చి బేజారయి పోయాడు. మళ్లా తన జన్మస్థలం చేరుకోవాలని అంగలొచ్చాడు.

ఎట్లా పూరికివెళ్ళడం? దాదాపు నలభై మైళ్ళునడవాలి. చేతిలో చిల్లిగవ్వలేదు. సంబీబిసుకుని పోతే, ఎక్కడకువెడుతావని అడుగుతారు. అంచేత ఒక ఉపాయం ఆలోచించాడు. తనకున్న రెండుజతల చొక్కాలొగులను ఒకదానిపై ఒకటి వేసుకుని ఎవ్వరి కంటపడకుండా పూరూనాళ్ళూ దాటి మర్నాటిరాత్రికి తనవూరు చేరుకున్నాడు.

ఇలాంటి పనిచేసినందుకు వాడితల్లి దింతగానో వాపోయింది. అన్నలు కొందరు

పచ్చి చచ్చేటట్లు కొట్టారుకూడా. గ్రామస్తులందరూ చివాట్లు వేశారు. అయినా ఆ కుర్రవాడు మళ్లా దత్తు వెళ్లిదిలేదని మోడి వేసుకూర్చున్నాడు. అయితే "మీ ఇద్దరూ ఎక్కడయినా చావండి నూకేం?" అంటూ పెద్దవాళ్ళు తమ్ముణ్ణి, తల్లిని పదిలేసి చక్కా వెళ్లిపోయారు.

ఇలాంటిపరిస్థితుల్లో రాముడి తల్లికి ఆనూలో ఉండటం కష్టమయిపోయింది. ఇల్లు జరుగుబాటు తక్కువయింది. బస్తీకి వెళ్లి ఎక్కడయినా పనిచేసుకుని కుర్రవాడికి అక్షరంముక్కు వచ్చేట్టు చూచుకోవాలనుకుంది.

బస్తీకివెళ్లి పనికోసం ప్రయత్నించింది. కాని పరువుగా బ్రతకడానికి తగినపని వీధి కనుపించదు. చివరకు ఒక పాగాకు వ్యాపారస్తుని ఇంట్లో వంటలక్కగా చేరింది.

యజమాని ఇంట్లో ఉదయాస్తమా నాలు పనిలో మునిగిపోయి, రాముడి తల్లి బిడ్డ విషయం వట్టింతుకోవడమే దుస్తరమయిపోయింది. ఇక రాముడు బజారుమనిషి అయిపోయాడు. రోడ్లన్నీ బలాదూరుగా తిరుగుతూ రాత్రి ఎప్పటికో 'గూటికి' చేరుకునేవాడు.

పాగాకు వ్యాపారస్తుని కంపెనీలో కొంత కాలం పనిచేయక పోలేదు. ఏవో నెలకు వాలుగురాళ్ళు సంపాదించగలిగాడు కూడా. కాని ఆ వ్యాపారంలోని అవినీతికి వాడు తట్టుకోలేకపోయాడు. పైన సుంచిపాగాకు లోపల గుల్లనరుకూ ఉంచి, 'చెక్కులు' కట్టమనేవాళ్ళు? అడ్డమైనవాళ్ళకూ, కాఫీ ఉప్పొలు తీసుకరావడానికి హోటళ్ళనుంచి కంపెనీకి, కాళ్ళ అరిగిపోయేలా తిరిగాడు. చివరకూ కంపెనీకి వస్తూన్న 'పురానా' మనుషుల అవసరాలకు, కంపెనీలోని ఆడ కూలీలవద్దకు ఏవోసందేశాలు తీసుక వెళ్ళమని నిర్బంధించడంతో, యజమానిమీద ఎదురుతిరగడం, ఆయన వీపువాచేలా కొట్టి పంపడం జరిగింది. చివరకు కాఫీ హోటల్లో పనికికూడా చుక్కెదురయి, చివాట్లతో బయటపడ్డాడు... అంటూ మిలిటరీ యువకుడు తనకథనం కాస్త ఆపి, ఆ శ్రోత వేపు చూశాడు.

"పాపం, ఆ అబ్బాయి ఏంచేస్తాడు? న్యాయానికి కూడులేదు. సంఘానికి పని వాళ్ళను ఎలా వినియోగించుకోవాలో తెలియదు, పాడులోకం, ఇది...." అంటూ జానకిరామయ్య సంఘంపై నోరు చేసుకుంటూ (40 వ పేజీ చూడండి)

పాఠకులకు మనవి

కొంతకాలంగా భారతదేశంలోని వార్తాపత్రికలు అతి క్లిష్టమయిన పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నాయి. వార్తాపత్రికలకు కావలసినంత న్యూస్ ప్రింట్ దొరకకపోవటమే ఈ పరిస్థితికి ముఖ్యకారణం. ఇటీవల పాకిస్తాన్ జరిపిన దుర్భాకమణ ఈ క్లిష్టమయిన పరిస్థితిని మరింత తీవ్రం చేసింది.

అందుచేతనే 'ఇండియన్ ఎండ్ ఈస్టర్న్ న్యూస్ పేపర్ సొసైటీ' కార్యవర్గం న్యూస్ ప్రింట్లు వాడకంలో కొన్ని మార్పులు తీసుకురావాలని నిశ్చయించింది. పేపర్ సుఖ్యతగ్గించడంకాని, ముద్రించే ప్రతుల సంఖ్య తగ్గించటంగాని, లేదా రెండూ తగ్గించడం కాని అవసరమే మోసని కార్యవర్గం సూచించింది.

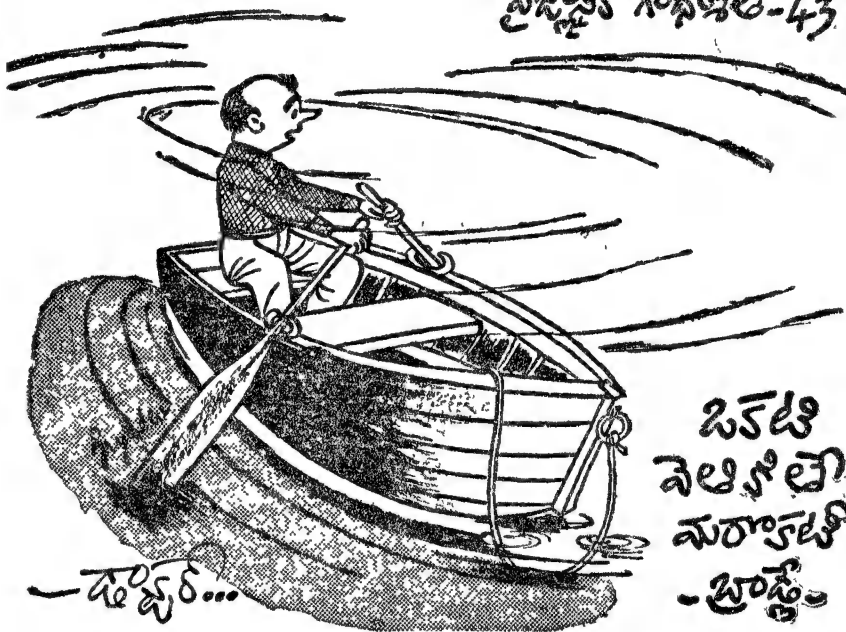
అయినప్పటికీ, న్యూస్ ప్రింట్ మూలకాక 'వైట్ ప్రింటింగ్' కాగితం కూడా వాడితేకాని పత్రికల ప్రచురణ సాగటం దుస్తరం. వైట్ ప్రింటింగ్ కాగితం వెలి న్యూస్ ప్రింట్ వెలకన్న సుమారు రెండు రెట్లు ఎక్కువవుతుంది. కాబట్టి పత్రికల ధరలు ఎక్కువచేయటం అత్యవసరం.

1966 జనవరి 1 న తేదీనుండి మూలపత్రికల ధరలు ఈ క్రిందివిధంగా ఉంటాయి.

ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రిక 10 పైసలు
ఆంధ్రపత్రిక ఆదివారం సంచిక 15 పైసలు
14-1-66 సంచిక సుంచి...

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక 35 పైసలు
ఎప్పటివలె ఆంధ్రపత్రిక, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక అభిమానులు మాతో సహకరించగలిగిరిని ఆశిస్తున్నాము.

మేనేజర్,
ఆంధ్రపత్రిక.

సికటి
వెళ్ళిపో
మర్యాద
-బ్రాడ్లీ-

భూమి మార్పుడి చుట్టూ తిరుగుతూ వున్నట్టే నక్షత్రాలు, అవి వాటిలో కదిలి నట్టు కనబడవేమి? అన్న చిరకాల ప్రశ్న న్యూటను తరవాతివరకూ అలాగే నిల్చిపోయింది. రైల్వే మనము ప్రయాణము చేస్తున్నప్పుడు దూరంగా ఉన్నచెట్లు కదలి నట్లు కనబడవు. దూరం నుంచి కన్ను దగ్గరకు చూస్తూ వచ్చినప్పుడు చెట్లవేగము క్రమంగా ఎక్కువవుతుంది, దగ్గరవున్నచెట్లు వాటికంటే దూరంగా వున్నచెట్లను దాటుకుపోతూన్నట్లు కనబడతాయి. భూమి మార్పుడి చుట్టూ తిరుగుతోంది అంటున్నారు కదా, మరి నక్షత్రాలు—మనకు దగ్గరగా ఉండేవి—దూరంగా ఉండేవాటిని దాటుకు పోవడములేదు సరిగదా, సమీపిస్తూన్నట్టేనా కనబడవేమి? ఈ ప్రశ్నకు ఏకార్థవంటి వైజ్ఞానికులు “నక్షత్రాలు అనరిమిత దూరంలో ఉండడము వల్ల”నని జవాబు చెప్పారు. అయితే అంత మౌనంలో పూరుకోడమేనా? “మంచిమంచి సిద్ధాంతాలు—టెలిస్కోపులు అందుబాటులో వుండి కూడా నక్షత్రాల పోషేక్ష చలనము (Relative motion) కనిపెట్టలేనా?” అని జేమ్స్ బ్రాడ్లీ యిచ్చించాడు. ధ్రువ నక్షత్రము రౌతల్లా స్థిరంగా వుంటుంది అకాశంలో. దానికి నక్షత్రాలు ఒక్కొక్కదానికి వున్న దూరాలు—మనకు గోచరించేవి—జాన్ లోనూ డిసెంబరులోనూ కొలిస్తే ఆ దూరాలలో స్వల్ప తేడా అయినా కనబడాలికదా అని ఆలోచించాడు బ్రాడ్లీ. అలాటి అనలోకాలు చేశాడు. అయితే, అతడు పట్ట

నెంచిన భేదము ఆ సరళవద్దతికి దొరికి పోయేటంత పెద్దది కాదు. కాని దీనికోసము వెతుకుతుంటే ఇంతకన్న ఆశ్చర్యకరమైనది ఇంకొక ఫలము దొరికింది.

దూర భూరేఖకు చేరువగా ఉండే నక్షత్రాల వెల్తురు గాలి లోంచి వాలాదూరం చొప్పుకు రావడంలో వక్రీభవము (Refraction) పొందుతుందని బ్రాడ్లీ నడునెత్తిన కనబడే నక్షత్రాన్ని పట్టి డిసెంబరు మాసారంభంలో దానికి ధ్రువనక్షత్రానికి గల కోణమును కొలిచాడు. ఆ తరవాత ఆరునెలలు అగవలసి ఉండెను. [భూమి తన కక్ష్య (Orbit) యొక్క రెండో కొనదగ్గరకు వస్తుంది అప్పటికి]. బ్రాడ్లీ ఒక వారం రోజుల తరవాత చూశాడు. ఆ నక్షత్రము కొంచెం జరిగినట్లు కనబడింది. వారం వారం చూస్తూ పోయాడు, జరుగుదు స్వల్పమే అయినా వుండడము మట్టుకు ఉంది. అది క్రమంగా దక్షిణం వైపు జరిగింది, మార్చి నుంచి సెప్టెంబరు వరకూ ఉత్తరానికి జరిగి డిసెంబరుకి యధాస్థానము చేరుకుంది. ఆ నక్షత్రము మొత్తమ్మీద ఒక తిరుగుడు—లేదా ఒక ‘ఊపు’ పూర్తిచేసింది ఒక సంవత్సరంలో. ఇతర నక్షత్రాలూ ఇంతే చేశాయి. ఒక గుంపులోని వర్తులాలలో తిరిగే యీ, కొన్ని తిన్నని గీతలమీద ఊగులాడేయి, తక్కినవి చిన్న దీర్ఘవృత్తాలలో (Ellipses) లో తిరిగేయి. నక్షత్రాలగుంపులలో వున్న ఒక్కొక్క నక్షత్రమూ తక్కినవాటిని బట్టి

జరుగుతుందేమోనని చూస్తే, అన్ని ఒకేలాటి దీర్ఘవృత్తాలలో ఏదాది కొకమారు తిరుగుతున్నాయి.

అన్నిటికీ వున్న చలనము కనక ఇది మనము ఇంతవరకూ ఎరగని కారణము వల్ల వచ్చినదీ, భూమి మార్పుడిచుట్టూ తిరిగి సచ్చే సంవత్సరకాలానికి సంబంధించినది అయి వుండాలి. చాలావాళ్లు ఆలోచించాడు బ్రాడ్లీ. ఒకనాడు శేమునది మీద ఒకవైపునంచి విసురుతున్న గాలి అతడు కూర్చున్న వడవ కదలగానే, పక్కగా మరొక వైపునుంచి విసురుతూన్నట్లు కనబడడము గుర్తించాడు. అలాగే, నక్షత్రాన్ని చూస్తున్నప్పుడు తాను ఇందాకటి బోటువలె కదిలి పోతూన్న భూమి మీదనుంచి చూస్తున్నాడు గదా? వెల్తురు నక్షత్రం నుంచి బయలుదేరి టెలిస్కోపు ముఖాన్నగల వస్తు కటకమున్న భూత అద్దములో నడిమి బిందువు వద్ద ప్రవేశించిందనుకుందాము. ఆ వెల్తురు టెలిస్కోపులో ప్రయాణించి 2 అన్న అక్షి కటకము (Eye piece) కడకు చేరేసరికి భూమి, దిగువ భాగము సూచించే దిక్కులో 1 నుండి 2 కు కదలి వెళ్ళినది. పలుములో చక్కగా తెలియదానికి గాను భూమి ఎక్కువదూరము ప్రయాణించినట్లు చూపినాను. వాస్తవానికి ఆ కొద్దికాలములో భూమి జరిగే దూరము వస్తు కటక కేంద్రమువద్ద పడిచే ‘కో’ అనే కోణము 20 సెకనులు, ఒక డిగ్రీలో 180 వ భాగము. వెల్తురు టెలిస్కోపు పొడవంతా ప్రయాణించే కాలంలో టెలిస్కోపు భూమితో ‘కొంచెము’ దూరము ప్రయాణించింది. తెలిసిన భూవేగమును బట్టి వెల్తురువేగము లెక్క గట్టితే సెకనుకు 190,000 మైళ్ళుగా తేలినది. ఫలవాలేదు, సుమారుగానే వచ్చింది.

రోమరు గురుని ఉపగ్రహాల గ్రహణాల అంతరకాలాల తేడాను బట్టి వెల్తురు వేగాన్ని లెక్క గట్టినప్పుడు “ఆ ఉపగ్రహాలు గురుడి చుట్టూ తిరిగే వేగము మారుతూండలేదని నిర్ధారణ ఏమిటి?” అని ఆక్సేపించిన జ్యోతిశ్శాస్త్రజ్ఞులు బ్రాడ్లీ కనుగొన్న విషయాన్ని ప్రహరముతో అదరించారు.

బ్రాడ్లీ అంతటితో కొంతలు అపలేదు. అనుకోనిది ఇంకేది దొరుకునో! కొంతలు తియ్యగా తియ్యగా వాటిలో కొత్తచిక్కు వచ్చినది. ఇందాకటి సంవత్సరపు తిరుగుడుకి తోడు కొన్నియేండ్ల కొకమారు ఆవృత మౌతోందా అని అనుమానించదగ్గ అదనపు తిరుగుడు కనబడింది నక్షత్రాలకు. ఈ

రెండు వేర్వేరు తిరుగుళ్ళనూ స్పృహముగా విడిదియ్యాలని బ్రాడ్లీ పందొమ్మిదేళ్ళ తీశాడు నక్షత్రాల కొలతలు. అప్పటికి ఈ రెండో తిరుగుడు పునరావృతికి వచ్చింది. 'పందొమ్మిదేళ్ళు' అనగానే చంద్రుడి మార్పులు అన్నీ పునరావృతమయ్యే కాలము గదా అని తెలిసి వచ్చింది బ్రాడ్లీకి. చంద్రుడివల్ల ప్రవేశించిన మార్పు అన్నమాట ఈ రెండో తిరుగుడు. బొంగరము నిటాగా తిరిగితిరిగి బుర్ర అడిస్తూ తిరుగుతుందని మనము ఎరుగుదుము. బొంగరములాగే

తనమట్టు తాను తిరిగే భూమి 26,000 ఏండ్లకొకమారు చొప్పున, బొంగరము లాగే బుర్ర తిప్పుకుంటూ తిరుగుతుంది. ఇలా తిరుగుతూ, చంద్రుడు తన ఉబ్బినబొజ్జను లాగే ఆకర్షణవల్ల తల అడిస్తుందనీ, పైన రెండో తిరుగుడు చంద్రుడి ఆకర్షణవల్లనే 19 ఏళ్లకొకమారు తిరిగి తిరిగి వస్తుంటుందనీ బ్రాడ్లీ కనుక్కున్నాడు. న్యూటన్ తరహాలో వచ్చి ఇంతగొప్ప పత్యాలు కనపెట్టిన బ్రాడ్లీ (వందల విభాగితగల కొద్దిమందిలో చోటు సంపాదించుకున్నాడు. ●

ఇదిగో కాలేట్ వారి ... **బ్రిష్ క** టూత్ పేస్టు

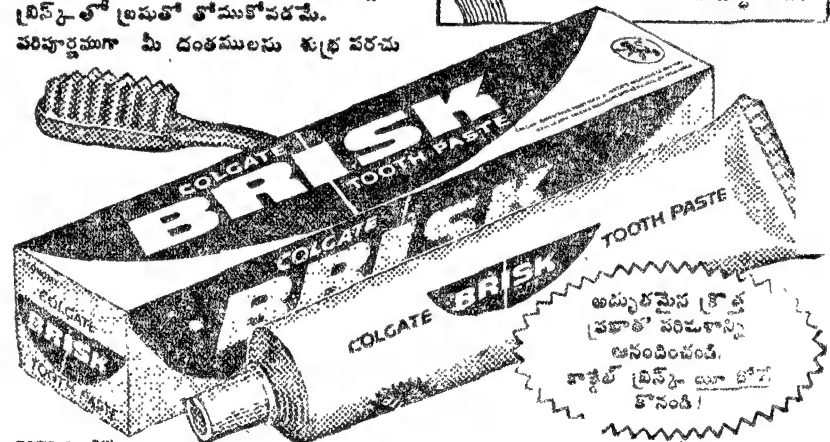
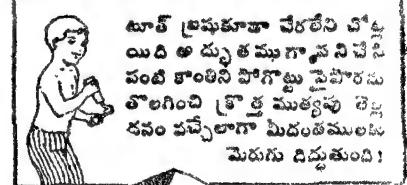

వివిధమైన సురగలో పళ్ళులేముకుని క్రొత్త ముత్యపు తెల్లదనం పొందండి!

ఇదిగో కాలేట్ బ్రిష్ క - శ్రేష్ఠమైన దంతదాహ వనాశమును ఉత్పత్తి చెయ్యడంలో ప్రవచన మంతలా గొప్ప అనుభవము గడిచిన వంశ అందించు క్రొత్త టూత్ పేస్టు.

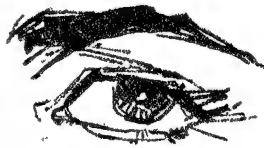
అరోగ్యవంతమైన జీవనానికి వక్కు అత్యంత పరిశుభ్రముగా ఉండాలనీ, మీ రిద్ద పప్పును కోతాయమానం చెయ్యడానికి అద్భుతమైన ముత్యపు తెల్లదన ములా అనీ మీ దంత వైద్యుడు మీకు చెబుతాడు. మరి, శుభ్రమైన దంతముల కోసం సక్రమంగా కాలేట్ బ్రిష్ క-లో బ్రష్ తో తోముకోవడమే. పరిపూర్ణముగా మీ దంతములను శుభ్ర పరచు

కోవడానికి కాలేట్ బ్రిష్ క మొక్క చురుకూ బాగుకాని పోటీ వినియోగ వనగను కాస్తీయ : క్షుద్ధ కోవపెట్టారు. ఇది సాబీలేనిది!

C.B.P.G. 1961

కరుణ

కాండమ్మది కృపామచంద్రమ్మది

నిమిగ్గు బాళ్ళ కారవాంబ తన కుమారుడు ప్రసన్నతోటాటు విశ్వవాధంగారమ్మాయి కరుణను బాగా పెంచి పెద్ద చేసింది. పెద్దకుమారుడైన వాళ్ళుధు జమగ్గు తమ్ముడు చలవతి పెంచుకుంటూ పెరిగిపోతూ, చదువుతూ కంటే, వాటాల్లో పెద్దదైన వెన్నువగా అక్కర్లేయ్యి. ప్రసన్న, వాళ్ళు, కరుణలు బి. ఏ. పరీక్ష వీసపుతారు. ప్రసన్న తనను ప్రేమిస్తున్నాడని తెలిసి బిచ్చుకొడతూంది కరుణ. మిగ్గుధకు తన జీవిత గాథ విన్నట్టే చూసేది. చలవతి మాంస నన్నువాటా డొలాటు మన్నది. వన్నుతో కరుణ పెళ్లి వియం లేవే ప్రస్తావిస్తానని మన్నుధు మాట చెప్పాడు. చలవతి, కరుణను ప్రసన్ను చేసుకోవని జమగ్గు కొరవారాడా, కరుణ ప్రసన్నులు ప్రేమింతున్నందువల్ల ప్రసన్ను కరుణ భార్య వారికి కట్టుబడ్డాడు విశ్వవాధం.

11

కాళ్ళు కుంట్లని, అంత రాతివేళ ఆ కలితో కూడా చన్నుళ్ళతో తడుపుకొని, కాసిని పెంచుకోవడం పుచుకొని, వట్టె మంచంమీద నెప్పు వాల్చుతూ, "అమ్మలూ! వెళ్ళి పని సానుకూలమైంది—దాలేదు." అన్నాడు విశ్వవాధం.

కరుణ అయ్యాయంగా అండ్రివేపు చూసింది. "నీకు పెళ్లి నిశ్చయమైంది. కాసి వాళ్ళు మన్నుధకు చేసుకుంటామన్నారు."

"మన్నుధకా ?" ఆ ప్రశ్నలో ఉన్న కాటరభావాన్ని గమనించిన విశ్వవాధం, బూరుగ దూది దిండు తలక్రిందకు లొక్కుంటూ, "పెదిమలపైకి నవ్వు తెచ్చుకోంటూ అన్నాడు. "ఏం?—కూడదా ?" కరుణ తనను తాను పెగిలించుకుంది. "మీరు అవుననివచ్చారా?" గంభీరంగా అడిగింది.

"అన్నానే అనుకో !"
"అయితే అది కూడినదే అవుతుంది."
కరుణ గిరుక్కున తిరిగి రోపతికి వెళ్ళ బోయింది. గిరుక్కున వెనుకకు తిరగడంతో

అమ్మమ్మ అ కంటే ముందు అమ్మ విచరితుణ్ణి చేసింది. సీగలో వాడిన పూవు, ఎండిపోయిన పెదిమలు, కంటి కొనలనుండి క్రిందకు కారిన కాటుక, మొహానికి పట్టిన చెమట, ఆమె భావాన్ని చెప్పకనే చెప్పాయి.

విశ్వవాధం లేచి కూచుంటూ, "నీ మనసుకు వ్యతిరేకంగా నేను చేస్తానే అనుకున్నావా తల్లీ!" అని అడిగాడు. గుమ్మందాకా చాకా వెళ్ళిన కరుణ అక్కడ ఆగి, తండ్రి తైపు చూస్తూ అన్నది. "మీరట్లా చెయ్యరని వాకు నమ్మకం. ఒకవేళ చేస్తే దాని వెనకాతల వీడే విశేషమే ఉంటుంది."

విశ్వవాధం తనలో తాను గొణుక్కున్నాడు "నిలాంటి కూతురుండడం నా అదృష్టం."

"ఆ అదృష్టం మీది కాదు, నాది. నన్నరం చేసుకోగల తల్లీ ఉండడం...."

కరుణను వెనకకు నెట్టి, అక్కున వేర్చుకుంటూ, అన్ని విషయాలూ వివరించి చెప్పాడు. "నేను నిన్ను ప్రసన్నకు తప్ప ఇయ్యనన్నాను. ఎందుకని ఇట్లా ఈ నిర్ణయానికి వచ్చావో కూడా వాళ్ళకు తెలియజెప్పాను. ఇంతకన్నా ఏం చెయ్యగలనమ్మా ?"

కరుణకు తండ్రి చేసినదానిలో తప్పు కనిపించలేదు. విషయం అంతవరకు వచ్చింది గనుక, తనూ, తన నిర్ణయాన్ని ఆయనకు ముందే చెప్పడం శ్రేయస్కర మనిపించింది. "వాళ్ళ మీమ్మల్ని బలవంత పెడతారేమో?"

"నేనంత పెరికిగండెను కాదమ్మా!"

"మీరు మాట ఇవ్వలేదన్నారు గనుక చెబుతున్నాను. మీలోకాక మరెవరితో నేను చెప్పుకోగలను?—అనుకోన్న సంబంధం కాకపోతే, అసలీ పెళ్లి ప్రసన్న ఇప్పుడు వద్దు వాన్నిరూ !"

"అట్లా గేనమ్మా !"

ఆ రాతి వాళ్ళిద్దరినీ నిదాదేవి అంతంతగానే లాలించింది. కరుణ గదిలో రైటు అలా వెలుగుతూనే ఉంది. విశ్వవాధం ఎప్పుడో తిల్లవారుజాముకు నిద్రపోగలిగాడు,

అమ్మ పెంటరిగా, అస గదిలో తాను అనుమానాల మధ్య, ఆలోచనల మధ్య పుస్తకాలతో కుస్తీ పడుతుండగా, నిరాశతో నిస్సహాయం ఇంట్లోంచి బయటికి వచ్చేసిన ప్రసన్న, గమ్మనుంటూ లేకుండా రోడ్లవెంట తిరుగుతున్నాడు. పార్కులో కూచున్నంతసేపు కూచోనిచ్చి, "గేలు తాళమేస్తున్నా, ఇంకెళ్ళిపో బాబూ !" అన్నాడు గేలేమన్. కాల్వ పక్కన కూచుంటే, "ఏం?— అత్యహత్య కోసం వచ్చావా?— వెళ్ళ వెళ్ళ" అంటూ తరిమేశాడు సోలను జవాను. అలా నిలొ ఉన్న ఆందోళన అతన్ని కూర్చున్న వోట కూచోనీకుండా, ముందున్న వోట నుంచోనీకుండా చేస్తున్నది. చిన్నప్పటినుంచీ అను ఎంతో ప్రేమతో నిర్మించుకున్న ఆశాపూరితమైన పుటుక్కున తెగిపోయింది. దీని ఒకరిని నిందించవలసిన సనిలేదనిపించింది. తనప్పడు నోరుతెరిచి, మనసులోని మాటను ఒకరితో చెబితే, అన్న మంచి చూసి వోర్చుకోలేని తమ్ముడి క్రింద పరిగణించబడతాడు. మనసులోని బాధ ఒకరితో పంచుకోకపోతే, ఆ అగ్నిని గుండెల్లో దామకొలేడు. అతనికి ఆలోచించగా ఆలోచించగా అనిపించింది. తనప్పడు గరళకంఠుడు కావాలి. అంతకన్నా మార్గంలేదు. ఒకరి అదృష్టాన్ని మరొక రెంటూ అపహరించలేరు. అట్లాగే, ఒకరి దురదృష్టాన్ని నీకి మరొకరు కర్తలూ వారు. క్షణకాలం తనలోని అజ్ఞానం కారణంగా తన కన్న తలిదండ్రులమీదా, బాబాయిమీదా, చెల్లెలుమీదా, అందరిమీదా కోపం వచ్చింది. అది తను ఇండా పెరిగవలసిన దశనే మూచిస్తున్నది. తను కోపాన్ని జంబించాలి. బాధను వోర్చుకోవాలి. ఇతరుల ఆనందం చూసి, ఆనందపడడం తెలుసుకోవాలి. అప్పుడే తన చదువుకు సార్థికత.

ప్రసన్న తన మనుసుకూ, తన మమతకూ జరుగుతున్న సముద్రమధనంలో హోలాహోల్లీ అవుతానని కూడా అనుభవిస్తు సా సమ

మంటలో, ఇంటిదగ్గర, అవిరిగడ్డిపాకలో, లాంతరు క్రీసీడల్లో, సులకమంచంమీద కూచుని మన్మథ, చలవతి మాట్లాడు కొంటున్నారు.

“మీరు చేసినదానికి మీకెట్లా కృతజ్ఞత తెల్పగలను?” అంటున్నాడు మన్మథ.
“అంతంత పెద్ద మాటలు వద్దు. నామీద నీకు గల ఈ అభిమానం జారిపోకుండా నిల్చుకో.” చలవతి కంఠంలో వేదన ధ్వనిస్తోంది. “ఈ ముసలి వయస్సులో తండ్రి అని నన్ను లాించేవాడూ, తలకొరివి పెట్టేవాడూ మాత్రమే నాకూణాలి.”

వా రిద్దరకూ, తాము తమకు తెలియకనే సృష్టించిన ఆ సమస్య తమనే కాక ఆ ఇంట్లో మరో యిద్దరినీ కూడా కళవళవలు మున్నదని తెలియదు.

“ఇప్పుడేం చేయడమే! గండకత్తెర వచ్చి వడింది.” అన్నాడు జమదగ్ని.

“ప్రతి దానికి అంత కంగారుపడతారు దేనికంటే? అయితే మీమాట, కాకపోతే కాళ్ళమాట—అంతేకదా?” శారదాంబ కళ్ళ మాటకు వస్తున్న విద్రుమ బలవంతాన లపు బంటూ, “మన్మథకే చేసుకోదల్చుకున్నానని చెప్పండి. కాదు కూడ దంటారూ, మన్మథకు ఇంకో సంబంధం చూపి, ప్రసన్నుకు చేసుకుందాం ఆ పిల్లను. ఏమైనా రుణ మోతం ఈ ఇంటి కోడలు కాక పుడు.”

“అది సరేనే! ఇంతవరకూ వచ్చి, ఇప్పుడు గాడికి కాదని కరుణను ప్రసన్నకు చేసే, మన్మథ మనస్సు గాయపడదటే?”

“వాడు మోతం అంత మూర్ఖుడా ఏమిటి?—తనను కాదంటున్న గుదిబండను పిడకు తగుల్చుకోటానికి.”

శారదాంబ నిద్రపోయింది. జమదగ్ని ఇంకా సరి అయిన బాట దొరకక కళవళవ పడుతున్నాడు. మర్నాడు ప్రొద్దున్న పిరబడ్డ కళ్ళతో, నిద్రలేచి, మనస్సులోని ఆరా రాస్తే మాచిస్తున్న మైహంతో తన దగ్గరకు వచ్చిన ప్రసన్నను చూచి జాలివంటి అడిగెంబు, తనకు దగ్గరగా చూచి పిల్లలు బంటూ.

“ఏరూ, విశ్వనాథంగారి, పంజాబు నీకెంతో ఇష్టానంటున్నారు. నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?—కరణ అంటే నీకు ఇష్టమేనా?”

ప్రసన్న లచ్చర్యంగా ‘సన్నులేను’ అన్నట్లు, బంగడిపేష మాళాడు. కొంచెంసేపు ఆలోచించుకొని, అపైస జమదగ్నితో అన్నాడు.

“మన్మథ నన్ను అపార్థం చెసుకుంటాడు. ఇప్పటికే వాడంటే మీరంతా చిన్నమాపు మాస్తున్నారని వాడి అభిప్రాయం.”

“పిచ్చి వెధవ! ఆ అభిప్రాయాలకేం గానీ, నీ సంగతి చెప్పు.”

“మీ రెట్లా చెబితే అట్లా చెయ్యడమే నా సంగతి!”

“ఈ సంగతి నాకు మొదట్నుంచీ తెలు

తోంగిచూశాడు. అంతవరకూ ఆయాస విప్పుడూ చలవతి ఉంటున్న ఆ కుటీరంలోకి రాలేదు. ఆ అవసరం కలగలేదు. ఏదైనా మాట్లాడవలసి వస్తే, చలవతే, జమదగ్ని దగ్గరకు వచ్చేవాడు. చలవతి భార్య కాత్యాయని, ఇంటిలో ఉన్న నమస్తమా మూల గట్టుకు పోయింతర్వాత, ఈ వర్తకాలానంతరం చలవతి ప్రారంభించివస్తుంది మొట్టమొదటి

సంగతి—మమ్మల్ని మమ్మీ కాదనవు. ఆ డ్డె ర్యం మాకుంది.”

ప్రసన్నతో మాట్లాడిన తర్వాత, జమదగ్ని, మెల్లగా నడుస్తూ చలవతి ఉన్న కుటీరం దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అతని కాళ్ళ వణిచేయి, అను చెయ్యదల్చుకున్న వనిని ఇతరులు కాదంటారేమో అన్న శంక వట్టుబుంది. అయినా తనకు తనే ధైర్యం వస్తుంటుంది. గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చి తోవలకు

రోజుని మోతం అయిన వచ్చి అక్కడ నిలిచి కావలసిన విర్యాన్ని చేప వెళ్ళాడు. మళ్ళీ ఇదే రావడం.

తోవలికి తొంగిచూసిన జమదగ్నికీ, సులక సుంచంమీద పడుకొని, నిద్రపోతున్న మన్మథ కనిపించాడు. ఆ మొహం అమాయకంగా ఉంది. గాలికి మడుటిమీద పడి, ముంగురులు అల్ల నల్లన అడుక్కంటున్నాయి. ఉచ్చన్న నిశ్వాస అటు ఎగిసిపడుతున్న వెడదరొమ్ము పోరుసె.

ఇవి చదివేరా?

విద్యార్థుని:-మీ పాఠ్య బాగానే పనికొచ్చే కొన్ని వందల ఉపయోగ విద్య వివరాలు ఈ పరిచయములూ దననంపాడునకు పనికొచ్చే అనేక వందల మంది పిల్లలకు సులభమైన అనేక మంత్రములు మంత్రములు, సాధన మంత్రాలు ఈ 3-50 జీవిత గ్రహణలు మీరొంపక్క సుఖానికి వెంటనే తెలుసుకోవచ్చు అనేక కామ సూత్రాలు ఈ 3-50 యుద్ధ విద్యలు మీరొంపక్క తెలుసుకోవచ్చు అనేక కుంభాకాశము - ఆశ్రమం లేనపుడు గర్భం రా మందా 60 నకు సులభమైనవి ఈ 3-50 పోషక పదార్థాలు, దేశీయ ప్రతులను, పలుకులు, ఇంట్లో వ్రాస్తే చదివేటొక్కటా పంపబడును.

జాపి పాకెట్ రేడియో

జపానువే కనుగొనబడిన జేబు రేడియో. పెద్ద రేడియోలాగ వలకుతుంది. అన్ని బ్రాన్సిస్టర్లు, కెడ్ సీక్రన్లు గ్యారంటీ, జపాను తయారీ.

ఫ్యాబ్రికేషన్ ఎక్స్-డబ్ల్యు. నా రంగీత్య వార్తలు వచ్చే రా విన నచ్చు. ప్రపంచమందరినీ సత్ స్నేహను స్థానికంగా వినబడు నట్లు గ్యారంటీ. వినటానికి సేద్యంగ పంపబడును. టార్జి సెల్స్ కో వెంచేసును అమ్మనై వరి, అందమైనది, తేలికైనది. స్పృశ్య జాది. 3 సం|| గ్యారంటీ. నం. TP-88 ధర రు. 35/- వి.సి.సి. ధర్మిలు రు. 4/- రేడియో కేసు రు. 5/-

SULEKHA TRADERS (WAPM-88)
BEAT NO. 13, ALIGARH.

క రు ణ

నికి పేన్స్ లిగా ఉన్నది. చలవతి, పాలానికి రామోను, బయలుదేర బోతున్నాడు.

జమదగ్నిని చూసి, కంగారుపడి, వాళ్ళ చెప్పులు విడిచి, 'రా అప్పుయ్యా!' అంటూ చాప వేశాడు కూర్చోటానికి. "ఏదో పని మీద వచ్చినట్లున్నారు?"

జమదగ్ని ఆ విషయం నేరుగా ప్రస్తావించటానికి బిడియపడ్డాడు. "అహ, ఏం లేదు. చేను మరమ్మతు తాలూకు డబ్బు మన్నికా నా దగ్గర్నుంచి తీసుకోలేదు."

"ఆ! ఏంలేదు. కుంటలు తీసినవాళ్ళే, నాల్గుక్లాడా వచ్చారు. ఎకంటు అంతా కలిసి ఇయ్యవచ్చుకదా అని సహాయంవాను." చలవతికి అనుమానంగా ఉంది, అసలు విషయం ఇది కాదని. తను మృతం తొందరపడడం ఎందు కనుకున్నాడు.

"డబ్బు కావాలంటే, ముందగా చెప్పే దాని సమయానికి దొరకకుకదా!"

చలవతి ఇంకా పిల్లి వెడలో గంట కడదా మనుకొన్నాడు. "డబ్బుదేముంది కానీండి, ఉన్నంతలో దానికోసం ఎప్పుడూ మనం వెలితివడలేదు, అంతకన్నా మరో ముఖ్యమైన పనిమీద మీరూ నచ్చి ఉంటారు. ఏమిటిది?"

వాల్చిద్దరూ అట్లా మాట్లాడుకొంటుండగా, మెల్లగా మన్మథకు మెళకువ వచ్చింది. తన తండ్రి లిద్దరూ మాట్లాడుకోవడం విన్నించింది. లేదామా అనిపించింది. కానీ ఇంతలో జమదగ్ని కంఠం, "అల! ఏంలేదు - అబ్బాయి పెళ్లి విషయమయే మాట్లాడ దామని వచ్చాను." అని విన్నించడంతో ఆసక్తి ఎక్కువై మళ్ళీ నిద్ర నభినయించాడు.

"అందులో మాట్లాడే దేముంది? - మన్మథకూ, కరుణకూ ముడిపెడదామను కుంటిమి గదా!" చలవతి కొంచెం అల్ప ర్యంతో అడిగాడు.

"ఆక్కడే వచ్చింది చిక్కు. విశ్వనాథ మేమో, కరుణను ప్రసన్నుకొచ్చి చెయ్యమంటున్నాడు."

చలవతికి ఆమాట వినగానే కోపం వచ్చింది "ఫలానా విధంగా చెయ్యమని ఆయననడం ఏమిటి?"

సంజాయిషీ వెప్పుకోవడం జమదగ్ని వంత యింది. "కరుణకు, ప్రసన్న అంటే ఎక్కువ ఇష్టములు." ఆ మాటలు వింటూ మన్మథ నిద్రపోలేకపోయాడు. మేల్కొని వాళ్ళకు తన మొహము చూపించలేక పోతున్నాడు. మళ్ళీ చలవతి మాటలే విన్నించాయి.

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి
"మేర్ మాయిల్ మదు"
నిల్లరం, నిల్లరంగు పాడలు, దద్దులు, గజ్జీ,
మరియు చెడవీరు వ్యాపించినందున నిర్బంధ విమగు
పుట్టించు రూములు మొదలగు
గృహాల వర్తిగోగములకు ఉత్తమ నివారణ
వివరములకు

పద్మ దాశర్ శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు
5/22, మేకమాయిల్, (P. O.) N. A. Dt.

నిరాశ చెందవద్దు దాంపత్య జీవితంలోని బలహీనతనుర్చి మీరు వింతపడవను జీవన స్పెషల్

దువియైన ఆయుర్వేదబోధి. ఉత్తమగుణములుగలది. కోల్పోయిన శక్తిని పోషించు దాంపత్య జీవితాన్ని అందమయిం చేస్తుంది. స్త్రీలు ప్రవాహంతరం "జీవన స్పెషల్" పేరించ, యోగనులుగా మందురు.

విశేష - ఫలితానికి:-

పాలవాడలం నుండి - తాపవంత దేహ వ్యాధిమయు చేయవలెను - గ్రహస్థ వాడరాదు.
ముఖ్య గమనిక: జీవన స్పెషల్ మీ దేహాన్ని తొందరగా పోషించు శక్తిగలది. పుట్టు మూడు వారములు పేరించిన తర్వాత ఒక వారంలోతాప మానివేయుట సులభం. లేనియెడల తాపేలేదురు. లేక దాంపత్యవాంఛ అధికమగును. చోగ్గం, బలం చేకూరినవెంటనే పానివేయవలెను. 450 గ్రాముల ప్యాకింగ్ లోలభించును. ధర రు. 10/-

అమృత లేపనం (పురుషులకు మాత్రము)

దాంపత్య జీవితంలో రీప్రజన్ ఈ శక్తిని అన్ని రకాల బలహీనతలకు శక్తివంతమైనదియను. (పై పూతకు మాత్రము) 25 M.L.L. పీక 1 కి ధర రు. 10/- వికరం. ఉపశయ కరమయిం (వ్రాయండి) ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. అన్ని ఆర్డర్లతోపాటు దానియొ ధరలో కుం సంపాదించు. మిగతమొక్క ముఖకు వి. సి. సి. కంపెనీలకు ప్యాకింగు మరియు ప్యాస్టెల్ ఛార్జీలు అదనం.

Orders to

Jeevamritham Oushadha Sala,
CALICUT-1.(S.India)

Chief Physician: Dr. K. N. RAMDAS

Phone: 2419 & 3607

గమనిక: ఆంధ్ర, మధ్యప్రదేశ్ మరియు ఒరిస్సాలోని అన్ని ముఖ్య వైద్యులములకు ప్యాకింగు ఛార్జీలు, పి.సి.సి.కు, వివరంలకు వ్రాయండి.

"మనస్థానం, కరుణ అంటే ఎక్కువ స్థానం."

చలవతి ఆవిధంగా మాట్లాడడం జనుగ్నిని ఇరకాటంలో పెట్టింది. ఎటు మాట్లాడలేకపోయాడు. ఇంకా చలవతే బిగ్గరగాంటున్నాడు. "ఆలోచించండి మీరు. వాడికి చదువులేకుండా చేశామా?—ఎట్లానే వాడు చిన్నపిడతలా పడిఉండాలా? ముళ్ళపై పై చదువులకు వంసిస్తూ, వాళ్ళింటాలో పనిచెయ్యమంటున్నామా?—చివకు పెళ్ళి విషయంలో కూడా, వాడికి బందో పిల్లను భాయపర్చి, వాడికి కాదని, పళ్ళి ఆ పిల్లనే వాడి తమ్ముడికిచ్చి పెళ్ళిద్దా మనుకుంటున్నామా?—వాడి పూద మను కోరించదా?—మనమంటే గౌరవమా, అభిమానమా, ప్రేమా ఉండమంటే బట్టా ఉంటాయి?"

జనుదగ్గి వంచిన తల ఎత్తలేదు. తన పద్ధతికం అంతా కరిగిపోయినట్లు నిపించింది. మెల్లగా నూతిలో గొంతుకతో అడిగాడు. "అయితే కరుణకు వేరే సంబంధం కానుకోమని చెప్పాను."

మనస్థానం ఆవేశంతో మంచంమీద లేచి నాచున్నాడు. "వద్దు. అట్లా వద్దు. కరుణను తమ్ముడికే చేసుకుంటామని చెప్పండి" అన్నాడు ఉద్విగ్నంగా.

"మనస్థానం!" చలవతి బిగ్గరగా అన్నాడు. "మనస్థానం మాట్లాడుతున్నావో నీకు తెలియదు. ఇది ఆవేశాలకు కాదు నమయం. లోచనకు! మనస్థానం కోకు."

మనస్థానం! మంచం దిగి, లేచి మంచుని గొళ్ళ విరుక్కున్నాడు. అమాయకమైన తనని కళ్ళ బరువుగా వ్రాలిపోతున్నాయి. తనని కంఠం అతి సన్నంగా వినబడుతోంది. "ఆలోచించుకునే చెబుతున్నాను. ఇంత కరిగింతర్వాత, కరుణ కుండ బద్దలు కొట్టి పట్టు, తను ప్రసన్ననే చేసుకుంటానని వెప్పింతర్వాత ఇంకా ఆ పిల్లనే చేసుకుంటానంటే, వేనో తెలివితక్కువ వెధవనన్నా కావాలి, మూర్ఖుణ్ణా కావాలి. అంచేత, నాన్నగారూ! మీరు వెళ్ళి, విశ్వనాథం మాస్టారితో, కరుణను చేసుకుంటామని, అదీ ప్రసన్నకేనీ చెప్పండి. వెళ్ళండి." అన్నాడు.

మనస్థానం వ్యక్తిత్వం ఎంతగా పెరిగిందో స్పష్టంగా జనుదగ్గికి తెలుస్తోంది. ఆ తండ్రి కళ్ళలో, కొడుకుపై జాలి, మెప్పుదలా రెండు మిశ్రితమై కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నాయి.

చలవతికి అంతా అయోమయంగా ఉంది.

"నీ త్యాగం నాకు నచ్చలేదు" అన్నాడు బాధగా.

మనస్థానం నవ్వేశాడు. ఆ నవ్వులో జీవం లేదు. "మీరుచెప్పడానికి అంశ్యంచేస్తే ఇహ నేనే చెప్పవలసి వస్తుంది. నా సంగతి మీకు తెలుసుకదూ?—నిర్ణయానికి రాను. వచ్చి తర్వాత వెనక్కు తిరగను."

మనస్థానం బయటకు వచ్చేసరికి అక్కడ కళ్యాణి నుంచుని కనిపించింది. "ఎందుకే ఇక్కడ నుంచున్నావ్?" కళ్యాణి కళ్ళలో మనస్థానంపై మెప్పుదల స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. తన ప్రశంస ఎట్లా చెప్పాలో తోచక, "బలేవాడి వన్నయ్యా నువ్వు." అన్నది.

"దొంగా! అంతా విన్నావా?"

కళ్యాణి తల డిలిపింది. "అమ్మేమో! కాఫీలకు మిమ్మల్ని రమ్మనమని పిలిచింది. వచ్చేసరికి మీ మాటలు వినిండాం. అందుకని ఇక్కడే ఉండిపోయాను."

"ఏంటే విన్నావుకాని, ఇదంతా ప్రసన్నకు చెప్పుకు."

"వాడుకూడా నాతోపాటేవచ్చాడు. అంతా విననూ విన్నాడు."

"ఏడి వాడు?" మనస్థానం ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాడు.

"వాడి గదిలోకి వెళ్లిపోయాడు!"

మనస్థానం త్వరత్వరగా అడుగులు వేసుకుంటూ అక్కడికి వెళ్లాడు. ప్రసన్న, గదిలో కుర్చీలో కూచుని, టేబిలుమీద రెండు చేతులమధ్యా తల ఆనించి పడుకొని ఉన్నాడు.

"తమ్ముడూ!" అడుగుల చప్పుడు, మనస్థానం స్వరం రెండూవినిపించి తల ఎత్తాడు ప్రసన్న. అతని చెంపలపైన ఉన్న తడి ఇంకా ఆరిపోలేదు. "అన్నయ్యా!" ఒక్క ఉడుటున లేచి, మనస్థానం దగ్గరకు పరుగెత్తుకు వచ్చి, "ఇంతకాలం విన్ను నేను మరోలా అర్థంచేసుకున్నాను. వన్ను క్షమించు" అంటూ రెండు చేతులూ పట్టుకున్నాడు. మనస్థానం నిలువెల్లా కదిలిపోయాడు. తమ్ముణ్ణి పూదయానికి పాతుకున్నాడు. కప్పిరుతుడునూ "ఈ కప్పిళ్ళేమిటా?—ఆడ పిల్లలాగానూ" అంటూ ఎగతాళి చేసేడు, విషయం మారుస్తూ.

అన్న కౌగిట్లో ప్రసన్న గువ్వపిట్టలా వదిలిపోయాడు. "ఈ కప్పిరు నీ త్యాగాన్ని

"దాఖ్లాబా...ఈ చిన్న మాయం చెయ్యి...ఇది చేతులపై కళ్ళ నాతో... ఇయితే నేను బంటువునంటావ్?"

అల్లుడున్నాడు

సాగసైన
కురులు

రీటా

పల్లె గానమునకు సాక్షును పెంచుతుంది

ఒకరి శిరోజు సౌందర్యంచూచి
మరొకరు ఇత ఎంతమాత్రం
అనూయపడవలసిన అవసరం
లేదు. రీటా వాది మీ కురుల
సాక్షుగానపు వృద్ధి చేసుకొంది.

చీట్ కంపెనీ, ముదాసు

8-22-76

తెలుసుకోదగ్గవి

ఈ వృత్తంలో మీరు పెంటనే తెలుసు
కోదగ్గ అనేక అద్భుత విషయాలన్నాయి.
అన్ని మంచియింట్లను పత్రికలు, పుస్తకాలు
ఒక సంవత్సరమునా చదివి, వాటిలో ఆశ్చర్యాలన్నీ
అనందాన్ని అనుభవాన్ని విజ్ఞానాన్ని ఎక్కువ
చేసి అనేక గొప్పవిషయాలు మరి కూర్చి ఇందులో
యిష్టవిధాలు పది సామాన్య జనలలో
రాని అనుభవ అనందాలను దీనివేళనూరి కాం
క్షలగా చదివినంతలో ప్రాందగలరు. అను
దర 600 10 అయినపుటికి దేశవేత ప్రచురణలు
ఏలూరు, ఆంధ్రకు పెంటనేట్రాసి తిప్పించు
కొడవారికి వి.పి. హాస్టల్ భర్తలతో నడ
కు 5 లో పంచుటదయన్నది.

తేదీ వక్కు ఉదయము

కాతామహానా దక్కని చూ
మరి. పూర్తి పై కాగిత ప్రకాశి
గాంచిన కాగితాలు కావలెను. ఆ
ర్థ చేయవలెన దీనిని మంచి
ము రంగులు గలవి. క్షయరక్త
అమృతం. 10 రు 15 రు 8. 25
రు 15. 35 రు 21. పుస్తక
డింక్య రు 15 రు 12. 25
రు 22. 2 డింక్య కావలెను
కొన్నవారికి తేదీ వక్కు ఉదయము.

క్షయరక్త వేద భంగి పైత్రామంది.

ATLAS LIT. CO., (WAPT-18)
P. O. Box 1329, DELHI-6.

క రుణ

చూసిన ఆనందానికి చిహ్నం. నాకు ఇటు
వంటి అన్న ఒకడు ఉన్నాడన్న గర్వానికి
చిహ్నం. ఇంతవరకూ నిన్ను తెలుసుకోలేక
పోయిన నా అల్పత్వానికి చిహ్నం."

"నేనేం త్యాగం చేయలేదు. అట్లా
మాట్లాడి నన్ను చిన్నవాణ్ణి చేయకు, అవ
మాన వర్తకు."

మన్మథ కాగిల్లోంచి విడివడి, దూరంగా
నిల్చుని, అన్నవేపే సూటిగా చూస్తూ, "ఇది
త్యాగం కాదు ?— నువ్వు నా పెళ్లికి ఒప్పు
కోవు అనుకో !—ఏం జరుగుతుంది ?—
అక్కడ కరుణకు మరో సంబంధం స్థిరపడు
తుంది. ఇక్కడ నా హృదయం గాయపడు
తుంది."

మన్మథ, తమ్ముడి అమాయకత్వం చూసి
పెద్దగా నవ్వుతూ, "వోరి పిచ్చివాడా !
ఇందులో రహస్యం మరొకటుంది. కరుణ
ఈ ఇంటికి పెద్ద కోడలుగా వస్తే, మనిద్ద
రము వేరవుతాం. నాకు భార్య కాదురా,
తమ్ముడు కావాలి. తెలిసిందా ?" అన్నాడు
ప్రసన్న వీపు తట్టుతూ.

ప్రసన్నకు మాటలు మిగలలేదు. హిమా
లయమంత ఎత్తుకు పెరిగిన తన అన్న
వైపు చూస్తూ, అట్టే నిల్చుండిపోయాడు.
అతని కళ్ళలో నీళ్లు లేవు. ఆ కళ్ళ
విందుగా కృతజ్ఞత పేరుకొని, ఆ హృదయం
విందుగా సౌందర్యం నిండి, మన్మథను అతని
కొక దేవతామూర్తిగా భాసించజేస్తున్నది.

* * *

డబ్బు డబ్బు మనిషిని ఏమైనా చేయ
గలదు, మనిషిచేత ఎంత వన్నెనా చేయించ
గలదు. ధనిషణ, శుభావృత్తయాల్లో
మొదటిదాన్నిగా పేర్కొన్నారు మన మహా
ద్దులు. అది కొండమీదికొరివి తీసుకు
వస్తున్నది. పేదవాడికి అశుభ కల్లు త్రాగింపి,
వాడిచేత కోతివ్వలు చేయుస్తుంది. పేద
వాడికి—మధ్యతరగతివాడికి మధ్య కనిపించని
వముద్రాన్ని ఆ డబ్బే న్నవ్వస్తున్నది. నన్నీ
లోని వివిధ వైతన్యానికి, వివిధ వివాహానికి
తనే కారణం అంటున్నది. పాపం!—వటేకం
డబ్బు ఉన్నవాళ్ళు, తనయెప్పు ఒకరి యెప్పు
కన్న పైనే వుంచుకున్నాడు. డబ్బుపోయి
విన్ని తాళలు, అనమోదాలు పడుతున్నాడో
నిమిటో!

కరుణ ఇమడగ్గి చాలా తమాషిద

పేసీహులయ్యారు. ఒకసారి రైల్వే ప్రయా
ణం చేస్తుండగా, జమదగ్గిజేబు నెవరో కత్తి
రించేతారు. జేబులోవున్న డబ్బుతోపాటు
కొన్న టిక్కెట్టు కూడా జేబు జారిపోయింది.
జమదగ్గికి ముచ్చెమటలు పోశాయి; డబ్బు
పోయినబాధ అంతరాంతరాళాలలో కలుక్కు
మంటున్నా, టిక్కెట్టులేని ప్రయాణీకుల్లో
తనూ ఒకడు కావాలని వచ్చిందికదా అన్న అవ
మానం మొహంలో ప్రస్ఫుటమైంది.
ఇంతలో టిక్కెట్టు కలెక్టరు, ఇంక ఏ
పెట్టెలూ లేవన్నట్టుగా ఆ పెట్టెలోకే
రావడమూ, వచ్చినవాడు పెట్టెలో ఇతరజనం
ఎవరూ లేరన్నట్టుగా, జమదగ్గిని, "టిక్కెట్
స్లేట్!" అని అడగడమూ, ఆ క్షణంలో
జమదగ్గికి కాళ్ళక్రింద భూమి కదలి
పోతున్నట్లు, ఆకాశం తన నెత్తిమీదపడ్డట్లు
అనిపించడం జరిగింది. జరిగింది ఎంతో
వివరంగా, దయనీయంగా వివరించు కొన్నాడు.
కత్తిరింపబడ్డ జేబు చూపించాడు. తనూ
టిక్కెట్టులేకుండా ఎక్కిన ప్రయాణీకుల
బావతు కాదన్నాడు. అంతావిన్న ఆ టిక్కెట్
కలెక్టరు వెడద నవ్వకటి నవ్వి,

"నిజమే! మీరు చాలా పెద్దమనుష్యుల
లాగానే కన్పిస్తున్నారు. మీరు చెప్పేదంతా
నిజమే అనడానికి కత్తిరింపబడ్డ మీ జేబే
సాక్ష్యముంది. అయితే నేనేం చేయగలనా
అని? ఒకటి, మీరు ఎక్సెన్ కట్టే మీరు
ప్రయాణం కొనసాగించేట్లు చేయగలను.
రెండు. డబ్బులేకపోతే, వచ్చే స్టేషనులో
దింపి వేయగలను. ఇవెరెండూ నేను చేయ
గలను. చెప్పండి, ఏం చేయమంటారు?"
అన్నాడు.

జమదగ్గికి తలతీసేసి నట్లు యింది. అతని
మాటతో ప్రాణంలేకుండా పోయింది. "మీ
ఇష్టం!" అన్నాడు ఎంతో ఆయిష్టంగా.
దిగవలసి వచ్చినచోట, మరొక్కసారి అడిగి
చూశాడు, మరో మార్గం ఏమీ లేదా అని.
టిక్కెట్టు కలెక్టరు అడ్డంగా తలవూసి,
"ఇక్కడ బండి ఎక్కువసేపు అగ్గుడు. మీరు
దయచేసి తొందరగా దిగిలి." అన్నాడు పరు
షంగా. విధిలేక, చేతున్న ఒక్కసారి తీసుకుని,
దిగడానికి జమదగ్గి ఉద్యుక్త డయ్యాడు.
నడవలేక ఆడుగు వానట్టుగా, ముందుకు
చెల్తున్నాడు.

(నవ్వం)

మేషం : ఈవారం మీరు జరిపే వ్యవహారాల చివర వెంటనేనే ఉన్న ప్రయోజనం లేకపోయినా, మున్నందు ఆనాకుండా ఈనడవయోగం ఉంటుంది, రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుకోవడం వలన కొన్ని కార్యక్రమాలను వాయిదా వేయవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి యిదివరకటి కంటే బాగా ఉంటుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో సూత్రవద్ద మాలు ప్రాప్తాపాకరంగా ఉంటాయి. శుభకార్యాల విషయంలో మీ ఆలోచనలకు తగిన సంఘటనలు జరుగుతాయి. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధికవ్యయం జరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాలలో ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది. పుణ్య తీర్థాలు చేస్తారు.

పుష్కలం : గతవారం కంటేనూ వారం అనుభూతిగా ఉంటుంది. పుత్తి వ్యాపారాల్లో యిది వరకు యేవో కారణాల వలన అగిపోయిన వ్యవహారాలను యిప్పుడు లాభదాయకంగా పూర్తి చేయగలరు. సామాన్యముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా కొంతవరకు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగానే ఉంటాయి. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. ఇదివరకు మీపల్ల ఉపకారం పొందిన బంధువులే యిప్పుడు మీమిట్టి వ్యతిరేకిస్తారు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. సాటివారితో మాటపెట్టేపులు రావచ్చును.

మిథునం : పుత్తి వ్యాపారాల్లో తరచుగా మీరు అనుకోనేది ఒకటి జరగేది మరొకటి కావచ్చును గాని మీకు వ్యతిరేకంగా యీది జరగదు. భారీ యోత్సవం చేసే వ్యాపారాల్లో మీకు సమయానికి కొంతమంది మిత్రుల సహకారం లభించగలదు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరిగినా, మీ కృషిని అధికారులు గుర్తించగలరు. పుత్తిలో కొంతమంది మిత్రుల వ్యవహారాల్లో బోక్సం గోకోవలసి వస్తుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. కుటుంబ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా వెరవేరుతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. విలాసవస్తువులు కొంటారు. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

కర్కాటకం : పుత్తి వ్యాపారాల్లో ఆదాయం పెరిగినా, దానికి తగినట్లుగా వ్యయం కూడా పెరగడం వలన మీరు అదనంగా సాధించినది దోమీ ఉండక దోవచ్చును. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాల్లో అధికారులు గూ యోధుల అనుకూలంగానే ఉన్నా, యితరుల బోక్సం వలన ఆలస్యం కాగలదు. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మోగమాటాలకు లోంగిపోవడం వలన మున్నందు యిబ్బందికి గురి కాగలరు. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో ప్రయోజనం గల వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా, నిర్లక్ష్యం చేయతగినది. చైతన్యాలను వెరవేరుతాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సంక్లిష్టతరంగా ఉంటాయి. పంథానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

సింహం : మీ స్వంతవనలతో పాటు, యితరుల వ్యవహారాలను కూడా చూడవలసిన అవసరం యేర్పడడం వలన కార్యభారం పెరుగుతుంది. వ్యాపారం భారీ యోత్సవం చేయడం వలన ఆర్థికంగా లభి

వారఫలం

7-1-1966 శుక్రవారం మొదలు
13-1-1966 గురువారం వరకు.

కలుగుతుంది. వారం ప్రారంభంలో చేసే ప్రయాణాల్లో ప్రయోజనం కంటే ప్రయాణ అధికంగా ఉంటుంది. వారం మధ్యనుంచి అన్నివ్యవహారాల్లోను అనుకూల పరిస్థితులు యేర్పడతాయి. శోర్టు వ్యవహారాల్లో యిదివరకు యేర్పడిన వ్యతిరేకత తొలగిపోతుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. శుభకార్యాల విషయంలో అధివృద్ధిని సాధించగలరు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సంక్లిష్టతరంగా ఉంటుంది. వివాదకారణాలతో పాల్గొంటారు. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

కన్య : వారం ప్రారంభంలో బాగా ఉంటుంది కాని మధ్యలో వ్యయ ప్రయాణలకు గురి కాగలరు. వ్యాపారంలో కొన్ని అవకాశాలు ఆకర్షణీయంగా కన్పిస్తాయి గాని అవి కార్యరూపాన్ని ధరించడం కష్టం. పుత్తిలో కొత్తవారి సోటిని యెదుర్కోవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో మెప్పుకురాని భాధలను నహిస్తారు. రావలసిన డబ్బు మీద ఆధారపడి యితరులకు వాగ్దానాలు చేయడం తగదు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో వారంతంలో అనుకూలతను సాధించగలరు. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. మిత్రులకు సహాయం చేయగలరు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగానే ఉంటాయి. ఆదంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు. సాటివారితో గౌరవం బాగా ఉంటుంది.

తుల : ఈ వారం శుభాశుభ మిశ్రమంగా ఉంటుంది. పుత్తి వ్యాపారాల్లో కొంత లభివృద్ధిని సాధించినా, వారంతంలో ఆకస్మికంగా వికాకులకు గురి కాగలరు. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా లాభిస్తాయి. పుత్తి రీత్యా చేసే ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో వారంతంలో చేయవలసిన నిర్ణయాలు వాయిదా వేయడం మంచిది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వైద్యులకు మంచి సమయం.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. బంధువుల వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

మృశ్చికం : గ్రామం అనుకూలంగా ఉంది. పుత్తిలో మీ ఆలోచనలకు తగిన అవకాశాలు లభించడం వలన అధికాదాయంతో పాటు ఆత్మవిశ్వాసం కూడా లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో మీకంటే పెద్ద వారు కూడా మీ సహకారాన్ని కోరవలసి వస్తుంది. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. శుభకార్యాల విషయంలో మీ ప్రయత్నానికి బంధువుల సహకారం లభిస్తుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో ప్రముఖ పాత్రను వహించగలరు. ఆరోగ్యం సంక్లిష్టతరంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలు కొంతవరకు మీద వెరవేరుతాయి. వివాద కారణాలతో పాల్గొంటారు.

ధనుస్సు : వారం ప్రారంభం పుత్తి వ్యాపారాల్లో అందోళన కలిగించే పరిస్థితులు యేర్పడి వారంతానికి దుర్బలతగా ఉంటాయి. భారీ యోత్సవం చేసే వ్యాపారాల ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. ఆర్థికంగా మిత్రుల వ్యవహారాలు బాగానే ఉన్నా యితరుల నిమిత్తం శ్రమ పొందవలసి వస్తుంది. పుత్తిలో సాటివారితో పోటీ పెరగడం వలన మీ కార్యక్రమాలను మార్పుతో వలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్మి వ్యవహరించడం మంచిదికాదు. వజ్ర సాగత్యం లభిస్తుంది. కుటుంబ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా వెరవేరుతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం యిదివరకటి కంటే బాగా ఉంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో మీ కృషి రావలసిన గలదు.

మకరం : పుత్తి వ్యాపారాల్లో అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగానే ఉన్నట్లు కన్పిస్తాయి గాని మీరు యేమాత్రం యేమరుపాటుగా ఉన్నా, అవస్థ మీద అనుభవం మరొకరిది కాగల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో యితరుల బోక్సం వలన నష్టం వస్తుంది. సూత్ర వ్యవహారాలు ప్రస్తుతం లాభదాయకంగానే ఉన్నా వాటిపై మున్నందు యిబ్బంది కలుగుతుంది. ప్రయత్నాలు సాధించి శ్రమ మీద ఫలిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల సంఘటనం పెరుగుతుంది. పుత్తిలో ఆరోగ్యం చేయవచ్చును.

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలు సామాన్యంగా వెరవేరుతాయి. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

కుంభం : ప్రయత్నించిన ప్రతివిని సులువుగానే వెరవేరుతుంది గాని ఫలితం మాత్రం సరిపెట్టించుకొంటుంది. వ్యాపారంలో మీరు యిటవరకు నిర్లక్ష్యం చేసే వ్యవహారాలను యిప్పుడు ప్రాముఖ్యత రావడం వలన యిబ్బంది కలుగుతుంది. పుత్తిలో సాహిత్య కళారంగాల్లో కొంతమంది మిత్రుల సహకారం లభిస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో వాడు ప్రతివాదాలకు దిగడం మంచిదికాదు. కుటుంబ పంతోషం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగానే ఉన్నా, వివాద కారణాల వలన కలుగుతుంది. అంతా సమస్తమూ కొంటారు.

మీనం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు అధిక ప్రయత్నం వ్యవహరించడానికి ప్రయత్నించడం వలన అనవసరమైన శ్రమకు గురి కాగల మార్పులు ఉన్నాయి. పుత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా వెరవేరుతాయి. అన్ని వ్యవహారాల్లో మోగమాటాలకు లోంగిపోవడం వలన మున్నందు యిబ్బంది కలుగుతుంది. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. శోర్టు వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. బంధువుల వ్యవహారాల్లో యిదివరకు యేర్పడిన వికాకులు తొలగిపోతాయి. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధికవ్యయం జరుగుతుంది. శుభకార్యాల విషయంలో నిర్లక్ష్యం సాధించగలరు.

దక్షిణాది ఆభరణాలు

మాజీ. తొంగూరు. పరిశ్రమ.
వెళ్ళే: 'మట్టాల్' అంటే ఒక నన్నని
చెంది పట్టాకి రాళ్ళపొదిగి చేసే నగ.
దీని చివర ఒకటి చెవి దుద్దుకీ, మరొక
కొన చెవిపొద జట్టుకీ కలుపుతారు.
'పరక్కం' పాతకాలపు కంకాభరణం.
దీనికి సాధారణంగా కెంపులా ఉపయో
గిస్తారు. 'నెక్కర్' సుగంధి పదార్థం. కాని
బొమ్మలో కనిపించేది 'మత్తెవ్వాపు'ల
నెక్కర్!

★

స్త్రీల ఆలంకరణలో బొమ్మ ప్రత్యేక
స్థానం ఉందిని చెప్పడం అవసరం!
కాని తక్కిన సాషన్లు మారినట్లే
నగలఫాషన్లూ మారుతూ ఉంటాయి.
మయూరంలో ఉంటున్న శ్రీ ఎన్.
రామకృష్ణ క్షీణదేశంలో బాగా
వాడుకలోవున్న బొమ్మ నగలచిత్రాలు
కొన్ని తీసి వంపారు. వాటిని ఇక్కడ
వేస్తున్నాము అయితే ఈ నగలలో
చాలామట్టుకు ప్రత్యేక ఉత్సాహ సేంద
ర్యాలలో మాత్రమే ధరించేవి మాత్రమే
అనే అనుమానం రావచ్చు...

కాళ్ళకి బంగారు వాడటం సాంప్ర
దాయం కాదు. మట్టె, గొలుసులు
చెందిపోతే చెప్పారు...

పూర్తి ముస్తాబు: ఈ బొమ్మలో చిన్నపిల్ల 'తలయేసామాన్', 'జామక్కి',
'మట్టాల్' 'పవజ్జుమాలయ', బంగారు గొలుసులు, వగైరా ధరించే ఎంతో
వంతోషంగా కనిపిస్తోంది!

ఎన్. రామకృష్ణ

మెట్టి: అరవంతో మళ్ళెలని బొంబాయి నుండి తెచ్చినది. ఇది మొదటిసారిగా
మొదటి ఆభరణ మనే అభిప్రాయం ఉంది.

ముక్కు పుడక: అమెరికాలో వజ్రాలు కాక ముక్కులూ, తెంపులూ పొడవైన
ముక్కు పుడకలు వాడారు. 'ముక్కుత్తి' దీని అరవంతో...

ఒక్కమాట్లాడు: ఒక్కమాట్లాడు! ఈ
కాలంలో ఈ ఆభరణం ఎప్పుడో తప్ప
ఉండిందేమో...

అతనిలోని మనిషి

అమరశ్రీ

క్రమశః!

ఏ అరసురిక

నొకరి ఎదుట పరచుకున్నాం. అరసురిక బంధంతో, అందమైన, మన గుణాల కనుగుణమైన ఆ కృతిలో జీవన కలశాన్ని ఈయారు చేసుకున్నాం. ఆ కలశాన్ని, కలి సిన మనసులనుండి ఒలికిన అనురాగ సుధతో నింపుకున్నాం. దానిపై, అందరి ముందర సమానమైన హక్కు పొందే సమయం ఆసన్నమవుతుంది. నేను నీ సన్నిధికి వస్తున్నాను. ప్రణయదేవి! నేటికి మూడవ రోజే. ఇక మూగజనము వర్జనీయును. సిద్ధంగా ఉంటావుగా!

ఏ

సుధాకర్.

ఆమె ఒక ప్రక్కకు నల్లిగిల్లింది.

“నీ సుధాకర్!” టిప్పిని వ్యక్తంచేసే పదం నిండిందామె అధగాలపై.

“నేటికి మూడవ రోజు! అంటే రేపే! రేపే వస్తున్నాడు సుధాకర్.” ఆమె హృదయం ఆనందంతో నింగింది!

“సుధాకర్!”

అనురాగాన్ని చర్చించే కనుదోయితో, దట్టమైన పంకీల బట్టనుండి విడివడి, నిరుగాలి కదిలకలలో, చూపరుల దృష్టిని ఆకర్షించే రెండు అల్లరి వెంటుకలతో ప్రకాశవంతంగా కనిపించే పచ్చని ఫాల తలంతో, అలాగే చూడాలనిపించే అందమైన ముఖం—ఆమె మనోనేతలలో నిల్చింది.

ఆరోజే తలంటి పోసుకుందేమో, గాలి పిసురులో హుషారుగా కదిలే కురులు ఆమె నును లేత చెంపలపై తారాడుతూ గిలిగింతలు పెడుతున్నా యామెలోని పూహలకు ప్రతినిధుల్లా. రాతి వదకొండు గంటల వేళ, మెత్తని పరుపుపై ఉన్నా, ఆమెలో బదిలే నుదురోసాలు, మంజుల భావాల నిదురను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాయి.

ఒకనాటి స్మృతి! మధురమైన స్మృతి ఆమె మనోవధంలో కదిలింది!

అనాడు, తన ప్రియనేస్తం పెండ్లికని పోయినప్పుడు అతను కనిపించాడు అనుకోకుండా! అతన్ని చూడగానే, మనోహరమైన అతని ఆకృతిని చూడగానే, అతనివరో? అనే భావం తనలో తలెత్తింది ఎందుకో. తనలోని తన తపాలిరే అవకాశమా అన్నట్లు సాన్నితి అతనిలో మాట్లాడుతూ ఉండడం కూసంది. తర్వాత సమయంచూపి సాన్నితిని అడిగింది.

“ఇందాక వివరితోనే మాట్లాడుతున్నావు?” అని.

“వరుసకు అన్నయ్య అవుతాడు. పేరు సుధాకర్” అని పోబోయి తన వాలకంమూసి ఆగి, “ఏం, చాలదా, ఇంకా వివరాల్మీనా కావాలా?” అంది నవ్వుతూ.

సాన్నితి నంగతి తనకు బాగా తెలుసు. ఒట్టి అల్లరిపిల్ల. దానితో యేం మాట్లాడాలన్నా భయమే. అందుకని “వద్దులే” అంది తను. కాని అంతటితో నదలకుండా “ఊహా! మాటలయితే అలా వచ్చాయిగానీ నీ ఆత్మత చెప్పటం లేదూ. చెప్తా విను. ఆయన చాలా ఎంచినాడు. మా కందరికీ. అంటే ఆయన గిరిగన వారందరికీ. మంచి మంచి కథలు నాస్తాడు. చక్కగ కవిత్వం చెప్తాడు. యింకా యుగా కబుర్లు చెప్తాడు. పోయిగా వుంటాడు. చాలా!” అంది సాన్నితి.

దాని వాలకానికి తనకు నవ్వు వచ్చి చాలులే” అంది. కాని, “ప్రతికలలో కథలు నాస్తూ, తన అభిమాన రచయితలైన సుధాకర్, మా సాన్నితి అన్న సుధాకర్ గారూ కదేనా?” అనే అనుమానం బయల్పడింది నల్. ఆ సాయంత్రం అడిగింది సాన్నితిని.

“సుధాకర్ అంటే ప్రతికలలో కథలు రాసే ఆయనేనా?” అని.

“ఎవరైతే యేం?” అంది బెట్టుచేస్తూ ప్నితి.

“ఊర్కనై తెలుసుకుందామని—” అంది ను.

“ఊర్కనై అంటే?”.. సాన్నితి నిలవేత.

“ఎందుకో అతన్ని గూర్చి తెలుసుకోవా నిసింది” అంది తను.

“ఎందుకో అంటే....?” అంది రెట్టిం కంటే తనంతో సాన్నితి. ఇలాంటి నేవో మాటలతో తనను తికమకబెట్టి, తంతితో ఆగక, సాయంత్రం మా అన్న ఘృతో చెప్తాను. ఎందుకో మా కల్యాణి ముల్లీగూర్చి రెండు సార్లడిగిందని” టూ పోయిన సాన్నితి మల్లీ ఉదయమే యారంబుంది.

“కల్యాణి భలే సంతోషకరమైన వార్త బుతానంటూ.

“ఏమిటి?” అంటే,

“మా అన్నయ్య యేమడిగారో తెలుసా?”

ంది. “ఏమడిగారేమిటి?” అంది తను కుతూ లంగా.

చెప్తా నేమిటి?” అందా పెంకిపిల్ల.

“చెప్పుకు. అసలు నేను చెప్పమని అడి గానా? నువ్వే కల్పించుకుని, లేనిపోనివి పూహించుకుని, కొంటే చేష్టలతో నన్నేడి పిస్తున్నానని సంతోషించు” అంది తను కాస్త కోపంగా. అదేం తీసిపోయిందా.

“నా దగ్గరా నీ నంగనాచి కబుర్లు. నేను కల్పించుకుంటున్నానే? తమరుకాదు కాబోలు, ఆయన్ను తినేసేట్లు చూడ్డం, దొంగ చాలుగా నన్ను పిల్చి, సావీ అత నెవరే?” అని అడగటం! ఎందుకో యివన్నీ?” అంది.

అవును. సాన్నితి అన్నది నిజమే! ఎందుకు ఏమని చెప్పును?

“ఎందుకంటే...ఎందుకంటే...వూర్కనై” అంది తను అభిరికి.

“ఊర్కనైనా. అవో. అయితే నే వస్తా” అంది బెట్టుగా పోబోతూ.

నిజంగా పోతుందేమానని “ఇదిగో సావీ. ఆయనేదో అన్నాడంటే, చెప్పవే?” అంది తను.

“వద్దన్నావుగా?”

“వేళాకోళానికయినా వాద్దా వద్దా ఉండాలి” అంది తను నిష్పూరంగా, నిస్సహాయంగా.

“మరి నా దగ్గర బెట్టు చేస్తే యెలా? బుద్ధిగా చెప్పేది విను. కావలసింది అడుగు” అని గొంతు నవరించుకుని, “నన్ను నీలాగే దగ్గరికి పిల్చి, చెల్లాయ్! ఆవిడెవరు?” అన్నారు అంది సాన్నితి.

ఎందుకో ఆ మాట తనలో నూతన మైన ఆనందాన్ని కల్పించింది!!

పెళ్లిఅయి పోబోయేముందు, తన దగ్గరి రికి వచ్చి, హఠాత్తుగ అడిగింది సాన్నితి.

“అన్నయ్యని నువ్వు ప్రేమిస్తున్నావా?” అని.

దాని కేసుని జవాబు చెప్పేలో నాకు తోచలేదు. అంత అవకాశమివ్వకుండానే “అన్నయ్య నిన్ను ప్రేమిస్తున్నారు. మీ యిద్దరిదీ అపురూపమైన జంట అని నా ఉద్దేశ్యం. నువ్వు కావాలనుకున్నప్పుడు కొర్లు వ్రాయు” అని అడడు యిచ్చింది.

అతర్వాత కొద్దిరోజులకే సుధాకర్ని ప్రేమిస్తున్నాననే నిర్ణయానికి వచ్చింది తాను. ప్రతిసారీ పుస్తకం చేతికి వచ్చినప్పు డల్లా సుధాకర్ వ్రాసిన కథ, ఉండే పేజీ కోసం ఆత్రంగా వెతికేవి తన కళ్ళు. ఆయన రచనలపట్ల తను వ్యక్తంచేసే అభిమానాన్ని, అనక్షిని గమనించి తన ప్నేహితురాలిదే

ఆరాధించటం లేదు కదా? అలా అయితే యీకాంతసేవలెందుకూ? ఏకంగా స్నేహం కలుపుకుని అతని కాంతపు కారాదూ” అని. ఆనాడు తనలో అమాట లేనిధం గానూ ప్రభావం చూపలేదెందుకనో. కాని ఆయన్ని చూచిన తర్వాత ఆ మాట లెంతో మధురంగా అనిపిస్తున్నాయి తనకు. తనే మొదట ఉత్తరం వ్రాసింది. కేవలం ఆయన కథలంటే యిష్టపడే ఒక అభిమానిగా. తను ఆశించినట్లుగానే అతన్నించి రిప్లై వచ్చింది. ఆనాటినించి తను మధ్య నిరాటంకంగా సాగిన ప్రణయం నానాటికీ వృద్ధి అయి, యీనాటికీ పూర్ణంగా సిద్ధించింది. ఒక నాటి తన కలలు ఫలించాయి. పూహలు వాస్తవం కానున్నాయి. “సుధాకర్! ఎంత అందమైనవారు! ఎంత గంభీరులు!! ఎంత చిలిపివారు!!!” ఎందుకో ఒక్కసారి సుధాకర్ వ్రాసిన ఉత్తరాల్ని చదివాలనిపించిం దామెకు. అప్పుడే లేచి పెట్టెలో భద్రంగా దాచిన ఉత్తరాల కట్టనుతీసి ముందేసు కుంది!

“మీరు కోరకపోయినా జవాబు వ్రాయు టం నా ధర్మం. లేకపోతే ఋణ గ్రస్తుణ్నే పోతానేమో! మీనంటి అభిమానుల ఉత్తరా లెంత సంతోషాన్నిస్తాయో చెప్పలేను. మరి మీరు చెప్పమన్నట్లుగానే ధన్యవాదాలుచెప్పాను నా కలంతో! కృతజ్ఞతగా యీ రెటరు వ్రాయమంది. కలంతో ఎలా మాట్లాడ గలుగుతున్నానా! అని ఆశ్చర్యపోకండి. నా భావాలను బాగా అర్థం చేసుకుని నేనూహించిన దానికంటే అందంగా రూపొందినంది నా కలం! అందుకే మా కిద్దరికీ వరసరం ఒక భాష ఉంది. ఎందుకో యిప్పుడు పాషా రుగా కదులుతుంది! అయినా, వారించి ఇంత టితో ఆపుతున్నాను.

అమరాగంతో
సుధాకర్.

కల్యాణిగారూ,
నాకోక చిలిపి చెల్లాయివుంది. సాన్నితి అని. ఆ అమ్మాయి పదిరోజులక్రితం నా దగ్గరికి వచ్చింది “అన్నయ్యా, బలే సంతోష కరమైన వార్త తెచ్చాను నీ కోసం” అంటూ. “ఏమిటని?” అడిగితే, ఒక ఆడసుయిచ్చి “ఈ అమ్మాయిపేరు కల్యాణి. నా స్నేహితు రాలు. మీ రచనలన్నా, మీరన్నా భలే యిష్టమట! మొన్న మన రామూ అన్నయ్య పెళ్లిలో నువ్వు చూపే ఉంటావు. వచ్చు, వతేగంగా, చుక్కతో చందునిలా, తిడిగే

మన ప్రధాని మాటలనుండి సోమవారం ఒక పూట భోజనం మానండి! భోజనం బదులు...

ఎంబోసియా

జ్ఞానం! రుచికరమైన బలకరమైన మధురపానీయం

హెచ్చరిక నోటీసు

Cesha

కొందరు అవివేకవంతులగు వ్యాపారులు కొన్ని కృత్రిమ వస్తువులను అడ్డో కుంకుం అని విక్రయించుటకు మా గమనికకు తీసుకొనిరాబడినది.

అడ్డో పదార్థము తయారయ్యేవారు, తమ పేర్ల మార్కును దుర్వినియోగము చేసిన లేక కృత్రిమ వస్తువులను అసలు అడ్డో కుంకుం అని విక్రయించినారితై తీవ్ర చర్య తీసుకొనుటకు వెనుకడియరని ముందుమాటముగా హెచ్చరించడమైనది.

వ్యాపారులు, మా సామగ్రిలను ఉపయోగించువారు, ఏ సరైన వ్యాపారుల వద్దనే కొన కొరునుము.

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

జె. ఎల్. మారిసన్, సన్ థి జోన్స్ ఇండియా ప్రై. లి. మద్రాసు.

అలలుల నమనిషి

తీసుకుంది. మీలో స్నేహం చేయాలని ఉండటం. బహుశా రెండు మూడు రోజుల్లో ఆమెదగ్గర్నించి కార్డు రావచ్చు" అని చెప్పింది. ఆమె చెప్పినట్లే కల్యాణి పేరుతో కార్డు రానే వచ్చింది. మా చెల్లాయి చెప్పిన కల్యాణి, మీరూ ఒకరే అయి ఉంటారని పించింది నా కెందుకో! ఇప్పుడు తెలిసింది గదూ, మీ అడ్డను ఎలా తెలిసిందో! పోతే సంబోధన. మీ యిష్టం ఎలాగైనా నాకు సంతోషమే! అనురాగంతో సుధాకర్.

కల్యాణిగారూ, ఏమైనా మీరు మా సాన్నిధిని అంతగా నెవ పెట్టడం నేను మిన్నకుండలేని విషయం. ఎందుకంటే, మా సాన్నిధిని మీ రప్పట్లు అల్లరి అమ్మాయి మాత్రమేకాదు. అందమైన అంతరంగం గలది. చిన్ననాటినుంచీ నా గుణగణాలూ, నాలోని విలువల్ని తెలుసుకోగలిగిన వారిలో మొదటిది మా సాన్నిధి. పైగా నేనంటే ఎవలేని అభిమానం. గౌరవం. అందుకని మీతోటి వాళ్లముందు నన్ను గురించి కొంచెం గొప్పగా చెప్పడంలో అతిశయోక్తి లేదేమో! ఆమె చిలిపిగానైనా, కొంటుగానైనా ఏమి చెప్పినా, ఏమి చేసినా అర్థరహితంగా చేయడనే నా అభిప్రాయం. అయినా మా సాన్నిధిపై మీకు కోపం లేదని వ్రాశారు గాబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటే, మీమీద నా కెంత కోపం వచ్చేదో! అనురాగంతో సుధాకర్.

కల్యాణిగార్ని, అభిమానం అడిగితే వచ్చేదికాదు. కేవలం యిచ్చిపుచ్చుకునేది. మీరెంత అభిమానం వా కిస్తారో అంత అభిమానాన్ని మీకిస్తాను నేను. ఇకపోతే నా కథలు, పాత్రల చిత్రణను గురించి అడిగారు. మీరన్నది నిజమే. కాని, నేను వ్రాసేది నిజమేనని నా నమ్మకం. ఏమైనా పుస్తకాల్లో కనిపించేంత, పూహగానాల్లో అని పించేంత సులభమైంది, అందమైందికాదు జీవితం. కష్టసుఖాలు అంత సులభసాధ్యాలు కావు. ఒకసారి జీవితంలో కష్టం సంభవించిందంటే, జీవిత భాగంలో ఆ కష్టం తాలూకు కష్టం అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. అంతే. దానితర్వాత ఎన్ని సుఖాలు కల్గినా ఆ కష్టంతో నష్టపడగా మిగిలిన మనిషే ఆ సుఖ ఫలితాన్ని అనుభవించగలడుగాని

అప్పటికే జరిగిపోయిన నష్టాన్ని పూర్తి చేయలేదు. కేవలం ఒక చల్లని పూహ, తీయని కల మాత్రమేకాదు జీవితం. ప్రతి పాత్రను నేనై దానితో జీవించి, అదను భూతిని పొందుతూ వ్రాస్తాను నేను. ఓహోవరంగా గాకుండా వాస్తవ సంఘటనలు ఎదురై అనుభవానికి వచ్చినప్పుడే వ్యక్తిగాని, రచయితగాని నిజంగా వర్ణించగలడు. అక్కడే వాస్తవ కంపనలోని నిలువ తెలుస్తుంది. నేనే ఎన్నో మాంత్రికుల కథలు, ప్రణయ గాథలు వ్రాశాను. ఎందరినో పాములచేత, పులులచేత కరిపించాను. విషము త్రాగించాను. మరణా సులభంగా బ్రతికించాను. కాని నేనొక తెలుషే కరువబడిననాడు తెలిసింది నా పూహ శైలి వాస్తవదూరాలో పేలవమైనదో! అందుకే సాధ్యమైనంతవరకు, అవెంత కఠినా శైలినా, చేదుగావున్నా వాస్తవానికి దగ్గరగా వ్రాయాలనేది నా నిర్ణయం. అనురాగంతో సుధాకర్.

కల్యాణిగారూ, "ప్రేమ!" ఎంత అందమైన ము... ఎంత ముఖ్యమైనది!! ఎంత అపాయకమైనది!! ప్రేమంటే కేవలం ఒక భావం. సుషుప్తలాంటి ప్రశాంత స్థితిలో అన్ని బలహీనతలకూ, బంధాలకూ అతీతమైన అవస్థలో, మనసు నిశ్చల నిర్మల సమాధిలో తీవ్రమైన ప్రాంగణాలలో నిరాశ శృంగారానికే వేళలో, ఎక్కణ్ణో పృథు యాంతరాలలో కదిలే, ఏర్పడే అనుభూతియే నిజమైన ప్రేమ స్వరూపం. క్షణికమైన ఆకర్షణలూ, నిత్యమూ సంఘటితమయే నిస్సహాయ, భంగపాటు అనమానాలకు అతీతమైన, సర్వతా మారులేని రూపంతో ఉండే నిర్మల భావమిది. ఆ ప్రేమలో ఆకర్షణ ఉంది—ఎన్నటికీ తరగనిది. మమత ఉంది—వినాటికీ మాసి పోనిది. అన్నిటికీమించిన పాళ్లలో త్యాగముంది—పరిస్థితుల తీవ్రతకు జడియనిది, నడలనిది. నిరాడంబరమైన ఆ భావం మరుగున నరాగం విరాగం సమపాళ్లలో ఉంటాయి. అనందం విషాదరూపంలో నిక్షిప్తమై ఉంటుంది. ఇదే నా దృష్టిలో ప్రేమ స్వరూపం. అనురాగంతో సుధాకర్. ఏమన్నారూ! 'మీరు నన్ను ప్రేమించగలరా?' అనా. దీనికి జవాబు చెప్పే ముు

క విషయం స్పష్టంగా చెప్పాలి.

నిత్యవాస్తవ జీవితానికి, మృదులమయ ప్రేమకూ చాలా దూరం. నిత్య వాస్తవ, నిష్పరమైన జీవితం, జీవితావసరాలూ పేరు. నిరాశయము, ప్రతిఫలాపేక్ష రహితమూ ఆయన ఆ భావం వేరు.

వినిర్మలత, పవిత్రత, నిస్వార్థత, త్యాగశీలత, అంతులేని ఆస్వాద్యత అజ్ఞాలు కాగా అద్భుతమైన తేజంతో వెలిగే ఆ అనురాగ జ్యోతిని దరిసే అర్హత మానవులకు లేదేమో. ఒకవేళ అక్కర్లే దుస్సాహసంతో దాన్ని సమీపించినా, ఎన్నో బలహీనతలూ, స్వార్థాలూ, అవినేక అవేశ కావేషాలూ, ఆత్మవంచనలూ, కల్పితానందాలతో కృత్రిమాకర్మణులతో పరివేష్టితమై మానవుడు, సుందర వికృత రూప భేదమెరుగని మానవుడు ఆ జ్యోతిలో లీనం కాలేడు. అందుకే ఆ అనురాగ జ్యోతికి దూరంగా నిలిచి, ఆ కాంతి కదలికలలో నిలచిని తిరిగిస్తూ ఉండాలి మనం. ఏమంటారు?

అనురాగంతో
సుధాకర్.

కల్యాణిగారూ,

అనురాగానికి, జీవితానికి పాత్యులేదనికానే కాదు ఇది అభిప్రాయం. మనుగడకు చుక్కాని వంటిది మనసు. మందహందమలయూనిల వీచికలు ఆశాపథాల వెంట నడిపించ వచ్చు మనుగడ నావను. నుడిగాలులు విజృంభించి, బ్రతుకు బాటనే కల్గొంటేనే అనూతాలలో పడద్రోయవచ్చు. కాని ఆ అనూతాలను నుడిగుండాలను సైతం తరించ గల అసాధారణ శక్తిని కల్గించగలదు మమతారజ్జువు. అదెక్కడా, ఏ ప్రశాంత తీరానికో, మనుగడ ఓడను బలంగా బంధించి వేస్తుంది. మమతే—ఒకవిధంగా మనుగడకు మూలం. ఆకారూపాలతో, నమ్మకం, త్యాగం మానవాళిని ఆశతో బంధించి వేస్తుంది అది ప్రేమ, ద్వేషం, విషాద రూపాలలో మిసిపిని నడిపిస్తుంది.

రాగబంధం మధురమైనదే. అది అందర్నీ బంధిస్తుంది. కాని యింకా ఎన్నో ఉన్నాయి. జీవితంలో, నిపు గమనించలేదా? 'అనురాగంతో' అని వ్రాస్తున్నాను. అంటే నాలోని అనురాగం మీకూ పంచుతున్నాను. కాని సుప్రసానించి కోరే అనురాగం ఆ రికమైన అనురాగంకాదు. ఎవేవో ఆశలతో కోర్కెలతో కూడినది కావచ్చు.

అశలూ, అశయాలూ లేని మానవునికి, నిస్వరూపాలూ, పరాజయాలూ, భింగ

నీట్లు ఉండవు. నాపై నా రచనలపై మీకు కల్గిన అభిమానం చాలదా! అంత కంటే ఎక్కువ అనుబంధం ఉండకపోతే ఏం? అనురాగంతో
సుధాకర్.

కల్యాణిగారి,

మీరన్నట్టు నేను వ్రాస్తూ నిద్రించాను. అతి సామాన్యమైన మానవుణ్ణి. నాలోను అనురాగం ఉంది. ఈ సువికాల స్పష్టిలోని ప్రత్యేకమైన సన్నాకర్మిస్తుంది. నాకూ పయో సహజమైన పులకింతలు, అనుభూతులు ఉన్నాయి. కాని ప్రకృతి ఆదేశానుసారం కొందరు కొన్ని సుఖాలకు దూరం కావాలి. అందరూ అన్నీ పొందాలని ఎక్కడుంది.

మీరెన్నో పూహించవచ్చు. ఇంకా సుధురంగా మీ భావనా శక్తి మేరకు పూహించండి. కాని, సంగురణ పూరితమూ, అతి నిష్పరమూ ఐన జీవితంతో ముడివేయ జూడకుండా, పూహల్ని. ఉత్తరాల ద్వారా మన మధ్య చిగురించిన అభిమానం కేవల ఉత్తరాల రూపమైన అభిమానంగానే పరిమితం కానీంది. కల్యాణిగారూ, లోకం విచ్చితమైంది. జన్మించిన ప్రతి జీవి మధ్య ఏదో విధమైన రాగబంధం కల్పిస్తుంది. ఆ బంధంలేనిదే మనగడ ద్వారా మనంత గాగంగా. కాని, ఆ అనుబంధం సభలనొందేదోపునే ప్రబంధాలనేకం. ఇ

'మనమధ్య ప్రేమ ఎందుకుండరాదు?' అని కదూ అడిగారు. మానవాళి మధ్య

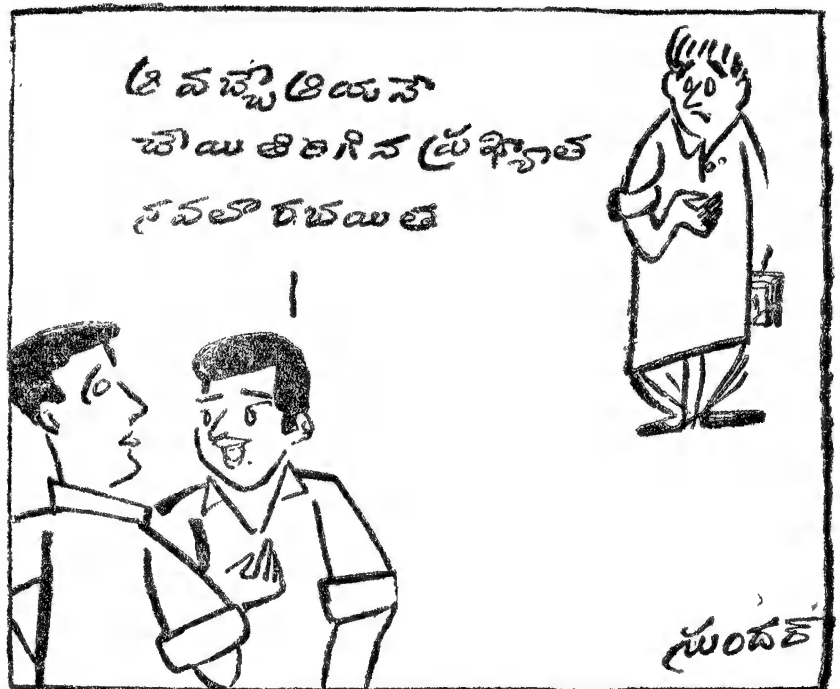
మమతలు వంచి, మంచినపించి, తొర్చి ద్వేష గృహాలకతీతమైన, పవిత్రమైన అనురాగ మేదో దానినే మన మధ్య యేర్పరచుకున్నా విస్తుచు. ఈ అనురాగానికి అనువుల సామీప్యంతోగాని, కన్నుల కలయికలతోగాని నిమిత్తంలేదు. పైగా దూరం అపారమైన కొలదీ అది అవరిమితంగా వృద్ధి చెందుతుంది. అంతకంటే వించిన అనుబంధ మేదీ పెంచుకోవద్దని ప్రార్థిస్తున్నాను మిమ్మల్ని.

అనురాగంతో
సుధాకర్

కల్యాణి,

నిజంగా నా జవాబు మీకు బాధ కల్గించిందా? పోనీలే, అనుభవమైన బాధ పరిమాణం తెలుస్తుంది. కానున్న అనుభవా లేమిటో ఎవరైతే తెలివంగా బానిస్తాయో ఎవరికీ తెలియదు. కాని కొన్ని కొన్ని పూహించవచ్చు. అందుచేతనే నేనంత భిచ్చితంగా వ్రాయాల్సి వచ్చింది. నీకు బాధ కల్గించాలనే ఉద్దేశ్యంతో వ్రాతంకాదు.

పోనీ, నీవే కోరితే, నేనేదయినానున్నాను అనేకంటే నీ అనందంకోసం నేనేమయినా చేస్తాను అని చెప్పగలను. ఇవి నా పృథయంతోంచి వచ్చే మాటలు. నామీ ఒక మోహన రూపాన్ని ఆరాధించాలనే ఉంది. ఒకనాడు నా పృథయంతో కదలిన భావాలు కారణాంతరాలవల్ల యీమధ్య మరుగుపడి నాయి. ఆ భావాలు ఎవరికో వెల్లడించ

సుందర్

రిజిస్టరు. 202174 + స్టాంపు. 1000.
అసలు బంగారు లేకు కవరింగు చెయ్యబడిన
శ్రీ సుదేశి ఆభరణములు
ఆంధ్రమునకు - గృహంబు మోపుకలక

శ్రీ సుదేశి గోలు కవరింగు వర్కు
H.O. చలకలపూడి. P.O. + తువ్వలపూడి.

సాధ్యంకానిది ఏదీలేదు

ఇందుకు బహుమతి! న్యూట్రీన్ స్వీట్లు అయినప్పుడు అది మరింత ఆనందకరం

న్యూట్రీన్ స్వేదనరేణులు (ప్రతేత) రిమెడిక్ టేబ్లెట్. (100. (3.)

అంతనిలోని మనిషి

అనే భూతమా యింకా తీరలేదు. ఆ అవకాశం మీ రిస్తానంటే కాదనగలనా? మీరన్నట్టు బండబారిన నా హృదయంలో ఏమారు మూలో నిక్షిప్తమైఉన్న భావాలను నన్ను కోరే, నాకు కావలసిన వారికి నివేదించి నా హృదయరీతి నెరిగించే అవకాశ మిస్తానంటే కాదనేంత గట్టి హృదయం కాదు నాది.

సంబోధన మాశారా! ఎందుకో 'కల్యాణి' అని ప్రాసే ఒక వాక్యం మొదలు పెట్టిన తరువాత చూసుకున్నాను. అరే! "గారు" పెట్టనుమరచానే! అనిపించినా ఎందుకో అలాగే ఉండించాలనిపించింది. ఇక నానుంచి మీకు కావలసిన చనువేదో తీసుకునేందుకు వెనుకాడరుగా! మీ

కల్యాణి, ప్రేమ తత్వ మేమిటో ముందే చెప్పాను. ఇప్పుడు నేను నివ్వాలా ప్రేమించినా, కొన్ని నాళ్లకది నిడదీయలేనంతగా నీతో నన్ను బంధించివేస్తుంది. మొన్న మొన్నటివరకూ పారవహించగా, అక్షరపాతంగా పాగే నా బ్రతుకులో నసంతలా ప్రవేశించావు నీవు. నా కొక మాతన శాంతిని, నవ్వు నందాన్ని యివ్వగల మనోహరమూర్తివి నీవు. నీతో నన్ను కదిలించి ఉత్తేజ పరచగల అపూర్వ శక్తి ఉంది. నిన్ను గూర్చిన భావనా లేశం ఎంతో బరువైన విషాదాలోచనల్ని కూడా దూరం చేయగలదు. ఇవన్నీ ఆనే శంతో, యేదో ఆకర్షణకు లోనై చెప్పే మాటలనుకోకు. నా ఆత్మస్పందనలోని భావి జీవన రూపమే నీవు. మన రెండు ఆత్మల కలయికకు పవిత్రబంధమైన, నిశ్చలా నంద పూరితమైన, అనురాగంతో మన హృదయాలను పెనవేయగలదైన దేశ కాల పరిస్థితులకు తన స్థిరత్వాన్ని కోల్పోని దైన, మార్పులేని అనురాగ రూపమే నన్ను నీతో బంధించింది.

ఏం కల్యాణి, యిప్పుడు తెలిసిందా నా ప్రేమ స్వరూపం. నా హృదయరీతి. ఇంకాయేనైనా సందేహాలు మిగిలి ఉంటే అడుగు చెప్తాను. నీ

సుధాకర్

కల్యాణి, ఎందుకో యీ 'కల్యాణి' అనే సంబోధన అంతగా బాగాలేదనిపిస్తుంది. గౌరవంగా 'కల్యాణిగారూ' అన్నాను. అంత మర్యాద

నాకు వద్దన్నావు. స్వతంత్రించి "కల్యాణి" అన్నాను. మౌనంగా ఉన్నావు. నీ విచ్చివ భూమి నుకు, యింకాస్త జత కలపాలనీ, నువ్వు రమ్మన్న దానికంటే యింకా నీకు దగ్గరగా రావాలనీ, నీదైన నా హృదయం తొందర చేస్తుంది. అందుకే, ప్రేయసీ, ప్రీయ తమా, ప్రణయదేవీ, నా హృదయరాణి! అపీ యింకా, యింకా యేవేవో కమ్మని పదాలు జత గలిపి సంబోధించాలని ఉంది. ఏమంటావో నీవు.

సుధాకర్

ప్రియమైన కల్యాణి, ఏమంటున్నావో! నేను దుస్సాహసినా. నిజమే. నేను సాహసినే. కానీ నీవు చేసిన సాహసాని. పరుగులుతీసి పారి పోజాచేసుకు వాన్ని ధరిజేర్చుకోగోరిన వారికామూ తం సాహస ముండాలి మరి! ఏమిటో, అపురూప మైన అంత అందాన్ని మమనూజతో ఆరాధిం చేందుకు హృదయం వేగిరవడుతుంది కలలరాణి! జీవితం కలలోనైనా పాక్షాత్తు రిస్తే..... నీ

సుధాకర్.

కల్యాణి! ఇప్పటివరకూ నీ నాలోచించేది. ఆకాశం లోని అనంతాన్ని, అనంతంలోగలతూన్యాన్ని, ఏకాంతంలోగల అంతాన్ని, నిశిధిలోగల నిరాశలను గూర్చి మూతమే. నీ మూర్తి వచ్చి నా ముందు నిలబడి ఏమిటంత దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావు? అని అడిగి పట్టేస్తుంది.

'ఆ, ఏమీలేదు. ఏమిటో జీవితం? ఎందుకు...'

'....జీవించాలి. ఇలా జీవించి జీవించి ఎంతకాలం జీవించాలి? ఏమి చేయాలి? అఖరికి ఏమి కావాలి? ఇదేగా నీ ఆలోచనల సరళి' అంది కాస్త కోపంగా.

అపునన్నట్లు తలూపాను నేను. "నీ, నీ, 'ఏమిటో పాడు ఆలోచనలు! అలా తెందుకు అర్థరహితంగా ఏవేవో, ఎన్నటివో ఆలోచిస్తూ లేచిపోయి పాథులు కొని తొమ్మకొనడం. ఇవి తప్పనిసరిగా ఆలోచించ వలసినవారు వేరే ఉన్నారు. లేనువ్వు. ఇక్కణ్ణించిలే చెప్తాను." అన్నావు కమ్మర్ అను హాసం ప్రకృతమవుతుంటే. 'ఎందుకూ, ఎక్కడికీ' అంటూ రచాను. 'ఇలాంటి యీ అర్థం నుండు నిలువో!! చూడు! ఎంత లేత పయనో. ఒకచోట నిలువక ఆ కన్నులలా కదులుతుంటే, ఎంత సహజంగా ఉండో చూడు. ఏవేవో చూడాలనీ, ఎన్నో

కలలు గనాలనే నాటి తనా తనాల్ని అణచి, ఏందు కలా విశ్వలంగా యేమీ లేని తూన్యంలో నిలపాలనుకుంటావు?

“మరి నేనేమి చేయాలి?” అన్నాను.

“కనులలోని ఆశల రూపాల్ని, వెన్నెల వెలుగుల్ని విశదం చేయ! పృథ్వీ స్పందనలో గల చైతన్యాన్ని చాటు. లేత గుండెలలో దీప్తి అనంద రుచి వేగన్నగూర్చి నీకోసం వేచిన నాకూ, లోకానికి తెలుపు.” అంది నీ మూర్తి. నేను సరేననక యేం జేస్తాను! పూవు విరిసింది. పరిమళం వెదజల్లకుండా ఉండగలదా? నీ సుధాకర్.

ప్రియతమా కల్యాణీ, ఏమిటి! నా నేనాలో చిలిపి యింకు పోస్టున్నావా!! ఇప్పటి నరకు యేమోకాని యికనుంచి పోస్తాను. ఏమన్నావు? నీవు బాలికవా! అమ్మమ్మా!! కానీకాదు. బాలప్రాయానికేమిటి! ఇంత కలవరముండట మేమిటి!! ఆకర్షణతోనే అనురాగాన్ని నీ మట్టు తీప్పించుకోగల సంపూర్ణ వికసిత సుందర సుమానివి! సుమితా పృథ్వీగాన్ని తీయగా కాల్చివేయగల వలపు బిడ్డలవు నీవు. ఏందుకూ కల్యాణీ, సన్నిహితత్వాన్ని నాంధ్రించి నువమధ్య శ్రీ నానురాగబంధానికి కారణమైన యీ దూరాన్ని పారదోలాలని చూస్తావు. దేనికయినా సమయం రావాలి. త్వరలోనే నీ దరికి రావలసివున్నాను.

ఆనాడు పెండ్లిలో విన్ను చూశాను. కాని ఏపై నాకు కలిగిన అభిప్రాయం “ఒక అపూర్వమైన సుందర రూపం” అని నిశ్చితమే. కాని యీనాడే ఆనాడయిఉంటే చునుకునేనాళ్ళో తెలుసా!

ఆమె కన్నులలో నా జీవన బోలుల్ని చూస్తాను. సువర్ణకాంతులు వెదజల్లే ఆమె మును చెంపల కెంపులలో నా జీవన మాధుర్యాన్ని నిక్షిప్తం చేస్తాను. పొలాసంగా కదిలే పెదవుల సలలిత లాస్యంలో, నా జీవన పెసంతంలో ఎకసినే సుమగింధాల్ని ఆశ్రయం వగలను. ఆమె అడుగుల నవ్వులో నా ఉత్తేజాన్ని, ఉత్సాహాన్ని గుప్త పరచాను. పెద్ద సంభవుని కళాస్ఫూర్తి, మనోహరా కృతిలో సంభవమై, పరువపు గరువాన సంపు పొంపులతో, అందంగా అవరిన అవయవసౌష్ఠ్యంతో, పసిమి మేలిమిచాయతో విసమిసలాడే ఆమె మృదుదేహంలో యౌవన సహజమైన కమ్మని కలచే రూపొందిన ముఖానుభూతుల అనంద నిస్వదాల్ని వినగలను. బుంకా యింకా ఎన్నెన్నో మధుర్రోహలు

కలు తాయి నీ మూర్తి నిమగ్న. నా ఆశలను విగురించజేసి, నా మనసులో మల్లెలు వెదజల్లిన ప్రణయముర్తివి నీవు. కాంతి సంతోషం, ఆశల భావనల్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చిన ఆనందానివి నీవు. అందుకే నీ సొంత సయ్యాను నేను. ఆ భావం నా కెంత ఆనందాన్నిస్తుందనుకున్నావు! నీ సుధాకర్.

కల్యాణీ, “ఇప్పుడూ అభిమానులవర్తనించి ఉత్తరాలువస్తున్నయ్యా?” అని కదూ అడిగావు. రాకేం. ఎప్పటిమాదిరి మనూనే ఉన్నాయి. కాని వాటిలో క్రొత్తదనం ఉంది. కొన్ని వాక్యాలు వినిపించుంటావా?”

“శైలి లలితమే అయినా, ఉదాత్త భావాలతో, విషాద వాతావరణంలో (‘విషాద ప్రియ’ అని కూడ పేరు పెట్టాము మీ కలానికి.) నంచరించే మీ భావాలు. కాని యిప్పుడు చిలిపితనం పర్వతైక్యమవుతున్నాయి. మీ లేఖని యువతోకాన్ని తీయని భావాల్లో పులకకెత్తిస్తుంది.” ఇలాంటివే. ఏమిటంటావు కల్యాణీ దీనికి కారణం. నీవే చెప్పాలి. ఇంతకుముందు అన్నీ...ఉండుండు! పూర్వపు ఉత్తరాలు కొన్ని చూచి చెప్తాను.

“మీరు మనుగడ పరమార్థమేదో కనుగొన్నారా? జీవితంపై విసిగి వేసారినవిషాద వ్యక్తురే మీకు పరిచయస్తులా? లోకంలో దారిద్ర్యం, ఆశాంతి, అసంతృప్తితప్ప

యింకేమీ లేవనీనా మీ ఉద్దేశ్యం?” ‘పుట్టుట—మనుగడ—గిట్టుట’ వీటిని అంత దగ్గరగా, వ్రాసినట్టే ఎందుకు చూస్తారు మీరు? అయినా మీరు చిత్రించే పేదల వేదనామయ గాధలూ, ఆకాశాన ఎంతో ఎత్తుకు ఎగరజూచే నవనాగరికత లోని బలహీనతకు ‘నిదర్శనాలు.’ ఇలాంటివి. ఎందుకు యింతలోనే యింత అంటరి సంభవమైందో చెప్పు చూద్దాం! నీ సుధాకర్.

“ఎంతకాల మీ అంతులేని వింత అమ్మ అంటున్నావా! నన్ను నీ దగ్గరగా చూడాలా? అంత తొందరెందుకు అప్పుడే. నా కలల మాధుర్యంలో, నా భావనా సుషుప్తిలో ఒక సుందరతర కథాసరసీని వెలకొల్పుతున్నాను. దాన్ని నా జీవనానికి సరిపోయే అనురాగా మృత జలంతో నింపుతున్నాను. ఆశాచిరుగాలి తరంగాలే జనించే ఆ సుధా తరంగాలపై అందమైన అపురూపమైన, నా జీవన కల్యాణి అనదగిన కలువ కన్నెను నెలకొల్పాను. అనరసి వాచే నిర్మితమైనదైతూ, నా కనతి దూరంలోనే ఉన్నా అసమయంలో దానిని చేరవచ్చునా? అయినా నీవు త్వరపడుతున్నావు కాబట్టి ఆ రోజు కోసం ఎదురు చూస్తుంటాను.

చూశావా కల్యాణీ! ఎక్కడో పృథ్వీ సీమలో యే మూలో కదిలిన విన్ను చేలాలనే

మా ఆభిసరుకే నేనంటే ఎంత యిష్టం!
నేను రాసిస్తాన్నట్లు మళ్ళా నా చేతివే
దది విందు కుంటాను!

కాలేట్ టూత్ బ్రష్

మా దంతములను ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచునట్లుగా తయారుచేసినది!

శుభ్రతాపైర్లకుందిన్నవారికిఁగిల్లంకుఁజేసి నిల్లంకుఁగట్టివి • ఓమాదిరివి • మెత్తనివి

చిల్లంగా దిగిందిక తడి చేసిన వైరాన్ కుచ్చుంవంక ఇది తాగా మన్నుతుంది.

క్రొత్త!
ఎంతముచ్చమైన!!
కాలేట్ టూత్ బ్రష్
మార్కెట్లో అత్యంత పెద్ద ప్రత్యేక అకారంగం శ్రమివరకర్చివచ్చి మెచ్చుతున్నదిగం టూత్ బ్రష్

దంతక్షయన్ని నిరోధించే కాలేట్ విధానము

ఆంధ్రా కాఫీ పాడి

ప్రదమకేటి కాఫీవిత్తనములను నేర్పుతో ఎన్నెన్నో ప్రభుత్వతోగొలుపిమివత్తమవరిచి తినుదవజ్జనముతోకష్టముమగారిస్తోమేనీ నాజ్ఞతను సంగర్భించిచ్చుకేగిలో తాబాగాబూకుమార్కెట్లోబొరుకునట్లు సరఫరా చేయబడుచున్నది.

ఆంధ్రా కాఫీ ఉత్పాదకమైనది!

ఆంధ్రా కాఫీ యిండస్ట్రీ

కాఫీను: బ్రాడ్ ఫేట్ 2 లి. గుంటూరు-2

బ్రాడ్ ఫేట్ 2 లి. వత్తిరిపాడు (గుంటూరు) బానిస్ వూరి శ్రీ సీతమ్మమ్మ బానిస్ వూరి గుంటూరు.

అతనిలోని మనిషి

ఆలోచన నెలా వసిగట్టాడో, నన్ను చూసి శబ్దం లేకుండా వచ్చుతున్నాడు చంద మామ. మరి, ఎలానవ్వగల్గు తున్నాడో! ఎన్నేళ్ళ నింకో ఆ కలువనుగానీ, ఏ తారనుగానీ ఊరించడమే తప్ప దరిజేరి మురిసింది ఎరుగదు. తన ఓపిక, నిరీక్షణ అందరికీ ఎలా ఉంటుందనుకున్నాడో! నవ్వనీ.

సీ
సుధాకర్

నా హృదయరాణి కల్యాణి.

హఠాత్తుగ మెలకువ వచ్చింది. ఏదో కల. మధురమైనదేలే. అయినా ఏదో వెలితి లోనే అంతమయింది. మనసుని తీయని తలుపులు ముసిరాయి. ఒంటిగంట చూపు తుంది గడియారం. ఎక్కణ్ణింకో నన్నని రాగం వినిపిస్తుంది. లోకమంతా నిద్ర పోతుంది. మరి నడిరేయి నిద్రను దూరం చేసుకొనడమేమిటి? అనుకుంటున్నావా? ఏమిటో మరి? నీ దగ్గరికి చేరాలనుకున్నాను. అప్పటినించి యిదే అశాంతి. నిద్రలో కూడా కలతే. కలవరమే. అయినా యిప్పుడు నీ దగ్గరికి రాలేనుగా. ఎలాగో ప్రయత్నిం చాలి నిద్రకు. తీయని అశాంతి, నిద్రా రెండూ పోటీ వడ్డాయి నా కోసం. కమ్మని తలపులు ఒక మధురాకారంగా రూపొంది, నా హృదయంపై నాట్యం చేస్తున్నట్లు యింది. కనురెప్పలు మత్తుగా మూసుకు న్నాయి. మన సేదో గుస గుస లాడుతుంది, ఏదో నివేదిస్తూంది నీమూర్తిలో.

“దూరాననున్న సీపు—
దరిజేరి కూర్మిమీద
వ్యధనొందు లేత హృదయ—
సుధ జీలుక జాలవేమి?
ఎనలేని దూరమందు—
కనలేని రూపు దాల్చి
సెనరైన వాలకమున—
కనిపింతు లెల్లవేళ.
ఎదలోన మధురభావ—
మృదుతల్ప మందు సీపు
సుఖమైన స్వప్నసీమ—
నిదురించజాలవేల?
ఏకాంతమందు నాకు—
ఏకాంతి కాసిరాదు.
కనగోరి నీదురూపు—
కనుదోయి మూటనడచు
నీ మూర్తి కొరకు వెదకి—
వే నార్తి జిక్కినాను

మనలేను యీ వధాన— ?

మనమందు శాంతిలేక."

ఈ గున గునలు వచ్చని నిద్రాదేవి వేసేరి పారిపోతుంటే, కేకవేసి నా యీ జాధను నీతో చెప్పమన్నాను. బహుశా యీ సమయంలో నీవు నిద్రాదేవి ఒడిలోనే ఉండవచ్చు. ఏం, ఈ విషయం నీతో చెప్పిందా, కలల రూపంలోనైనా. ఎందుకో ఒక్కసారి, ఒక్కక్షణమైనా నిన్ను చూడాలని నా హృదయం తొందర చేస్తుంది. వస్తుతున్నావా. నా హృదయ బేలల్వానికి. ఏం చేయను కల్యాణి! చల్లని గాలి వీచి తను వును సోకి హాయిని గొల్పినప్పుడు నీ తలపేదో మెదులుతందే. నీ తలపేదో మదిలో మెదిలి వున్నా నా క్లిష్ట సమస్యలు సమసిపోయి నా హృదయం ఆనందోద్యమంతో ఉరకలు వేస్తుంది. ఏమిటో యీ వింత! నీకేమైనా తెలిస్తే చెప్పావా ?

మహాకవి

కల్యాణి,

త్వరలోనే వస్తాను. నీ యింటికే వస్తాను. కబాటాలుతెరచి ఉంచుతావుగదూ! మీ అన్నయ్య, కాదు నా క్లాస్ మేట్, డియర్ ఫ్రెండ్ నీకు తెలిసో తెలియదో ఆ విషయం. రవిని కలుసుకుంటాను. మనల్ని చీల్చి చీల్చి తెలుసుకుంటాను. తర్వాత నిన్ను కలుస్తాను. అప్పుడే అన్ని విషయాలూ మాట్లాడుకుందాము.

చాలా పెద్ద ప్రశ్నే అడిగావే!" వివాహమంటే ఏమిటా?" ఏక్కువగా వాకు మాత్రమేం తెలుసు. వాకు తెలిసినదల్లా యుక్త వయస్కులయిన ఒక అమ్మాయిని అబ్బాయిని కలకాలం బంధించే జీవిత బంధం. జీవితానికి శోభను, సంపూర్ణతను కూర్చే ఆనందం. నీతిని భద్రంచేసి మోహాన్ని వునీతంచేసే ఏకైక తపో ఆరంభం. అతి సుందరంగా అరికరించబడిన వివాహ వేదికపై మంగళ వాద్యాలు మ్రోగుతుంటే సుమంగళివికాగా మనం పెళ్లికి సంతాప మవుతాం.

ఆరోజు నేను నీదగ్గరకు వస్తాను. నీవూ వా దగ్గరకు—చాలా దగ్గరకు వస్తావు. దూరాన్ని విరహంపాలుచేసి. ఏవేవో తెన్నులు, సిగ్గు బిడియాలుమధ్య సతమతమవుతూనే అవ్వని నా కిస్తావు. నేను మైమరిస్తే సున్నమురుస్తావు. ఆనందోద్యమంతో నేను ప్రణయాల కబుర్లు చెప్తుంటే సున్ను డింకొక తావు హృదయంలో. నిత్యము తెల్లనే వర్షాలతో మల్లెలు పూయిస్తూ నా కనుల

ముందర సంచరిస్తావు. అపార్థిశలూ, జీవితాంతం నీ చల్లని నీడలోని శ్రమించి లోకాన్నే విస్మరిస్తాను నేను. 'అమ్మో' వూహించేకొద్దీ హృదయం తేలికైపోతూంది. అలాగే ఆకాశంపై విహరించనిస్తే ఎలా నాకు? చిక్క వేమో? ఇక ఉంటాను. నీకలవరం దూరమవుతుందిలే. ఏమంటావ్. ఆమంటావ్. లేదంటే నవ్వుకుంటూ ఉంటావ్. టా. టా. అన్నట్టు మరచాను. మీ అన్నయ్యన్న డా. రవి ఎమ్. బి. డి. ఎస్. ప్రాక్టీసు ఎలా ఉండో తెలుపుతావుగా! సుధాకర్.

* * *

అన్నీ చదివి తృప్తిగా నిట్టూర్చింది కల్యాణి. ఒక గంభీరమూర్తి, మధురసూక్ష్మతన ప్రియుడు! ఇలా యీ ఉత్తరాలు వదల మన్నోసారో! ఇన్నాళ్లూ ఎంతోదూరాన ఉండి తనను గారడీ చేసిన సుధాకర్ మధురాకారం తనకు ఎంతో దగ్గరవుతుంది. అనలు దూరమే మిగలనంతగా దగ్గరగా వస్తుందనే భావం ఆమెను తెలియని సంతోషంతో తేల్చేల్చు చేసింది. గది గోడలపై ఎన్నో చిత్రాలు విరహోద్యమంతో పెనవేసుకున్న ప్రణయ జీవుల అనురాగాల ఆలింగనాలు ఆమె ఆశాపూరిత నేత్రాలను నిలువరించాయి! రాబోయే అవకాశంలోనికి జారుతున్నాయి ఆమెలోని ఆశ లేవో. యేవో తీయని వూహలు హాయిగా జోకొడుతుంటే

మెత్తని స్వర్ణలతో నిద్రలోనికి జారి కల్యాణి.

* * *

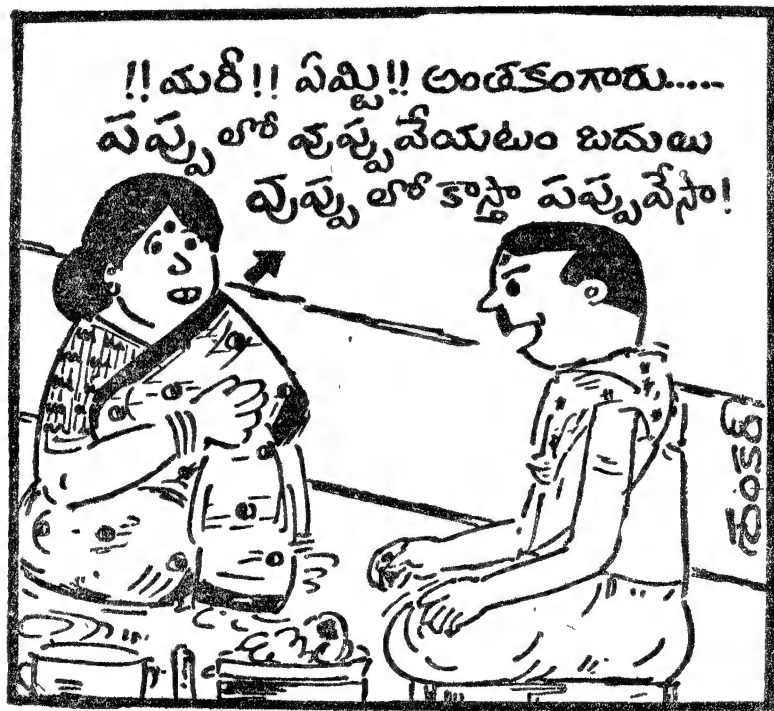
అనుకున్న ఆత్మతతో ఎదురుచూచే ఆ క్షణం రానే వచ్చింది. సుధాకర్ వచ్చాడు. వేరే ఎవరో నూతన వ్యక్తి ఉన్నాడతని ప్రక్కన. అనాడు పెండ్లిలోనూ అయిదొరీ ఒకచోట ఉండగా చూచింది. ఇద్దరికీ అంత విడరాని స్నేహమేమో అనుకుంది.

"అప్పుడూ యిప్పుడూ అదే చూపు, అదే తన పాలిట సమ్మోహనాస్త్రమైంది. అతని సౌందర్యం అపురూపం" అనుకుంది రెండవసారి. "వెంబడే వెంబడేఉన్న ఆ యిద్దరికీ ఎంత అంతరం" అనుకుంది కల్యాణి.

ఆరోజు సాయంత్రం కల్యాణి తన అన్న రమేష్ తో మాట్లాడి వస్తుంటే సుధాకర్ తో ఉన్న ఆ రెండో ఆయన ఎదురయ్యాడు. ఆమెవైచే చనువుగా చూస్తూ. అతని వాలకం ఆమెకు అసహ్యమనిపించి, అతన్ని తప్పుకుని ముందు కడుగు వేసింది.

"కల్యాణి" పిలిచాడతను!

ఆమె ఆగింది. లీలగా విలాసంగా కదిలే నల్లని పొడవైన జడ వర్తించడం మానింది కాసేపు. అంతకంటే అతనేమీ మాట్లాడలేదు. అతను మాట్లాడేదాకా నిల్చునే వోపి ఆమెకు లేదు. ఆమె నిర్లక్ష్యంగా, అతని వైచేనా చూడకుండా సాగిపోయింది!

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

ప్రివామ్యతం

ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) బెంగళూరు
మదరాసు-17

1905 నిలికెత్తే పరిశుభ్రత

ప్రసాద్

(కలెక్టర్)

గార్డెన్స్
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
బాల్ పాయింట్
కలెక్టర్

PRASAD (DISTRIBUTING) AGENCIES
TENALI (A.P.)

రాత్రులందు చదవండి

2 పుస్తకముల సెట్టు రు. 2-50
కొక్టోకళాశ్రమము 84 ఆసనములు
(చిత్ర వలములతో) ముహూర్త రాత్
ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 1-50
పోస్టేజీ ప్యాకింగు అదనం.

ARAHANT BOOK DEPOT.,
26, ALIGARH (U. P.)

సలహా

క్రోలోయియ ఆనందం, బలం, జీవీని తిరిగి
యిచ్చేందుకు అవ్యదకరమైనది. నరాల బలంకు
పై పూతకు వాడేతైలం. 1 సీసా రు. 11-50
సైనిల్ రకం ఆర్డెంటు గుణంకు రు. 27/-
విద్యాస్థుల పంపుతూ గవామకు కవరు వంటివి.

డాక్టర్ రత్నం నర్స,
Sex Specialists (Estd 1904)
అజంపురామార్కెట్ వద్ద మలకపేట బిల్డింగ్
వై.ఎల్.ఎస్. - 30 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

అతనిలోని మనిషి

ఉదయం పది గంటలకే సుధాకర్ వచ్చినా కల్యాణికి మాట్లాడేందుకు వీలు కలుగలేదు. సాయంత్రం ఐదు గంటలదాకా రవిలోనే యేవేవో మాట్లాడుతూ ఉన్నాడు. “అన్నయ్యతో యేమి మాట్లాడుతున్నాడా? తను ప్రేమ విషయం చెప్పాడా? మీ చెల్లెల్ని నా కిచ్చి వివాహం చేస్తావా? అని అడుగుతాడా? ఏమో అతను కనపడితేనేగాని తెలియదు” ఇలాంటి ఆలోచనలతోనే ఆవేశదాకా గడిపింది. ఐదు గంటల సమయ ముప్పుడు రవి గదినించి వస్తున్నాడు. కల్యాణి వరండాలో గులాబి పాద వెంబడి నిల్చుని ఉంది. “సుధాకర్ వస్తున్నాడు. ఇటే వస్తున్నాడు. ఇప్పుడు తన దగ్గరికే వస్తాడు. అన్నయ్య నిర్ణయ మేదో చెప్పాడు!” ఏదో కలవరంతో సతమతమవుతుంది కల్యాణి మనసు.

ఉత్తరాల ద్వారా హృదయాలు చదువుకున్నారు. వరసరం త్వరగా దగ్గర కావాలనుకున్నారు. ఆ క్షణం దాకా ఆలస్యం భరించలేకపోయారు. తీరా, దేవోలు దగ్గర కాబోతున్నాయి. మనోహీణ మూగపోయింది! తనువులో యేదో వణుకు ప్రారంభమయింది. కల్యాణి వెనకనించి వచ్చే సుధాకర్ వైపు తిరగ సాహసించలేకపోయింది! ‘అతను తనకు దగ్గరగా వచ్చి ఉంటా డిపాటికి. తన వెనక నిల్చి తననే గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి చూస్తుంటా’డని పించి దామెకు.

ఆమె ప్రత్యక్షమవు ఏదో వింతైన పులకింతతో గగుర్పడింది! ప్రేమ తలపులలోని పులకింతలతో ‘ఎన్నెన్నో మాట్లాడా లనుకున్నా హృదయానికి అప్పుడు మాటలే దొరకలేదు. పైగా శరీరాలు దూరమైతే బాగుణ్ణి అని గూడా అనిపిస్తుందంటే ఆశ్చర్యమే మరి! అయినా అడుగు కదలలేదు! ఏమిటి వింత అవ్వ!

ఎంతసేపలాబోమ్మలా నిలబడటం? ఎంతకూ పలకరించడం? విలంబనాన్ని సహించలేకపోయిందామె. ఎలాగో ఓపికచేసి, పూపిరి బిగబట్టి, ఓరగా వెనుదిరిగి చూచింది! ఆమె ఆశ్చర్యాని కంతులేకపోయింది!!!

తనుబేల్తైనా అతను పురుషుడు. ఏవో మాటలతో చనువుగా దరికి చేరతాడనీ, దగ్గరకు తీసుకుంటాడనీ వూహించిందామె.

కాని సుధాకర్ అక్కడలేదు!!

‘ఎక్కడికిపోయాడు? ఎందుకుపోయాడు? తనక్కడున్నట్టు అతనికి తెలియదా? అదెలా!

తనని చూస్తూనేగా వస్తున్నాడు. పైగా అడ్డమేముంది యిద్దరి మధ్య. మరి, తనను చూచి కూడా వల్కరించకుండా ఎందుకు పోయాడు? అంత పిరికివాడా? కాదు. కానే కాదు. సర్వ లక్షణ సమన్వితమైన పురుషుడతడు!”

“బహుశా, ఎవరైనా వస్తుంటే యిది సమయంకాదని వెళ్లిపోయిఉంటాడు” అని సరిపెట్టుకుంది కల్యాణి.

ఇంతలో ఆ రెండో ఆయన యిటే వస్తుంటే త్వరత్వరగా వెళ్లిపోయింది తన గదిలోనికి.

“తన పరిస్థితి యిలా అయిందే? ఎంతసేపు నిలబడింది దక్కడ తను? సుధాకర్ ఉనికిని గ్రహించింది. అదే తనను మర్చితిరిగింది! ఇక కదలలేకపోయింది! అయినా సుధాకర్ ఎందుకు వల్కరించలేదు? తనపై కోపమా? తనంత పారపాటేమి చేసింది? అతను తన యింటికి వచ్చాడు. ముందుగా వల్కరించవలసిన ధర్మం తనది. కాగా, ఉదయం చూసీ, మోసం నహించింది. ఇప్పటివరకూ ఒక్కమాటైనా మాట్లాడలేదు. ఇప్పుడు ఎదురయినా పెడ మొగమైంది. అతనేమనుకున్నాడో? కనీసం ఎప్పుడొచ్చారు? అన్నేనా అడగాల్సింది. అయినా వాగ్వాణి కల్యాణి అని స్నేహితుల చేత పిలువబడే తను మూగదయిందే ఉదయించింది.

‘ఏమైనా వెంటనే ఆయన్ను కలుసుకుని వల్కరించాలి’ అని నిర్ణయించుకుందామె. భోజనాలయిన తర్వాత పది గంటల కల్లా ఎవరి గదుల్లోవారు చేరారు. కల్యాణికి ఒకటే తొందర. ఎప్పుడెప్పుడు సుధాకర్ వద్దకు పోనా? అని. వెంటనే ఏమనిపానా? ఎలాపోనా? అనే నంకోచం.

అఖరికి ఎదురుతిరిగే ఎడదను అడిమి పట్టి అతని గదిలో ప్రవేశించింది. లైటు వెలుగుతూనేఉంది. అతను నిద్రపోతున్నాడు! అప్పుడే నిద్ర ఎలా వట్టిందా అనుకుంది. తనివితీర అతని అందాన్ని, ముఖ వర్ణస్థు లోని నిశ్చలతను చూచింది. అలా అతని మనోహరమైన నసుందరమూర్తిని చూస్తుంటే, ఆమెలోని వణుకు, బిడియాలు తగ్గయి. జన్మ జన్మల ఆత్మీయతా భావ మేదో ఆమెలో ఏదో చనువును, తెగువను కలుగజేశాయి. కావాలని గాజాల చేతిని కదిలించింది. అంతమాత్రానే అతను ఉలిక్కి పడిలేరాడు. అతనివైపే చూస్తూ నిలిచింది కల్యాణి. అతనూ ఆమెవైపు చూశాడు.

వెంటనే ప్రక్కమీదనుంచి లేచాడు. ఆమెను పక్కరించలేదు. ఆమెపైనే బెరుకు బెరుకుగా చూస్తూ, వాకిలివద్ద నిల్చిన ఆమెను తొలగిస్తూనే వా చెప్పకుండా ఒదిగి ఒదిగి బైటికి వెళిపోయాడు, ఆమె యేదో మాట్లాడాలనుకునేలోపునే.

ఆ సంఘటన తాలూకు సంభ్రమాన్నించి తేరుకునేలోపునే ప్రక్కగదిలోంచి సుధాకర్ స్పృహతుడు లేచివచ్చాడు. —

‘అరే! మీరేనా!! ఏమిటో అనుకున్నాను. ఏమీ జరిగింది?’ అన్నాడు.

తోడిపిల్లలచేత దెబ్బలుతిని తండ్రితోనో తల్లితోనో మొర పెట్టేముందు వారిని పొట్టాటకువంటి, వారివెనకవచ్చే పసిబాలు నిలా అతని వెనకేచి నిల్చున్నాడు సుధాకర్. అంతలో రవి కూడా వచ్చాడు.

‘ఏరా, సుధా. ఏమిటి విషయమంటూ.

‘ఆ. ఏమీలేదు. మన కుమార్ వణు కుతూ వచ్చాడు నా గదిలోనికి. ఎప్పుడూ వస్తు వదలివేడుకొడుగా. ఒంటరిగా భయ పడి ఉంటాడని నా ప్రక్క చోటిచ్చి పడుకో మన్నాను. పడుకోకుండానే యీ గదివైపు పైగవసే చూపించాడు. ఏమిటో జరిగి ఉంటుందని పచ్చి చూస్తే కల్యాణి ఉందిక్కడ’ అన్నాడు సుధాకర్.

‘సుధాకర్!—కుమార్!!’ ఎవరు సుధాకర్? ఎవరు కుమార్? ఏమిటి వివరితం?

‘ఇన్నాళ్లు తను పృథ్వీధిదేవుడైన సుందరమూర్తి సుధాకర్ కాదా? ఇతడా సుధాకర్’ కల్యాణి తల తిరిగింది.

‘చెల్లాయ్. వాడిగదిలో కెండుకోచ్చావో? మాట్లాడలేదు. అంతకంటే సీరికివాడు. ఏరా కుమార్! భయపడ్డావా? మన కల్యాణిగా అతనివీపు తట్టుతూ రవి అనే మాట.’ ఆమెకు విసిపించాయి.

కల్యాణి యేమీ మాట్లాడలేదు. యే జవాబూ చెప్పలేదు. ఎవరివైపు కన్నెత్తయినా చూడలేదు. బిరబిరా తన గదిలోనికి వడచిపోయింది.

ఆమెకు లోకమంతా గిర్రున తిరుగు తున్నట్లయింది. ఎంతో ఎత్తున నిర్మించు కున్న ఆశాహర్షాలు ఒక్కసారిగా పాతాళానికి క్రుంగి, భంగపడిన ఆమె పృథ్వీధి దిగడారి పిలవిల్లాడింది. తన పనను హరించిన సుందరమూర్తి బడుదా! చూగివచ్చు!! పిరికివాడు!!

అను అనవ్వించుకున్న పృథ్వీ ప్రణయ భావాలతో సూతన భాషనె పుస్తించగల మేధామూర్తి సుధాకర్!!

నిలా సంభవమై నా యీ దుర్బటనకు తను తట్టుకోలేదు. ఆమె ఎటో శూన్యం లోకి చూస్తూ ఉండిపోయింది కాసేపు. ఆఖరికి ఆమెలో చెలరేగే అందోళనా ఉధృతంలో ఏమిటో నిర్ణయించుకుంది.

‘అన్నయ్యా.

నేనెందు కీ వని చేస్తున్నానో నాకే తెలియదు. దానికి సరైన పాతువును విశదం చేసేంత ఆలోచనా శక్తి లేదిప్పుడు నాలో. కాని చేయక తప్పదు. ఎవ్వరూ చూడని యే దూర తీరాలోకి చేరాలనుకున్నాను. చిన్నప్పుడే తల్లిని దండ్రుని పోగొట్టుకున్న దురదృష్టవతిని నేను. అయినా తల్లి, తండ్రి అన్నీ నీవై పెంచావు. నా సుఖం చూడాలని ఆశించావు. దురదృష్టవతిని నేను. నీ అనుమతి లేకుండానే యీపని చేస్తున్నాను. ఉన్నాడనుకుని లేని వ్యక్తిని వెదుక్కుంటూ వేరే లోకానికే ప్రయాణమౌతున్నాను. నన్ను క్షమించనయ్యా.

నీ అభాగ్యుల చెల్లెలు కల్యాణి.”

ఆ కాగితా న్నక్కడే టేబిలుపై నుంచి, లేచి అన్నయ్య మందులుంచే గదిలో నించి ఒక సీసా తెచ్చి దానిలోనున్న దేదో నోట్స్ వేసుకోబోయే సమయంలో సీసా ఆమె చెతుల్నించి విడివడి అల్లంత దూరాన పడింది.

అతను! తనవాడుకాని సుధాకర్ నిశ్చలంగా నిలబడి ఉన్నాడు!

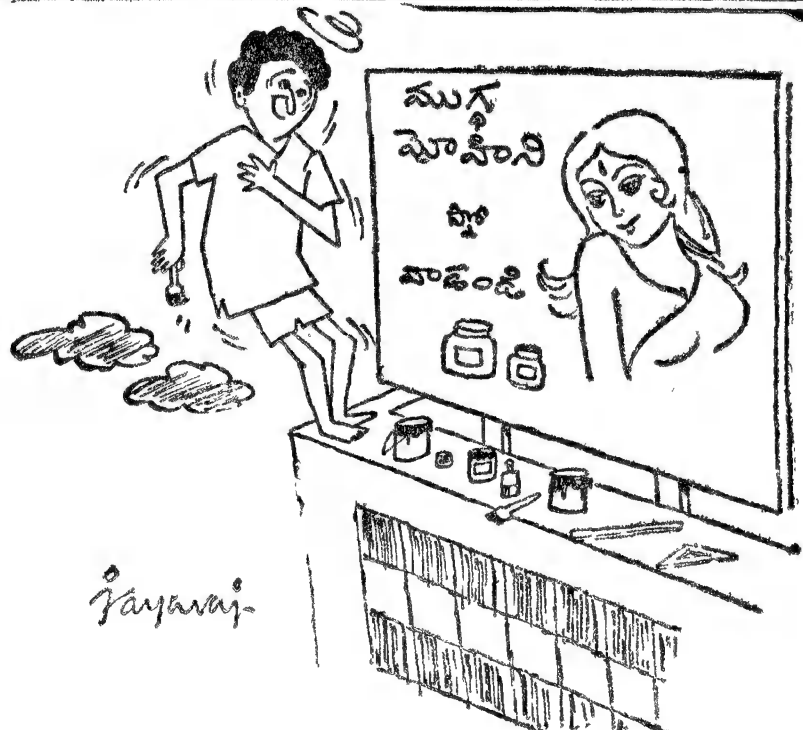
ఆమె వ్రాసిన కాగితం అతని చేతులో ఉంది.

“నిషం తిని చనిపోవాలనుకున్నావా, కల్యాణి” అన్నాడతను ఆమె కళ్లలోనికి నూటిగా చూస్తూ. ఆమె యేమీ పలుకలేదు. తలవంచుకుంది. “ఎందుకీ వని చేయ నిశ్చయించుకున్నావు?”

ఈసారి ఆమె వక్రాలమే నమోదానమైంది.

‘సరే. కల్యాణి. నేను చెప్తాను. నీవెందుకు ప్రాణత్యాగం చేయాలనుకున్నావో! ఆతా భంగం తీవత యిది. ఆనాడు నువ్వు చూచి సది, ప్రేమించినది కుమార్ ని. అంటే కేవలం నీ కన్నుల్లోనింపే, నిన్నాకర్పించిన అతని చక్కని బాహ్యపుటని మాత్రమే. అలాగే నానుంచి వచ్చిన ఉత్తరాలు నిన్ను నాతో ఒకవిధంగా బలంగానే బంధించాయి. కాని, యీనాడు అసలు నిజమేమిటో తెలిసింది. నీవు వలచిన అందం అతనిలో లేక అతన్ని ప్రేమించలేకపోయావు. ఇక నాతో ఉత్తరాల ద్వారా ఏర్పడిన ఈ అనుబంధాన్ని త్రొవచుకొనడానికి ప్రాణత్యాగమే ఏకైకమార్గంగా తోచింది నీకు.

ఇంత అనగ్ధానికి కారణం అనాడు పెండ్లిలో మమ్మల్నిద్దర్నీ ఒకరి వెంటడి ఒకరుం డగా సాన్ని మాట్లాడ్డం చూచావు. సాన్నితిని అడిగావు అత నెవరిని? కుమార్ ని ఉద్దేశ్యంలో పెట్టుకుని. సాన్నితికి తెలుసు కుమార్ నంగతి. పైగా చిన్నప్పటినుంచి

Pranav

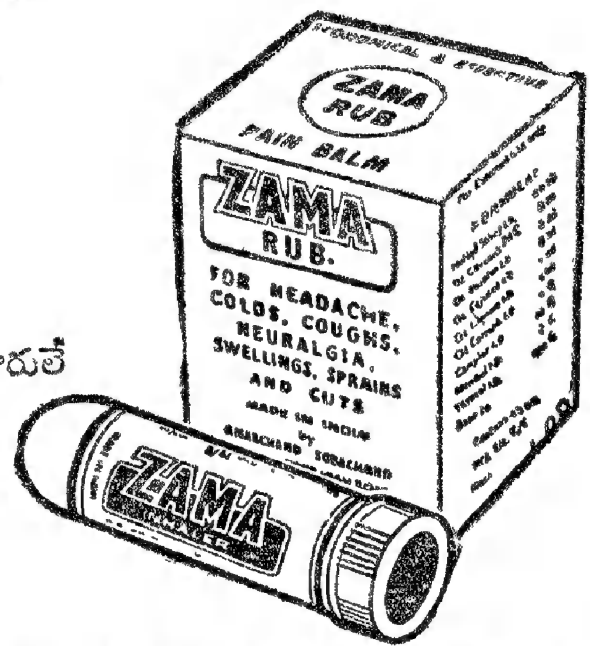

జామా నివారిస్తుంది

తలనొప్పి, దగ్గు, జలుబు. ఎక్కడ బాధగా వుంటే అక్కడ జామా రబ్ రుద్దండి. వెంటనే మీకు ఉపశమనం కలుగుతుంది. మెంథాల్, ఉపశమనం చేకూర్చే తదితర ఓషధులు కలిగి వున్నందున జామా వెంటనే పనిచేస్తుంది. వెంటనొప్పిలనుకూడా జామా రబ్ తగ్గిస్తుంది. జలుబుచేసి ముక్కు దిబ్బడి వేసినప్పుడు జామా ఇన్ హేలర్ ను పిల్చడంకంటే మించిన ఉపశమన మారంలేదు. వెంటనే గుణమిచ్చి. ఉచ్చాసన 'నిశ్వాసలకు పిలుగా సడలిస్తుంది.

లక్ష్మీ మార్కు జామా ఆయిల్ ఉత్పత్తిదారులే తయారుచేసినవి.

అమర్ చంద్ శోభా చంద్
95, నైనప్పనాయక్ వీధి, మద్రాసు-7.

అవేనాలోని వ్యక్తి నే చూచింది. అందుకే నన్ను గురించే అడిగావేమోనని అపోహ పడింది. కనీసం కుమార్ విషయం నీకు తెలియదని పోలికే తెలిసినా యీ అనర్థం జరక్కపోయి ఉండేది. మాపినతల్లి కుమారుడు కుమార్. చిన్నప్పట్నుంచి యిలాగే ఉండేవాడు. ఎక్కడున్నా నన్ను వదలి ఉండలేదు. జరిగిందేదో జరిగింది. అయినా వర్ధాలేదు. మనకు హృదయాలన్నాయి. సోచుగా మాట్లాడుకోగలం యిప్పుడు.

కల్యాణీ, జీవితం చాల విశాలమైంది. ఎన్నో విచిత్రాలు, విషయాల్ని ఎదుర్కోవాలి. ప్రతి విషయాన్ని సీరియస్ గా తీసుకోవడం, కించపడి నిస్సహా చెందటం అంత మంచిదికాదు. ఒక చిన్న సంఘటన జరిగింది. ఆ జరిగిన సంఘటనా లేఖానికి టియంత విలువైన జీవితాన్ని బలి తీసుకునే ఊహా కల్పించవచ్చు? లోకంలో హృదయాన్ని చూచే హృదయం యింతగా బాధపడుతుంది. నా గురించేకదా నీవు భయపడ్డావు. కనీసం నా హృదయ రీతేనా నీ కర్మమయి ఉంటుందనుకుంటాను. ఇప్పుడు చెప్తాను, మరలా 'సువ్యుతీరన కామితాలతో నూరేళ్లు జీవించాలి హాయిగా' అదే నా హృదయ గత వాంఛ. నాలో నీవట్లు ఉన్న అనురాగంలో గల అర్థం."

"మీలో నేనే ఆశలు రేపాను. ఇప్పుడు మీ జీవితంలో తీరని దుఃఖాన్ని కలుగజేశాను. రమ్మని యింటికి పిలిచి అవమానించాను" అంది కల్యాణీ తలవంచుకుని.

"ఆశ—నిరాశ, కష్టం—సుఖం, చీకటి—వెలుగులు అతి సహజాలు, అత్యంతసామి ప్యాలూ మానవ జీవితానికి అనే విషయం నాకు యిలాంటి సమయాల్లో జ్ఞప్తికి వస్తుంది. కల్యాణీ! లోకంలో తనదికాని దానికోసం చారాని దానికోసం మానవుడు విచారించాడు. కాన్ని దినాలు నాలోని ఆనందం నిదురలేచి ఎదురులేచి విధంగా స్వేదన విహారం చేసింది. కేవలం ఆ భావానికే తగిలింది, ఏ దెబ్బయినా తగిలితే."

"మీకు నిజంగా యే బాధ లేదా?" అమాయకుంగనే అడిగింది కల్యాణీ.

"నిజం చెప్పమంటావా కల్యాణీ! ఎన్ని బాధనా లోకాలలో ఎంతకాలం విహరించినా యే విధమైన సవ్వము ఉండదు. కానీ, ఉరకలు వేసే హృదయానికి లక్ష్యంగా ఒక సజీవ మూర్తి నిల్చి, ఆ మూర్తినే తనదిగా ఎంచి, ఆశలు పెంచి, అనురాగాన్నా శించే హృదయానికి, అది విఫలమైననాడు కలిగే వేదన తక్కువైనదేమికాదు. ఎంత ప్రిగహమున్నా తడబాట్లు తప్పవు, హృదయం

అతనిలోనిమనిషి

మున్ను మానవునికెవనికై నా. అయినా యీ లోకంలో ఒక్క ఆనందమేకాదు. విషాదం. కాశ్యం కూడా ఉన్నాయని తెలుసు నాకు, కానీ, కల్యాణీ, సామాన్య వ్యక్తిగా యెన్ని అవమానాలయినా సహించగలను నేను. కానీ నాలోని వ్యక్తి విశిష్టమూర్తి, కళా తపస్వి. అందరికంటే అధికుడు. ఏ లోపమూలేని ఆ వ్యక్తికి కళంకాన్ని, అపజయాన్ని కలుగజేయలేను. నాలోని ఆ సౌందర్యమూర్తికి నా శాయ శక్తులా జయాన్నే లభింపజేస్తాను. ఆ వ్యక్తి మీకు నా ఉత్తరాల్లో కనిపించాడు కొంతవరకూ. మీ ప్రేమను కోరాడు. ఆ వ్యక్తి. అదే నన్ను బాధించేది" అని కాసేపాగి కల్యాణీనే పరిశీలిస్తూ "కల్యాణీ, కనీసం ఆ వ్యక్తి కోసమైనా నన్ను ప్రేమించలేవా?" అన్నాడు ఆశానేత్రాలతో.

"క్షమించండి. అడిగారు గాబట్టి నిజమే చెప్తాను. మీరంటే నా కెంతో గౌరవం, అభిమానం ఉన్నాయి. మీరు నా హృదయంలో మరపురాని మనిషిగా, జీవితాంతం నిలిచిపోతారు. కానీ ఎందుకో మిమ్మల్ని ఆ దృష్టిలో చూడలేకపోతున్నాను"

"చూచావా కల్యాణీ. మీనుంచి యిలాంటి జవాబేదో వస్తుందని తెలుసు. కానీ నాలోని ఆశాలేశాన్ని చంపుకోలేకపోయాను. అందుకే నేమో మానవు డెప్పుడూ సంపూర్ణుడు కాలేడు. కేవలం ఆశాజీవియైన మానవుడు తనలో కొంత స్వార్థాన్ని మిగుల్చుకోక తప్పదు, తన జీవితాన్నానందమయం చేసుకునేందుకు. ఆ స్వార్థ లేకమే నన్నింత వరకూ ఆశా పరిధాల్లో తిప్పింది. నాకు

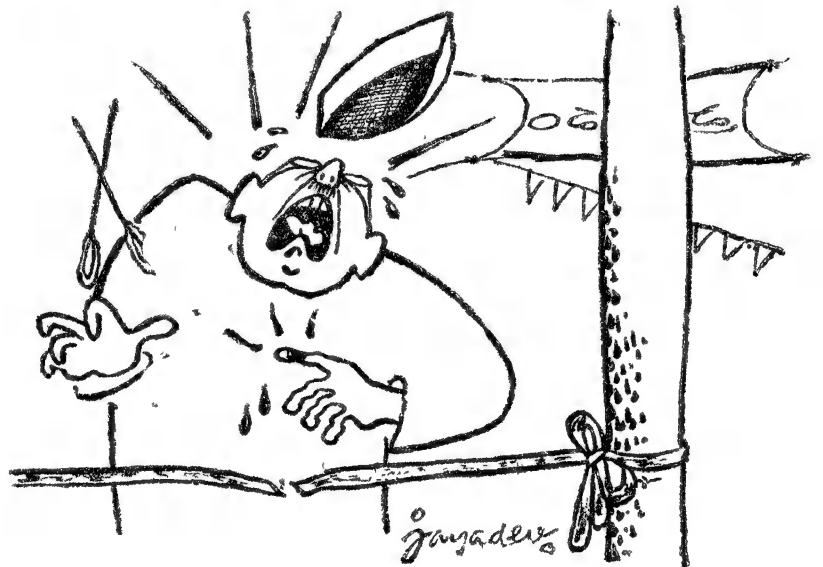
పూర్ణమూర్తి మత్సమందనే భ్రమ, గర్వాన్ని కొరతలేని తృప్తిని కల్పించిందిన్నాళ్ళూ. కానీ యీ సమయం నాలో యేదో లోపమొందజే కరివ సత్యాన్ని ఋజువు చేసింది. తెలుసుకున్న తర్వాత కూడా నాలోని ఆలోపం ఎవ్వరికీ ఆటంకం కారదు. ఆ నా నిర్ణయంలో నా జీవితం ఎడారి అయినా ఫర్వా లేదు."

"మీరు కావాలని బలవంతం చేసి ఉన్నా, నేను వ్రాసిన ఉత్తరాలు అన్నయ్యకు మాసి నన్నుకోరినా తప్పక మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకోవలసి వచ్చేదే. కానీ మీరు త్యాగి మూర్తులు. స్వార్థ ప్రధానమైన యీ లోకంలో మీరు డైన స్వరూపులు" అంది కల్యాణీ.

నిజం చెప్పావు కల్యాణీ. అందుకే నన్ను వరూ అందుకోలేరు కూడా. అయినా కొన్ని పరిస్థితులు—నీవు మామూలు మనిషివే—అనే పరిస్థితులు, తమ ప్రభావాన్నెక్కువ మాపుతుంటాయి నామీద. అయినా ఫర్వా లేదు. ఎడారిలోనించి ఏదే గాలిలోనూ యే మూలో తేమ ఉండకపోతుందా?"

కల్యాణీ దుఃఖోద్వేగం అణచుకుంటూ అంది: "సుధాకర్ గారూ నేను కణిమూర్తి. మిమ్మల్ని నిరాదరణచేసి మీ అమృత హృదయాన్ని బాధించాను."

సుధాకర్ విరక్తిగా నవ్వాడు. "నా దయా నీయసి తికి జాలిపడుతున్నావా? దిగజాలే నన్నోదారుస్తున్నావా? వద్దు కల్యాణీ! అశ్చలెందుకు నా పై జాలి. నేను సౌందర్యహీనుణ్ణనేగా. అహహ! కాదు. కానేకాదు. నేను చాల అందమైనవాణ్ణి. నాలోని ప్రత్యేకత

ఫోన్ 243

శారదా (REGD)
ఆభరణములు
బెంగళూరు కమిటీ బిల్డింగ్ లోని
5 నెలల గ్యారంటీ

శారదా గోల్డ్ కంపెనీ లిమిటెడ్
బిల్డింగ్ నెం. 25, మెన్షన్డ్

NO. 725

మంచి ట్రాన్సిస్టర్ కావాలా?

మూర్తి & కో.,
లో చూడండి! ఫోన్: 369
తిలకబుద్ధు * విజయవాడ-2
(బ్రాంచి: చంద్రబాద్
ఆంధ్రరా జాన్స్ సాంకేతిక
సహాయంతో తయారైన
“కాన్యో” “SANYO”
కొంటేనర్లు. మీరూ కొనండి.

నమ్మకముతో వాడతగినది

krishnaveni Ink

45 వలలుగ వ్యాపి నొందినది
వ్యాపార వివరాలు, డిస్ట్రీబ్యూషన్ రైట్లుక
నేషనల్ ప్రొడక్ట్స్ సిండికేట్.
292, టి. హెచ్. రోడ్. మద్రాసు-21.

Swastik

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో గైడ్
ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో పీరింగ్ మెకానిజం,
అసెంబ్లింగ్, ఎలెక్ట్రికల్ నూవర్మెంటరీ, వెరింగ్
మొత్తం కోర్సులు చేర్చుకొనండి. రూ. 50కి ట్రాన్స్ ఫర్మర్
అనుబంధము నేర్చుకొని యెలెక్ట్రికల్ వర్క్స్ పు
(పాఠంబంధించండి. (800 పలుములు) రు. 12-50.
వి. పి. పోస్ట్ బాక్సు రు. 2/.

350 చిన్న పరిశ్రమల గైడ్
చిన్నవి, ప్లాస్టిక్ సామగ్రి, సోపులు, ఫౌన్ టెన్
పెన్స్, హాండ్ బ్యాండ్ పెన్స్ తయారీయందు 350
చిన్న పరిశ్రమలు ప్రారంభించండి. సాంకేతిక,
రవాణావివరాలు, ప్రభుత్వ సహాయం, ఋణం పొందు
మార్గములు యందు గలవు. రు. 12-50
వి. పి. పోస్ట్ బాక్సు రు. 2-25.
Sulekha Book Depot (S), Aligarh.

అతనిలోని మనిషి

లోను ప్రత్యేక సోయగముంది. నా ప్రతి కద
లికలోనూ ప్రత్యేక చెలువం చెలువారుతుంది.
నా పల్కులలో సుధాధారలు జాలువారు
తాయి. పోలే, ఎవరులేరే తోడూ, నీడా!
ఒంటరిగా జీవితాంతం ఎలా ఉండగలడో
పాపం! అనేసానుభూతా? నేను ఎవరూ
ఎరుగనైనా లేని దివ్యాంగవలతో సాంగత్యం
చేయగలను. బ్రహ్మసృష్టిని మించిన కళా
నైపుణ్యంతో ఎందరో సర్వాంగసుందరులను
సృష్టించగలను. వారితో మృదు మధుర
మైన భాషతో ప్రణయ భాషణ చేయ
గలను.

ఇక నీ హృదయం గాయపడిందిగదా,
నీ బ్రతుకు ఎడారి తుల్యమేకదా అంటావా?
గాయపడి తీయగా స్పందించలేకపోవచ్చు.
బాధగానైనా మూల్కతుందిగా. హృదయం
ఎడారి అయినా సందనమయినా, అమృత
సరసి అయినా దానిలో ఉద్భవించే భావా
లకు శబ్దరూపముంటుంది. నగ్నజీవని వలచి
దరిద్ర ప్రణయం కోరే ఆర్థికామిని యింకా
వరువచ్చు దశలోనే ఉంది! తెరుచుకోని
మానవ హృదయ కవాలాల దరినిల్చిన
ధర్మం పరగళ్లు తిరుగుతూ జాలిగా చూస్తూ
ఉంది. విజ్ఞానం వక్రాకృతిని దాల్చి పచ్చని
ప్రకృతిని వికృతంచేయ ప్రయత్నిస్తుంది.
వగటికే తిమిరపు పూతను పూసి వెంగిన
అకాలి మేఘాలు దట్టంగా ముసురు
తున్నాయి! ఎప్పటినించో నిర్విరామంగా పయ
నించే కాలం ఒక్క క్షణమైనా ఎక్కడా
నిలువకుండా ఉడగని జవ సత్వాలతో
ముందుకు సాగుతూనే ఉంది. నా హృద
యంలో స్పందన చలనాలున్నాయి. వెన్నెల
అమావాస్యల కనుగుణంగా ఆర్త్రమయిన
హృదయంలో జలదరించేందుకు కళ్ళనిండా
నీరుంది. నా హృద్ధవిలో విరిసిన సాహిత్య
పారిజాతులు యేనాటికీ వాడవు. సౌరభాలు
వీడవు. ఇవి చాలు నా జీవితాన్నంతా సంపూ
ర్ణంగా ఆక్రమించి ఆశలు రేపేందుకు.
నేను కేవలం అశోపహతుణ్ణి మాత్రమే.
నిరాశాజీవినికాను.”

అతని మూర్తి ఉత్తేజితమయింది.
అతని కనులలో వింత కాంతి
వెలిగింది. ముఖంలో నవ్వుమైన చైతన్యం
వెల్లివిరుస్తుంది. ఎటో ఏ శూన్యంలోకో
చూచే అతని గంభీరమూర్తిని చూచిన ఆమె
భయపడింది. కాసేపటికీ మామూలు స్త్రీ తికి

వచ్చిన సుధాకర్ ఆమెపైపు అమృతంవర్షించే
కళ్ళతో చూస్తూ, “నేనేదో అన్నాను. అది
కేవలం నాలోపొంగిన ఆవేశ తీవ్రత
మాత్రమే. అంతేకాని ఎవరైనా వినాలని
అన్నమాటలు కావని. ప్రేమ యెప్పుడూ
ఆనందాన్నే యివ్వాలి. త్యాగభరితలేశా
న్నయినా అది సహించదు. నాపై నీకు
అంతులేని అభిమానముంది గదా? అభి
మానం వేరు. ఆనందం వేరు. నీ అనం
దమే, సుఖమే కోరుతున్నాను నేను. నాపై
ఉండన్నావే ఆ అనురాగమే, గౌరవమే చాలు
నాకు. రేపు మీ అన్నయ్య అడగవచ్చు
నీ వివాహ విషయం. నువ్వు నిర్భయంగా
నీ మనసులోని మాట చెప్పు. నేనూ చెప్తా
నులే. చాలా ప్రార్థన సోయింది. ఇక నేను
పోతాను” అన్నాడు పోబోతూ సుధాకర్.

నజలన్నే తాలతో అతన్నే చూస్తూ అంది
కల్యాణి. “పోవద్దని వారించలేనుగాని, పవిత్ర
భావంతో నా హృదయం కార్చే కన్నీటిలో
నీ పాద పద్మాల్ని కడగగలను. ఏదీ ఆ అవ
కాశం కలుగ జేయండి. అప్పుడే నన్ను
క్షమించినట్లుగా భావిస్తాను” అతని పాదాలకు
సమస్కరించింది కల్యాణి. ఆమె కన్నుల
వెంట జారిన కొన్ని కన్నీటి బొట్లు అతని
పాదాలపై బడ్డాయి.

ఆమెను లేవనెత్తి, చిరునవ్వుతో ఆమె
కళ్ళలో చూస్తూ, “ఏడుస్తున్నావా
కల్యాణి” అన్నాడు.

“మీరు నన్నెందుకు బ్రతికించారు”
అంది వెక్కుతూ కల్యాణి.

“సుఖంగా జీవించేందుకు. అన్ని విధాల
నీ కనుగుణమైన భర్త లభించాలి నీకు.
తిరిగి తీరిన కామితాలతో నూరేళ్లు జీవిం
చాలి. ఇది నా కోర్కె. నా ఆశీర్వాదం.
కనీసం నా యీ ఆశీర్వాదానికన్నా విలువ
యిస్తేనే నాకు సంతృప్తి” అంటూ కార
బోయే ఒక కన్నీటి బొట్టును తుడిచి
చిరునవ్వుతో ఆమెను కాసేపు చూచి,
వీడ్కొని వెనుదిరిగాడు సుధాకర్.

“ఎక్కడికి పోతున్నారు?” ఎందు కడి
గిందో అమెకీ తెలియదు.

“ఇంతవరకూ నోటివెంట నిరాటంకంగా
వెలువడ్డ మాటలవలె క్షణ క్షణం నేనున్నా
నని హెచ్చరిస్తూ స్పందించే హృదయాన్ని
తేలిక” చేయగల చోటిదైనా ఉంటే అక్క
డికి. అన్నాడు సుధాకర్.

కల్యాణి యింకేమీ మాట్లాడలేదు.
సుధాకర్ మౌనంగా ఆ చోటు విడ
చెట్టాడు.

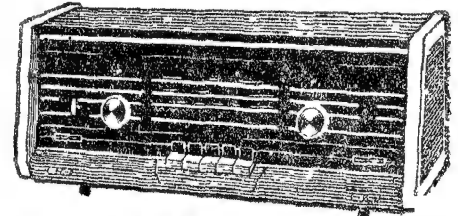
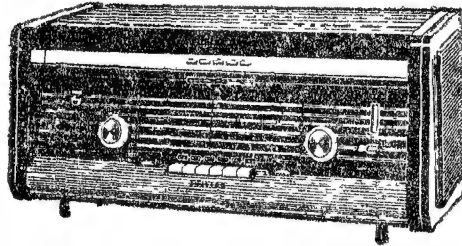
ఫిలిప్స్ నోవోస్టోనిక్ రేడియోలు

- ★ అసామాన్య కల్పగ్రహణము
- ★ అధునాతనమైన సాంకేతికాలు
- ★ సౌముఖ్య తగిన కొత్త రకములు

**PHILIPS
MAESTRO**

36CA37A/01

రూ. 898/—

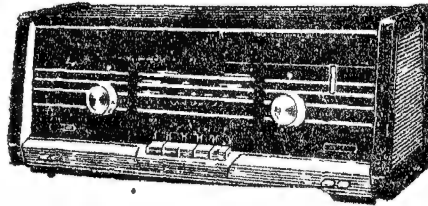

**PHILIPS
TRANSISTOR ACE**

85CA49T/01 రూ. 685/—

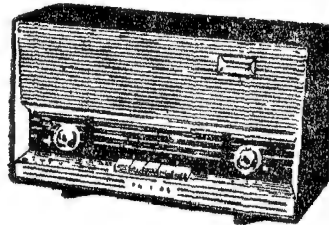
**PHILIPS
MAJOR**

85CA37A రూ. 645/—

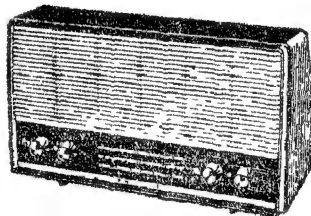
**PHILIPS
MINOR**

84CA47A రూ. 415/—

**PHILIPS
PHILETTA SUPER**

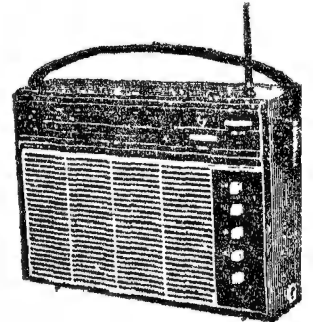
83CA47U రూ. 325/—

**PHILIPS
TRANSISTOR
PORTABLE**

L4CA38T/01 రూ. 415

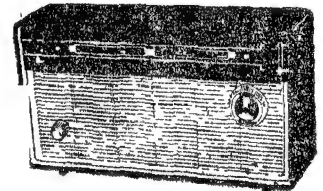
బెగు రూ. 33/—

**PHILIPS
TRANSISTOR PHILETTINA**

82CA49T

రూ. 289/—

వికాసప్రయోగ, శ్రీకాకుళం జిల్లాలకు అనుమతి పొందిన డీలర్లు:

ఓరిగినాండ్
హౌస్

వైజాగు రేడియో కో.,

{ ఫోన్ :
2120
3442

వికాసప్రయోగం, శ్రీకాకుళం.

కున్నాడు. ఇంతలో బ్రహ్మాండంగా వర్షం ముంచుకు వచ్చింది. త్వరలో వర్షం వెలుస్తుందన్న అశేషేనట్లుగా కురిచుకుంటు మొదలెట్టింది.

“ఆ అబ్బాయి బీబితంలోకూడా ఒక రాతి ఇలాగే వానగాలి మొదలెట్టాయి....” అంటూ మొదలెట్టాడు యువకుడు.

“సావంతరువార ఏంచేశాడా అబ్బాయి?” అన్నాడు జానకిరామయ్య పశ్చాత్తాపం చూపేటట్లు.

ఆ రాతి వాళ్ళ అమ్మ కుర్రాణ్ణి దగ్గరకు తీసుకుని చాలా దుఃఖించింది. వాడి ప్రస్తుత జీవితం, భవిష్యత్తు తలచుకుని బెంబేలు పడిపోయింది. ఎలాగయినా హెచ్చుతగ్గులు చదువు వరకైనా అబ్బేటట్లు, చేయాలనుకుంది.

ఆమె పుణ్యమా అన్నట్లు ఆమెఅన్న వోమూరు ఆవురూవచ్చి ఆమెఇంటికి రావడం తటస్థించిదట. స్థితిగతుల్లో భేదంవల్లనూ ఇంకా అనేక కారణాలవల్లనూ ఆయన ఆ ఇంటికి ఎన్నడోకాని వచ్చేవాడుకాదు. వస్తే ఏదో బాధ్యత తగులుకుంటుందని ఆయన బయం. ఆమె అన్నరకకు ఎంతో సంతోషించి, ఆయన తీరిగ్గా ఉండేవేళ రాముడి విషయం దీనాతిదీనంగా ప్రస్తావించింది. ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో కీర్తి ప్రతిష్ఠలు గడించి, విద్యార్థుల శిక్షణలో ఉద్దండంవడని పిండుకున్న తనఅన్నకు రాముణ్ణి సక్రమ మైన మార్గానికి తీసుకువచ్చి, విద్యాబుద్ధులు గడవడం, దుస్తరం కాదనుకుంది.

“అన్నయ్యా, దారిద్ర్యపీనవచ్చినా, నా అదృష్టంకొద్దీ వచ్చావు. రాముడు ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోతున్నాడు. వాడు అన్యాయ మయి పోతాడని నాకు దుగ్ధంగా ఉంది. వావర్తం వలచినికు చెప్పులు గుట్టిస్తాను. అల్లుణ్ణి తీసుకువెళ్లి, కాస్త అక్షరంముక్కు వచ్చేట్లు చెయ్యి...” అంటూ కాళ్ళు పట్టుకుంది.

ఆయనమనసు చలించక - తప్పలేదు. ఇలాంటిమొద్యును చేరుకున్నందువల్ల తన కీర్తి ప్రతిష్ఠలు దెబ్బతింటాయని మొదట్లో సంకేపించినా, ఇది ఒకందుకు మంచికే ననుకున్నాడు. ఎవరికీ అంకెకు రానివాణ్ణి వంచుకొన్న ఉపాధ్యాయుడిగా తనకు ఇంకా పేరువస్తుంది. ఇంకా ఎక్కువ మంది ప్రైవేటు విద్యార్థులు చేరతారు...తనవలు కుబడి ఇంకా వృద్ధి అవుతుంది అన్న ఆలోచనలతో “సరేమాస్తా” నని మెహర్బానీగా అన్నాడు.

మనిషిలోరేది మనిషినే

(15వ పేజీ తరువాయి)

ఆమె ఆనందానికి పట్టవగాలు లేవు. అమాయకంగా, ఆవేశ పూరితంగా అన్నను కాపిరింటుకుంది.

అప్పుడప్పుడే ప్రపంచజ్ఞానం కలుగుతోన్న రాముడికి కూడా తాను మేనమామ ఇంట్లో చదువుకోడానికి వెదుతున్నాడనుకు సంతోషం కలిగింది. ‘తనకిక ఎవరూ ‘బండరాముడు’ ‘మొద్దురాముడు’ అంటూ పేళ్ళన చెయ్యరు. తను బాగాచదువుకుని కలెక్టర్ చేస్తాడు,’ అంటూ తీయని ఆలోచనలకు లోనయ్యాడు.

కాని తనమామ చదువుచేప్పే పద్ధతులు చాలా చిత్రమయినవని దుర్భరమయినవని తెలియడానికి వాడికి ఎంతోకాలము పట్టిలేదు.

మేనల్లుడు ‘పట్టి మొద్దు’, ‘బండకొయ్య’ అనీ, వాడికి మామూలుకంటే తీవ్రతరమయిన పద్ధతులు అవలంబించాలనే, ఆలోచనతో వాడిని చావచిదగ్గట్టడం మొదలెట్టాడు. ఏవన్నాపాఠం ముప్పవైపుకపోతే గోడకుర్చి వేయించడం, ‘కోడండం’ పట్టిం చడలాంటి పనులు చేసేవాడు. వాటితో, మామయ్య అన్నా, పాఠం అన్న పాడలెత్తి పోయింది రాముడికి. మామయ్య అంటే సింహస్వన్నం అయిపోయాడు. అంతేకాక ఆయన అయిదునేళ్ళకూ అయిదు ఉంగరాలు ఉండేవి. (నేళ్ళ కలిసి ఉంగరాలు దగ్గరకు చేర్చి, చదువుకుండే పిల్లలనెత్తిపై మొట్టి గాయలు వేసేవాడు. కొందరికి నెత్తిచిట్టి రక్తం వచ్చేదికూడా. ఇక కోపంవస్తే సేము బెత్తం విరిగిపోవలసిందే! ఆయనకు ఉంగరాల వంతులని పేరు పెట్టాడుకూడా.

ఇంత దమన నీతి ఉపయోగించినా, ఆయన ఇంటినిండా రాత్రింబవళ్ళ ప్రైవేటు పిల్లలు చదువుకొనివచ్చి పడిగపుల పడేవాళ్ళు. వాళ్ళలో చాలమంది అలసటతో నిద్రపోయ్యేవాళ్ళు. భయంతో ఎక్కడో నక్కి ఉండేవాళ్ళు. అమావాశ్యకో పౌర్ణాసికో ఎప్పుడో ఒకమారుగాని పొరం చెప్పే వాడుకాదు. పిల్లలకు ఆయన అంటే భయం ఉండటంవల్లనూ, పరికరలలో ప్రశ్నావ్రతాలు ఏవిధంగానో ‘లావాదేవిల’ ద్వారా తోటి మేష్టర్లనుండి సంపాదించి ప్యాసుచేయించడంవల్లనూ, ఆయనవద్దకే పిల్లలు ఎక్కువమంది చేరుతుండేవారు. మామూలుగా డబ్బులుచ్చి చదువు చెప్పించుకుండే పిల్లలే పిల్లలా భయపడి

పోతోంటే ఇక దండుగ తిండి అంటూ చదువుకోవడానికి వచ్చిన రాముడివిగ్ధులని చెప్పనక్కరలేదు. వాళ్ళి అస్తమానా, పాదము (నశ్యం) నారమనీ, పొన్న పొన్న ననీ, పురమాంబంచడంవల్ల. పొంభూతిగా ప్రేమగా చదువు చెప్పేవాడూ. అన్నం వేళకు పెళ్ళివారుకాదు, అకలితో నకనకలాడి పొయ్యవాడు.

రాముడి బీబితం చాలా కిత్తినిూతే నడచిపోతున్నా, వాడికి వ్యక్త వ్యక్తంగా ఒక ఉపశాంతి కలుగుతూండేది, అదే మామయ్య విన్న కూతురు సరోజ సాహచర్యం, డింకెండు మూటలు. వాడు చావుదెబ్బలు ఎన్ని తీన్నా చివరకూ అపిల్లవచ్చి “బావా.... అసలం తిన్నావా?.....” అంటూ అంతరంగతరాలను కదిలించేట్లు అప్యాయంగా పిలిస్తే, దివ్యవభావం కలిగినట్లు, వాడి బాధంతా మాయమయిపోయ్యేది. ఆమె శవనద్ద కూర్చున్నా, తనను తాకినా వాడికి ఏదో దివ్యానుభూతి, ఉర్బహం కలిగేది. స్నేహ నికై వెతుక్కుంటున్న వాడికంద్యలో మళ్ళా వెలుగు కనుపించేది.

కాని రాముడి మామయ్య వాడు వట్టే మొద్దు అనీ, వాడితో తనకూతురు స్నేహం చెయ్యకూడదనీ. ఆమెను ఎవరో మాంచి ఉద్యోగస్తునికి ఇవ్వదలచుకున్నాడు కాబట్టి, పిళ్ళ సాహచర్యం మొగ్గలోనే తుంచి వేయా లనుకుని, తనకూతుర్ని రాముడి ఛాయలకు పోకుండా చూస్తుండేవాడు. ఎప్పుడైనా వెడతే మందలిస్తూండేవాడు.

ఇలా, స్నేహమా, సానుభూతి దూర మయ్యక రాముడికి మిగిలింది తిట్లు, ఉంగరాల మొట్టికాయలూ, గోడకుర్చీలు. దీనితో వాడిజీవితం దుర్భరమయి పోయింది.

ఇక రాభంలేదనుకుని ఒకనాడు ఇంట్లో ఎవరికీ చెప్పకుండా, బైరాగి టెక్నెట్టు మీద తన పూరుచేరుకున్నాడు. కాని అక్కడ తల్లివద్ద వాడికి ఆదరణ లభించిందికాదు. బిడ్డ, మొరకూతనం వల్లనే, ఇలా లేచివస్తూ న్నాడనుకుని అన్నను ప్రార్థయపడి మళ్ళీ అక్కడ దించివచ్చింది. వాడికి మంచి బుద్ధులు రావడానికి వాడి మామయ్య అన్ని అధికారాలు పుచ్చుకుని ఏ శిక్ష అయినా విధించడానికి హక్కు ఉండాలన్న పరతు పెట్టాడు. రాముడితల్లి, ఒకరిద్దరు అన్నబా ‘అలాగే’నని నమ్మతినారు.

దాంతో ఆయన ప్రచండమయిపోయాడు. ‘రాముడు తిరుగుమోతు అయిపోయాడు. రైళ్ళలో కూడా తిరుగుతున్నాడన్న నెపంతో

వాడికి బండకొయ్య వేయించాడు కూడా.

ఈ చర్యతో రాముడి నవనాడులూ తెగి పోయినట్లుంది. ఎక్కడికు వెళ్ళాలన్న ఈ బండకొయ్య బుజాని పెట్టుకుని వెళ్ళాలి. తన్ను నలుపుకున్నా చేశారు. కాదు, ఎటువైపునా సీసంగా చేసినేశాడు.

రాముడికి తగిలించిన బండకొయ్యచూసి మామయ్య కూతురు సరోజ మనసు కరిగి పోయింది.

“బావా, ఇక్కడికు ఏరుకు వచ్చానా బావా! చక్కగా చదువుకున్నట్లుంటే, ఇదంతా ఉండేదికాదుగదా!” అంటూ బండకొయ్యను తొలగించడానికి వోమారు ప్రయత్నించింది. కాని తండ్రి ఉగ్రుడై, మండిపడి కూతురు మీద బాగా నెయి చేసుకోబోయాడు, ఇకవాడి చాయలకు వెళ్ళకూడదని కట్టిడి చేశాడు.

రాముడికి పద్మాలుగోయెడు పైబడు తున్నా. వాడికి నెల్ల మెల్లగా అనేకభావాలు కలుగుతూవాయి. “శున్న అందిరా ఇలా ఈనడించుకోవడం ఎందుకు? ‘దడువుగాని మొగు’ అని వివరకు మామయ్యకూతురు కూడా అనుకోవడం దేనికి?—నిజంగా ఆన జీవితం ఎలా నెడిపోయింది! తను కూడా అందరిలా చదువుకుని, పెగ ఉద్యోగం... ఏదేనో బలవనలు లావయ్యాడు. అన నడనడిగే మారుకు”, పదునాన వచ్చింది రావాలనున్నాడు.

వోనాడు సెల్లలా మామయ్య పక్కకుపో “మామయ్యా, నమానుంచి నేం ఎక్కడకు వెళ్ళింది. చక్కగా చదువుకుంటాను నావ య్యా...” అవూరుకుండా అన్నాడు.

“వోగి నడన! నేషాలు కూడా నేర్చావా? మర్రి ఎక్కడికి లేచినోవడానికి ఈ తంటు!” అంటూ అనుసూనించాడు. అయినా వాడు సాధేయగడినమీ దట ఎందుకో సమాధాన పడేడు.

వోనాడు రాముడికి వో బండి లెక్క జెల్లి, అది నోసేదాకా, అన్నం పెట్టవద్దని శ సించాడు. వాడికి ఆ లెక్క ఎలాచెయ్యాలో నమూనా పద్ధతి కూడా ఇదివరకు చెప్పాడు కాదు. పె గా లెక్కలోని మామడికాయలూ, జామికాయల ప్రస్తావన నూసేసరికి అనలే ఆకలితో ఉన్నవాడికి మరీ ఆకలి పుట్టుక వచ్చింది. నోటిలో తడి ఆరిపోతోంది. ఇక ఆగలేక, చాటుగా వెళ్ళి సరోజను అర్పించాడు ఏనుయినా పెట్టమని. ఆ పిల్ల, సునసు కరిగిపోయి ఇంకో, అడ్డుండలు దొడ్లు సీసుకవచ్చి ఇచ్చింది.

అని తీర తిన్నాడో లేదో చరడ ప్రవరడు

డిలా పచ్చినదాడు. మామయ్య, రాముడికి వయంతో నోట్, లడ్డు వెనక్కుపోలేదు, ముందుకూ పోగారు.

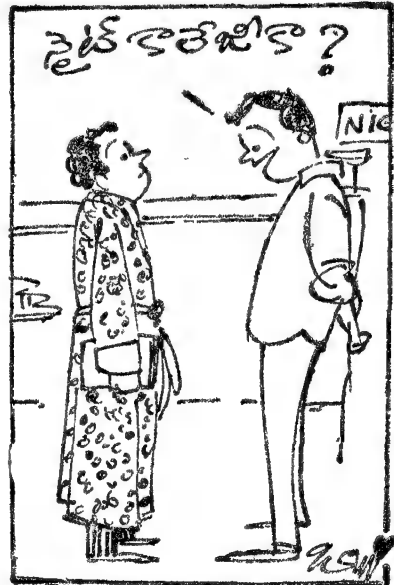
“వోగి అడ్డు గాడిద వెధవా! లెక్క చెయ్యమంటే, లడ్డు తింటూ కూర్చున్నావా! పె గా మా పిల్లకు దొంగతనంగా లడ్డు తియడం నేర్చుతున్నావా! పిల్ల, ఏవల, నా సరువుపోతోంది. నా ప్రైవేటు పిల్లలకూడా తక్కువయ్యారాయారు. ఏది చెయ్యవట్టు” అంటూ ప్రళయకాలకు దుడిలా అయిపోయి ఉంగరాల ప్రెక్కతో మొట్టకాయలవేస్తూ, బెత్తం తీసుకుని నీరివేశాడు. ఆ బెత్తుతో గొప్ప వీగి రక్తం కూడా పచ్చింది. దాంతో ని దాణంగా, తొక్కివేయబడి ఉన్నవాడిలోని అత్తాబిమానం వెలుబికింది.

“మామయ్యా! అగు, బెత్తం ఎలే ఎంపే నేనేంచేస్తానో నాదే పోదు...అగు!” అంటూ చొక్కా చేతులు పె కి ఎత్తుతూ గగవంతుడివిన జబ్బలనుష్టి చూసించాడు.

ఆ బండరాలు నుల్ల తినుకుతూ చర్మం పీల్చుకొని పె కిపెస్తాయా అనిపించాయి.

ఆయన నెనక్క తగ్గారు. కవికోపంజో నాశిర పీటగో బిగ్గారు.

“పథూ, ఎందుకు కడలని పెంగు కున్నావు? బండ గురూ, పిల్ల తతి ఏవర్ని కద్దరియి? యాడుంలకి వెళ్ళి, పె గా, నూ...” అంటూ దొరడాలెత్తు తొట్టి, పట్టు తి ట్టు...డు” నీలిటగి యువ కూడు విశలంగా, స్పెర్తంగా వధ చేబు తూన్న ఈ వివరి మాటలకు అలనిస్సరిం

కూడా గాద దికం కాకపోలేదు.

జానకిరామయ్య ఏదో యోగ నవగారిలో ఎడిపోయినట్లు మూసినకండ్లు తెగలేదు.

“తరవాత, నాకు కట్టిన బండకొయ్య గోలునును ‘ఫడేల్’నువి ఒక్క రెల్లికు తెంచినేశాను. మామయ్య శవవార్తాలె నాకు నా టర్నాన్ని బోదించినట్లుయింది. కేళ్ళే ఎన్ అర్బిలోచేరి, వోనాడు, రక్క గిధికి నా రక్తం దాసుంచేస్తూ ఉంటు, నాని అర్బిలో నేరిపోయే అనాశం అభించింది. లలా...” అనుకోకుండా, బావావేళలో సంవరకకా అలరులవరంగా వెబుతూన్న ను కధలోకి దిగి పొయ్యాడు మిలటరియువకుడు.

“మామయ్యా,” నిర్మూరుడలల కండ్లు మూసుకున్న నా కేరమయ్యను పలకరించాడు.

“ఆయనకండ్లు తెరస్తూ “నాయూ బలరాముడూ... చ్చాదయవిదాకమయింప నీకధపంటూ వచ్చిపోయినా ముగుండేది అయినా వచ్చిపోలేదు. ఈ వధునులో కూడా నాలో కాశిన్యం పోదెదిని గీళ్ల తెలియడంలేదా నాయూ. అలునిలున్నవో మిలిపోతూ అన్నానా జానకిరామయ్య.

“మామయ్యా..... గున యేంవ్వవాడు విడిపోయిన మనం కాకూలియూగా కల్లు కున్నాం. నీవు మెదట నీలిటగిసారి పె మాపెట్టిన అభిమానం నమీకధ చెన్నడానికి ఉండేవరవినది. కాకపో, గున్నెప్పిం లాంటి పాతనంపుటనలు ప్రామికపోదును, ముక్కు క్షమించు” అన్నాడు బలరామ.

“దాబూ, నీవివయ చనంత త్త నన్నిండా ద్వి తవధచెయ్యకు. వన్ను మనసారా క్షమించునాయనా..... ఏదీ ఇలా దగ్గ రకురా! యూనిసికవో పంత మారిపోయ్యావు. నాయనా..... దగ్గ రకురా. వ్చావక్కన కూర్చో”..... అంటూ అర్పించాడు.

బలరామవేలి, జానకిరామయ్య ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. ఆయన పాతన్నత్రులకు కుమిలిపోతూ బలరామను కౌగలించుకుని అతని వీవును కావాలని నిమిరి పళ్ళా త్తప్తవ్చాదయంతో కుమిలి పొయ్యాడు. అంతలో మళ్ళా ‘స్నేహనో’ బవనమ్మ ర్థం ప్రారంభమయింది. “భీత్తివేల్ల గ్రాండ్ బ్రంక్ ఎక్స్ ప్రెస్ మరొక రెండు నిమిషములలో వచ్చును” అంటూ వెబు టింగ్ రూమ్లో ప్రకటన వెలుబడింది.

బలరామ్ పెళ్ళై, అవీసర్దుకుని - హడావిడి వడ్డాడు.

“నాయనా ‘వీరచక్ర’ గౌరవం పొందిన నీబాంటి ఉత్తమోత్తమమైన పురుషునికీ ఈకసాయివాడు’ ఎలాక్షమాపణ చెప్పుకుని, నిన్నుఎలా అభినందించాలో తెలియడంలేదు.

“అలామరీ నొచ్చుకోకు మానయ్యా” అన్నాడు బలరామ్.

“లేదునాయనా లేదు. దయచేసి ఒక పని చేసేపెడతావా?”

బలరామ్ ఏమిటన్నట్లు చూశాడు.

“ఈ వేళ్ళ ఉంగరాలను, వీ బలం, చాతుర్యం ఉపయోగించి తియ్య నాయనా ఊ... .. ఆలోచించకు, నామాటవినకపోతే చచ్చి పంపుకుతిస్తుంత ఒట్టు! అన్నాడు.

బలరామ్ కు ఆపని చేయక తప్పేది లేదు. ఉంగరాలను జానకిరామయ్య వ్రేళ్ళమీది తీశాడు.

ఈఉంగరాల్తోనే, వచ్చు పాపంగా ఆనందమంది జాలురను నెత్తిపై మొట్టిబట్టాడు. నాబుద్ధిసీసతకు ఎక్కువగా వీచేసుతిరిగివున్న, ఈఉంగరాలు ఉపాధ్యాయవృత్తిలో సంఘం నాకా గౌరవించి తొడిగినవి, కావినాటి విలువలు తెలిసిన వీ వెళ్ళకు ఇప్పుడు తోడుగుతున్నాను

మనిషికోరేది మనిషినే

నాయనా, కాదనకు.....” అంటూగడ్డం పట్టుకున్నాడు. బలరామ్ ఒప్పుకోక తప్పలేదు.

“నీవు చెయ్యబోయ్యే చేశరక్కణ మహాత్కార్యంలో ఇన్నికు దీర్ఘ కంకణాలు, దక్ష కంకణాలు, వీరకంకణాలు నాప్పుదయ కంకణాలానూ.....” అంటూ అప్యాయంగా కొగలించుకున్నాడు. ఇంతలో ‘కళిల్లి’ని రంకెవేస్తూ, ఢిల్లీ ఎక్స్ ప్రెస్ వచ్చింది. అక్కడబండి రెండునిముషారే ఉంటుంది కాబట్టి వ్రయాణీకులందరూ హడావిడి వడ్డారు.

బలరామ్ ఒక నిలిటరీ కంపార్ట్ మెంట్ లోనికి ఎక్కిసామానా సర్దుకునేవేళికి రెండు నిముషాలయిందే అయిపోయింది.

స్వేషనులో ఇంకా వర్షం పెడుతూనే ఉంది. జానకిరామయ్యచేతిలో బలరామ్ చెయ్యిఇంకా ఉంది. ఇద్దరూ ఏదోవిషయంపై ప్రస్తావించడానికి ఆలోచిస్తున్నారు.

కాని గార్డ్ విజిలిచ్చి సప్పదీపం చూపడంతో ‘కళిల్లి’ని మళ్లారంకెవేసి బండి బయలుదేరింది. బలరామ్ వెంటచె....

“మానయ్యా.....నగో.....”
“గో.....” జానకిరామయ్య కూడా

ఈపేరనే అప్పుడే ప్రసా నింపడంలో మాట పెంటపెంట అట్టడు నిక్కు పెస్ చేసి రోదలో కలిసిపోయింది.

రైలుబండి వెనకపెళ్ళై, ఎరదీపం శనకంటి పాపలించి కదిలిపోయ్యేంత వరకూ అలానే మాస్టర్ బోయ్ నాడు జానకిరామయ్య.

వెనక్కుతిరిగి వేరొక ప్రపంచంలో వడ్డ జానకిరామయ్య నానవెలిసిపోయినట్లు గమనించాడు.

ఏసంబంధమూ ఇంతవరకూ కుదరని కూతురు సరోజిని బలరామ్ యుద్ధంలో విజయం తిరిగివస్తేమూత్రం తప్పకుండా ఇచ్చి వివాహం చెయ్యాలనుకున్నాడు.

“తనదెంతమంది ఆలోచన...” అంటూ ఎంతోత్పన్న వడ్డాడు.

కాని... ఆయన లంకార్యంలో నిజంగా బలరామ్ తిరిగి వస్తే సరోజిని అతడి నేతుల్లో పెట్టాలని ఉందా? శేడని ఎందుకు అనువాళి? ఆయనలోని మాటల స్పష్టంగా కనుపించడంలేదా?

కాని తేటోమూర్తి, సుమో సకిరణుడు. లోకదాంధ్రుడూ అని మార్య భగవానుణ్ణి మనసి అలానిన్నాడుకాని కొగలించుకోగలడా?

మనిషి కోరేది మహాపురుషుణ్ణా? లేక మనిషిదా? ●

బ్రోంకైటిస్ ?

పెమ్స్

తీసుకోండి!

పెమ్స్ విశేషమే మెల్ల మెల్లగా పుష్కరించండి. అందరి ఆమకళమైన బ్రోంకైటిస్ నుంచి బయటపడండి... దీని ఫలం గొంతుకు నొప్పి మరియు లామ్య నంగని నాపులకు విచారణకలగును... దగ్గు మరియు జలుబును కలుగ జేసే ప్రేమలను నిర్మూలించుటకు ఇది వహించు నడును మీద తక్షణంగానే విచారణను పొందగలరు

- * జలుబు మరియు గొంతుకు నొప్పికి అవధారుక పైవది.
- * నిల్లంతు నురవేళపైవది.
- * అన్ని జనరల్ బ్రోంకైటిస్ మరియు క్లినికల్ బ్రోంకైటిస్ లకు.

పెమ్స్

శ్రీఘ్రముగా విచారణ సూచగును.

1-800-PP-3TEL

మ స్త కా లు

సమాజము, రాజనీతి, ఉదారవాదము

(ఒక వరిశిలన)

రచయిత: శ్రీ ఛెన్నై శాస్త్రి, అనువాదం: 'హాజీ కుమార్' డెమియో 438 పుటలు. వెల: ఆరు రూపాయలు. ప్రకాశకులు ఎమ్. శేషచలం అండ్ కో మద్రాసు, మచిలీపట్టణం, సికిందరాబాదు.

రాజనీతివేత్త, పారిశ్రామికవేత్త, ఆర్థిక నిపుణుడూ అయిన శ్రీ ఛెన్నై శాస్త్రి యిచ్చిన ఉపన్యాసాల యొక్క యూ, వ్యాసాల యొక్క యూ సారం ఈ గ్రంథరూపంగా కార్పబడింది. ఇందులో 14 ప్రతిభాలో వరదగా చరిత్రగతిని సూర్యదాసి అమెరికాకు వుండే అవకాశం, అనుసరమైన కార్యక్రమం, అగినవర్గ నిస్సహాయ వివారిచే పాదపం, ప్రజాశక్తి, భావనలంద, యధార్థాలను గమనించడం, యూరపులో అమెరికా రవ్యల లక్ష్యాలు, కోత విధానం, సమయం, అమెరికా నిర్ణయాలు, భృత్యరాజ్యసమితి, వేరుపాటా వాదులు, విప్లవం, సహరాజనీతి—అనే విషయాలను గూర్చి “మన ప్రపంచస్థాయి” అనే మొదటి భాగంలో ఉన్నాయి. ‘ఆర్థిక సహాయకార్య’ అనే రెండోభాగంలో అమెరికా ప్రపంచానికి వివిధ రంగాలలో చేసే సహాయాన్ని గురించి వివరంగా చెప్పబడినది. మూడవభాగంలో ‘అభివృద్ధి చెందుతూ వున్న ఇండోనేసియా గురించిన వివరాలు ఉన్నవి. నాల్గవ విభాగంలో ‘ముస్లింలను సహాయగురించి విస్తృతంగా చర్చించబడినది. మూడు విషయాలన్నీ ‘అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలు—ప్రపంచవ్యవస్థ’ అనే గ్రంథం ఇండోనేసికి సంబంధించినవి.

‘అమెరికా కలల సలహాపాదం’ అనే రెండవ అండులో మూడు విభాగాలున్నాయి. మొదటి విభాగంలో సందన్య సమాజం యొక్క అర్హతను పొందించాలో, దేశంలో శాంతిని కలిగించి ప్రజాసామాజిక దుష్టతలను తేమార్చాలో, అమెరికా సరళాలో మీటో, ఆర్థికాభివృద్ధి యొక్క అనుగుణంలో అండులో వివరించబడ్డాయి. రెండో విభాగంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, గవర్నరులు, సామాజికాలు, గృహసమితి, నాదసహాయం, మొదలైనవి కలగవు. మూడవ విభాగంలో స్వాతంత్ర్యం, వలస వ్యవహారాలు, అవలంభించే సూత్రం విధానం, ప్రిగోలవక్తావర్ణాలు, గాంధీజీ 50, స్వీగీలు పేర్లుకొనబడిన విశేషాలు, సైతికసాగం ముగ్గురు వాటినిగురించి ఉన్నవి.

ఇందులోని విషయం ఎన్నో అమెరికాకు సంబంధించినవి అయినా ప్రపంచం గూడతల్లా పుట్టించబడి ఉన్నది. విశేషమైనా తన సవస్థలను తీర్చుకొని ప్రగతిమార్గంలో పురోగమించాలంటే లూ విషయాలను తెలుసుకోవడం అవసరం. సుఖ్యంగా భారతయులకు ఎంతో ఉపయోగకరం. దీన్ని తెలుగు, శోకి అర్జునా వేయించి ప్రచురించిన శ్రీ శేషచలం కలపనీపారు ఆంధ్రుల ప్రశంసను విజ్ఞప్తి లభిస్తుంది.

—అంగీరస

హిమాలయ వీరులు:

రచన: మల్టెగుంట రాధాకృష్ణ. ప్రచురణ: సరిమళ ప్రచురణలు, విజయవాడ—3. పేజీలు: 120. వెల: రు. 2—00. (ప్రైవేట్ ప్రెస్. రు. 1—25 పై నలు.)

1962 వ సంవత్సరంలో చెనీయులు మంచుమల గుండెలపై మంటలు రేపిన సమయంలో భారత ప్రభుత్వం పంచోలను సమీప యుద్ధానికి సిద్ధంగా లేని కారణంచేత, అనేక వేలమంది భారతీయ సైనికులు వీర మరణం పొందవలసి వచ్చింది. ఆయాధాలు అందుబాటులో వున్నా లేకపోయినా వెనుకనుంచి తగినంత జలం తమకు మున్నదని వార్త చేరినా చేరకపోయినా, శత్రువుల గుట్టనర్థం నుండి తప్పించుకొంటూ, తమ స్వగమని తాము కాపాడుకొంటూ, పురర్థి నిరతితో, మాతృభూమి సేవతో ఆ జవానులు తమ ప్రాణాలను త్యాగంచేశారు. మనకోసం, ఇతరకోసం వల్లనగవులపై, పవలించి సుఖం కలలు కనేవారికోసం ఆ అమరులు, తమ అలు బిడ్డలూ దూరమైనారు. త్రికాలముల యుద్ధం వారు ముకు సృరణియుల. వారికై వాని సేవించేవారు, ఆ త్యాగధనుల ఋణాన్ని తీర్చుకోలేము. శ్రీ మల్టెగుంట రాధాకృష్ణ వ్రాసిన ప్రచురించిన ఈ పుస్తకం చెనీ దుర్గా ముఖారాగంలో పోరాడిన భారత సైనిక యోధుల వీర గాథల సంకలనం. పాకిస్తాన్తో యుద్ధంలోపున్న కనమయంలో చెనీ—పాకిస్తాన్ ఇండోనేసియా కూటమి కూటిల రాజనీతితో దక్షిణాసియా సంక్యభివృద్ధిపున్న ఈ భూభాగంలో, హిమాలయ వీరుల గాథలు పుస్తక రూపంలోరూపం ఎంతో సముచితంగానూ వున్నది. మన యువకుల కర్తవ్యాన్ని నిర్దేశిస్తున్నట్లుగానూ వున్నది. ‘పరపూణ’ అన్న మున్నుడితో “వీర పూజా సమయం ఇది! రండి—మాతృభూమి గౌరవ రక్షణకు దిక్కు ఎక్కడాం! శత్రువులను సరిహద్దు అంతటా ఎర్రబోలిండాకా విధ్వంసమని ప్రతిపాదిస్తుకుండాం” అంటూ ఉద్బోధించార, రచయిత. “పరిహర్త కథ” లో, భారత శైవాల మధ్య సరిహద్దు 2400 మైళ్ళ సొడవున, కాశ్మీర్ పంజాబ్, హిమాచల్ ప్రదేశ్, ఉత్తరప్రదేశ్, ఈశాన్య సరిహద్దు ప్రాంతాలను చెనీలోని సెకియాంగ్ టిబెట్ ప్రాంతాలనుండి వివిధంగా వేరువరుస్తున్నది, 1959 లో చెనీ 50,000 చ. మై. భూభాగాన్ని భారతదేశంలో ఎక్కడెక్కడ ఎట్లా ఆక్రమించుకున్నది, అందుకై చెనీ చేసిన వితండవాదాలు, ఒక వైపు వాదనలు సాగిస్తూనే మరో వైపున 1962 అక్టోబరు 20 వ తేదీన వివిధంగా దాడి ప్రారంభించింది, తిరిగి సవంబరు 20 వ తేదీవక విధ్వంసంగా యుద్ధం విరమణ ఎట్లా చేసింది, ఆ యుద్ధం మూలంగా చెనీయులకు అదనంగా కలిగిన లభి, అసలు యుద్ధం వారు ఎందుకు వేరువలసి వచ్చింది, మళ్ళీ వారికి వార్త ఎందుకు శాంతి ప్రతిపాదనలు చేశారు? అన్ని వివిధ విషయాలమీద సమగ్రంగా, సంకృష్టికరంగా

రచయిత వ్యాఖ్యానాలు చేశారు. అగ్రవర్గంలో భేదారం, నాయక్ మాయారం, సిపాయి ముఖ్రిసింగ్ ప్రాణాలకు తెగించి పోరాడడం ఈ పుస్తకంలో కళ్ళకు కట్టినట్లు వర్ణించబడింది. 800 మంది చెనీయులను యమలోకానికి పంపిన అహిర్, గూర్ఖా వీరుల సాహస కృత్యాలు పాఠకుల జలదరింపజేస్తాయి. గాయాలతోనే నిమగ్నాన్ని నడిపిన విలియమ్స్ మన హృదయ పితాలపై శాశ్వతమైన ముద్ర వేస్తాడు. శత్రువులను ధోకి దూగిన సిపాయి సేవ్ సింగ్, “నానా భయపడే చచ్చువాణ్ణికాదు” అనే సింహావళి చేసిన బ్రిగేడియర్ హెమియాంగ్ సింగ్, భారత సైనిక సేవలో భాష, ప్రాణంపై తీవ్రత వారల్డర్ సర్వాసింగ్, 50 మంది శత్రువులను హతమార్చిన జితేందర్ సింగ్ వాదరి, ముఖ్యమంత్రి భయంలేని బహదూర్ సింగ్, అదర్శ నాయకుడు నాయక్ మున్సిరాం, కర్మవ్య నిర్వహణలో కమ్యూనికేషన్ ఎస్. జోన్స్, యుక్తిపరగా బిసింగ్, సమితి మరసించిన జమేదార్ భీముకంగ్, సరితో లిపా నాగ్ దింపిన సూర్యకాంత ఇల్లా ఎండర్ సావాజీ మల, దేశభక్తుల, త్యాగధనుల వీరులకూ ఈ పుస్తకంలో పొందుపరుపబడాయి. రచన చక్కని వాచక హరికంఠ సాగింది. వాద్యమధ్య అందమైన చిత్రమూ, అమృతపులు నాటా కొద్దిగా ఉండడం ఈ పుస్తకంలోని మరికొన్ని ప్రశంసనీయామైన విషయాలు. ముఖ్యతరం విషయానికి తగినట్లున్నది. శోభి, గల ప్రతి భారతీయుడూ అవసరం వదిలి శీరవలసిన పుస్తక విది.

—శ్రీ రామచంద్రమూర్తి.

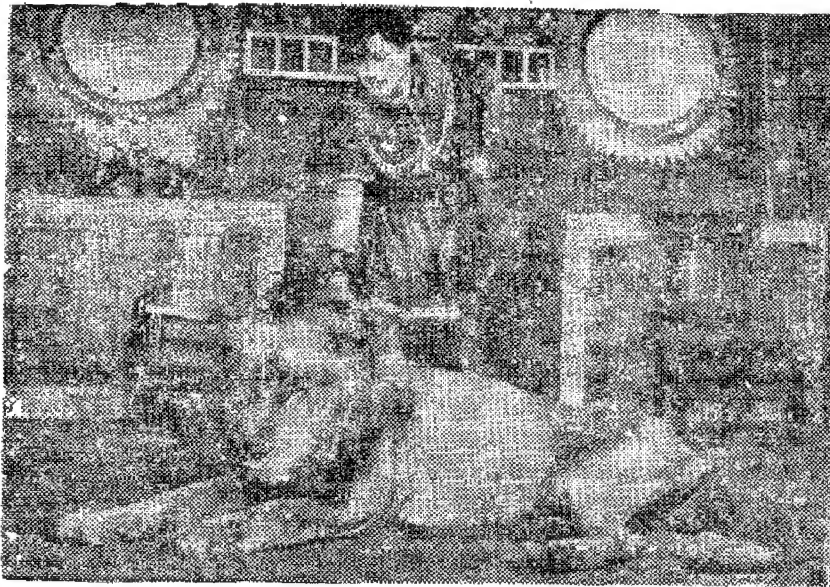
గమ్యత్తుబొమ్మలు

విశాలాంధ్ర పత్రికేషన్. విజయవాడవాణి బాల బాలికలకోసం ప్రచురించిన ‘గమ్యత్తు బొమ్మలు’ మా కార్యాలయం చేరింది. ఇందులో చిన్న పిల్లలకు ఆత్యంత ప్రీతిపాత్రమైన అయిదు గొమ్మల కథలున్నాయి. చిత్రాలు, మూలం శ్రీ వి. రావేన్, తెలుగు అనువాదం, శ్రీ ఉప్పల లక్ష్మణరావు. వెల: రు. 1.00. లభిస్తుంది. పే నలు. ఈ గ్రంథమును కలెక్టు చేయండి.

అమరజీవి రూఢ్యెల్

ప్రకాశక: కోస్ 174 పేజీలు. మూలం: శ్రీ వి. యస్. మణియం, తెలుగు అనువాదం: శ్రీ జి. కృష్ణ, ప్రాప్తిస్థానం: యం. శేషచలం అండ్ కోస్, మద్రాసు, ఎన్నో రెండు రూపాయలు.

భారత స్వాతంత్ర్య సమరం పతాకాలను సంగ్రహిస్తున్న సమయంలో ప్రపంచ వాసులతో ఒకడైన ప్రాంక్లీన్ డి. రూఢ్యెల్ భారతదేశం తిరగ్గన వాదించాడు. అయిన అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల అధ్యక్షుడికాక, అధికారిగంలో అధికార వాన కృషి చేసే అదర్శ ప్రాయుధైన వ్యక్తి. అందుకే జీవిత చరిత్రను, వివరంగా, సరళంగా అంగ్రీకరించటంలో అనువాదకర్తలు కృతకృత్యులై వారు.

కాంతారావు సింహంతో పోరాడిన యీ దృశ్యం మీరాలో చిత్రంలో చూచేవుంటారు

సినిమాల్లో జంతువులు!

పొరాణీకాలు, జానపదాలు ఎక్కువ సంఖ్యలో తయారవుతున్న ఈ రోజుల్లో సినిమాల్లో జంతువులయొక్క అవసరాన్ని కూడా నిర్లక్ష్యం చేయలేము. గుర్రాలు, ఏనుగులు మొదలైన జంతువులు విరివిగా ఉండే సన్నివేశాలు కొన్ని సినిమాలకు నిజమైన ఆకర్షణను తెచ్చిపెడతాయి.

సినిమాల్లో ముఖ్యంగా ఉపయోగపడే జంతువులు గుర్రాలు, ఏనుగులు, ముంగి నలు, పాములు, కుక్కలు, ఒక్కొక్కప్పుడు సింహాలు, పులులు, ఎలుగుబంటు, కోతులు. ఒక్కోసారి యీ జంతువులు చేసే పనులే (వతాక సన్నివేశాల్లో) కొన్ని సినిమాలకు మంచి పట్టునిస్తుంటాయి.

ఏ యే జంతువులు ఎక్కడెక్కడ కావాలి సందేహం లేకుండా చాలమందికి తెలుసు మంచి జానపదం ఒకటి నిర్మాణంలో ఉన్నదంటే డబ్బుకోర్కీ గుర్రాలు కావాలి అవసరాన్నిబట్టి మిగతావి కూడా కావాలి మంచి క్రైమ్ సినిమా తయారవుతుంటే అందంగాఉండే కుక్కలు అవసరం ఇంకా భారీ ఎత్తున జానపదాలు నిర్మించాలనుకున్నవారికి సింహాలు, ఏనుగులు అవసరం

(కొత్తగా వచ్చే కొందరు నటీ నటులు శిక్షణ యివ్వడమే కష్టమనిపించే ఈ రోజుల్లో నోరులేని జంతువులను తీసుకువచ్చి శిక్షణ యిచ్చి ఏ ఏ యోగించుకొనడం సులభం కాదు. మనం చెప్పినట్లు అవి పడుచుకోవు. మనం ఏమి చెబుతామో

అనలు వాటికి అర్థం అయితేగా? సినిమాల్లో సందర్భాన్నిబట్టి సన్నివేశాన్ని బట్టి వాటిని ఉపయోగించుకోవాలి. సింహాలు ఉన్నాయంటే ఒకటికి పదిమంది శిక్షకులున్నా పనుల్యలే

ఇప్పుడు మనం కొన్ని తెలుగు సినిమాల్లో చూసే దృశ్యాలు అన్నీ స్వంతాలుకావు. కొన్ని ఏ విదేశీచిత్రంలోనుంచో సంగ్రహిస్తుంటాము.

ఎలాగు సందర్భం వచ్చింది గనుక చెప్పుకుందాం. ఆల్ఫ్రెడ్ హిచ్ కాక్ తీసిన

సినిమాలో కనిపించే ఒక కోతికి యీ బాలునికే దొస్తే...

'ది బర్న్స్' చిత్రంలో వేలాది పట్టులను పరిచయం చేశారు. ఆ మహా వ్యక్తి సాధ్యమైందికాని మరొకరెవరికీ కుదిరాలి డేడికాదేమా. 'హటారి' చిత్రంలో కూడా జంతువుల ప్రాముఖ్యతను విస్తరించలేము. ఇవి కేవలం ఉదాహరణలకు మాత్రమే. తెలుగు చిత్రసీమకువస్తే 'నమ్మినబంటు' తీసుకుందాం. రెండు ఎద్దులు కలిసి సినిమా రంగంలోనే 'క్రాంతి' తరహా వాతావరణాన్ని సృష్టించాయి. అయీ ఎద్దులను నమయానుకూలంగా చూపిన దర్శకులు యింకా ఎంత (వతిభావంతులై యుండాలో. అన్నపూర్ణావారి 'తోడికోడళ్ళు' చిత్రంలో కుక్క నిర్వర్తించిన ముఖ్యమైన పాత్రను విస్తరించలేము.

విజయావారి 'చంద్రహారం' చిత్రంలో ఏనుగుచేత దర్శకుడు కావలసినట్లుగా చేయించుకోవడం, అలాగే ఆంజలి పిచ్చర్లు

వారి చిత్రాల్లో ఎలుగుబంటి, ఏనుగు, జిప్సీ (కోతి)ని పరిచయం చేశారు వారి 'స్వర్ణమంజరి' చిత్రంలో సింహము కూడా కథానాయకునితో కలియబడటం చిత్రీంచారు. క్రూరమృగమైన సింహముందు మానవుణ్ణివుంచి, పైగా ఆ మృగం కలియబడటం ఎంత ప్రమాదవేవేరే వ్రాయ నవసరంలేదు. చిత్రం సందర్భాన్నిబట్టి జంతువులకు తగిన పాత్రతో శిక్షణ యివ్వడం, చిత్రీకరణ జరిగేటప్పుడు దర్శకుడు, ఆ చిత్రంలో పనిచేసే యూనిట్ అంతా ఎంత శ్రమపడవలసిఉంది మనకు తెలియనిదికాదు.

ఈవిధంగానే డెమినివారి 'ఇన్నానియట్' చిత్రంలో జిప్సీని విదేశంనుండి తీసుకువచ్చి, కథకు కావలసిన విధంగా చిత్రీకరించారు.

శ్రీ విరలాచార్య చిత్రాలలోను, గారి ప్రొడక్షన్స్ వారి చిత్రాలలోను కూడా క్రూరమృగాల్ని చూపిస్తున్నారు. వాటితోషూటింగ్ జరిపినప్పుడు లాంగ్ షాట్స్ లో నోటికి పలికిలింపడం, క్లౌజ్ షాట్స్ లో నోటినికుట్టడం, శిక్షకుడు హంటర్ తో ప్రక్కన విలబడి, యింకా యితర జాగ్రత్తలను తీసుకొని చిత్రీకరణ జరుపుతారు. పాములకు కోరలు తీసేస్తారు. షూటింగ్ సమయంలో కథకు కావలసిన విధంగా అవి తిరుగుస్తూ వీటివల్ల కొంత పట్టు కూడా పొడవుతుంది. బంటుపంటువుడే దర్శకుడు ఓర్పు, పేర్పుతో

జాగ్రత్తగా ఉండి నిశ్చయించుకుంటారు.

చిత్రాలలో వినియోగించడానికి రేస్ క్లబ్స్ లో ఉన్న రకరకాలైన గుర్రాలను అద్దెకు తీసుకు వస్తుంటారు. ఎన్నిరోజులు ఆ గుర్రాలు షూటింగ్ లో ఉంటే అన్ని రోజులకు రేస్ క్లబ్ వారికి అద్దెనిస్తూ, డ్రానితో వచ్చిన వ్యక్తి ఖర్చులు కూడా నిర్మాతలే భరిస్తుంటారు. ఏ అశ్వమేధయాగానికో లేక ఖీరో ప్రాముఖ్యత తెలియజేయడానికో తెల్ల గుర్రాలను, లేదా రాజుల బలాల తెలియజేయటానికి బలిష్ఠమైన గుర్రాలను తీసుకువస్తారు యీవిధంగా సదుపాయా

పెద్దపులితో ఎల్. విజయలక్ష్మి

లున్నందువలన రేస్ క్లబ్ చిత్ర నిర్మాతలకు బాగా ఉపయోగపడుతుంది.

మొత్తంమీద జంతువులతో చిత్రాలు నిర్మించటం యీనాటి చిత్రసీమలో తాజా ఆకర్షణ అయినప్పటికీ యీ కార్యక్రమం వెనకాల ఎంతో ప్రమాదం (రిస్క్) ఉంది. అయినప్పటికీ మిగతావారిలోబాటు తెలుగు నిర్మాతలు కూడ వెనుదీయటంలేదు వీరు యిలాగే ముందు ముందు కొనసాగిస్తారని, తెలుగు చిత్రాల్లో ఆకర్షణలతోపాటు శివుత విలువలను కూడా చేకూరుస్తారని ఆశిద్దాం.

—ధర్మాజీ

మహారాజా వారిత్ పూటింగ్ !

కొల్హాపూర్ ఒకప్పుడు రాష్ట్ర రాజధాని నగరంగానేకాక భారతదేశంలో పేరుపొందిన చలన చిత్ర పరిశ్రమ కేంద్రంగా కూడా ఉండేది.

సలభై సంవత్సరాలక్రితం చిత్ర నిర్మాతలు కొల్హాపూర్ నగరంలో అన్ని హంగులూ ఉన్న స్టూడియో లేకపోవటంవల్ల చాలా యిబ్బందులకు గురి అవుతూ ఉండేవారు. కొంతమంది పలుకుబడి గల పెద్దల సలహా ననుసరించి అప్పటి కొల్హాపూర్ మహారాజా రాజారామ్ మహారాజ్ తానే ఒక మంచి స్టూడియో నిర్మించటానికి పూనుకు న్నాడు. చిత్ర పరిశ్రమకి ప్రోత్సాహాన్నిచ్చుటానికి మహారాజావారు కొల్హాపూర్ సీని ట్ లో అనే అన్ని హంగులూ గల స్టూడి యోని నిర్మించారు.

ఆ స్టూడియో నిర్మాతల పాటిట వర ప్రసాదం అయినప్పటికీ రాజా రాజాకి చిత్ర నిర్మాణ కార్యక్రమాలపై అసక్తి పెంచు కుంటున్న మహారాజావారు స్టూడియోకి తరచుగా రావటం నిర్మాతలకు పెద్ద సమస్యగా తయారైంది. ఆయన తరచుగా షూటింగు లకు హాజరు కావటం అసౌకర్యాన్ని కలిగించింది.

షూటింగ్ మాడటానికి వచ్చిన మహారాజావారు నటన, పాటలు, సెట్టింగ్స్ విషయాలల్లో తన మాచనల ప్రకారం చిత్రీక రించమనేవారు. ఆయనకి ఆసలేమీ తెలియని సాంకేతిక విషయాలల్లో కూడా కల్పించుకునేవారు మళ్ళీ ఆయన అటు వెళ్ళగానే మొదటినుంచీ చిత్రీకరణ జరపాల్సి వచ్చేది. ఈ రకంగా ఫిలిం వృధా అయి పోవటం తత్ఫలితంగా నిర్మాతలకు అర్థి కం గా నష్టం సంభవించటం జరిగేది. కానీ ఎవరికీ యీ విషయాన్ని మహారాజావారి దృష్టికి తేవటానికి ధైర్యం చాలలేదు ఆయన చాలా గర్విష్ట కూడా.

ఒకరోజు షూటింగ్ జరుగుతున్న సమయంలో మహారాజావారి కారు స్టూడియో గేటు దగ్గర ఆగింది. మామూలుగా సెట్ మీద వని చేస్తున్న వాళ్ళంతా ఆయన్ని ఆహ్వానించటానికి గేటు దగ్గరికి పరిగెత్తారు కానీ కెమెరామన్ మాత్రం ఉన్నచోట ఉండి పోవటంచూసి అంతా చీకటులై నారు.

మహారాజావారు వచ్చి కూర్చోగానే షూటింగ్ ప్రారంభించారు. అరగంట గడిచి తర్వాత మహారాజావారు లేచి యువ ఛాయా

గ్రహకునివైపు తిరిగి అతని పీపు తడుస్తూ ఈనాటి అద్భుతమైన నీ ఛాయాగ్రహణానికి నేను చాలా సంతోషిస్తున్నాను. నీ సర్వ శక్తులూ చిత్రీకరణపై కేంద్రీకరించావని పిస్తున్నది' అంటూ మెచ్చుకున్నారు. ఆ కెమెరామన్ కూడా రాజావారి ఆస్థానంలో వనిచోసే ముఖ్యులైనవారిచో ఒకాయన కుమారుడు.

ఆ యువ ఛాయాగ్రహకుడు వినయంతో గౌరవంతో రాజావారికి చేతులు జోడించి కృతజ్ఞతలను తెల్పుకున్నాడు.

మహారాజావారు వెళ్లిపోయిన తర్వాత నిర్మాత కెమెరామన్ వైపు తిరిగి కొద్దిగా చీకాకును ప్రదర్శిస్తూ "ఈంజా మహారాజావారి గౌరవార్థం ఎంత ఫిలిం వృధా అయింది?" అని ప్రశ్నించాడు.

"ఒక్క అంగుళం కూడా వృధాకాలేదు" అంటూ ఛాయాగ్రహకుడు సమాధానం చెప్పాడు. అది విని అందరూ చీకటులై నారు.

అప్పుడు ఆ యువ ఛాయాగ్రహకుడు కెమెరాలోనించి గుడ్డ చుట్టబడిన ఒక వస్తువును బయటికి తీసి అందరికీ చూపించి, తర్వాత చెక్కు చెదరకుండా ఉన్న ఫిల్మ్ రీలును తీసి చూపి వప్పుతూ, "మహారాజావారి కారును గేట్లో చూడగానే మెరుపు లాంటి ఆలోచన నా మస్తిష్కంలో మెరిసింది. అందరూ ఆయనకు ప్వాగతం యివ్వటానికి గేటు దగ్గరికి వెళ్ళారు. కానీ నేను మాత్రం యిక్కడే ఉండి ఫిల్మ్ రీలును కెమెరామంచి తీసి, యిందాక మీకు చూపిన దాన్ని అమర్చాను. రాజావారు ఉన్నంతసేపూ రీలు లేకుండానే కెమెరాను ఫిల్మ్ ఏమాత్రం వృథా కాకుండా చని చేయించాను. ఇక నుంచి మహారాజావారు వచ్చినప్పుడల్లా ఫిల్మ్ వృధా కాకుండా యిదే పద్ధతిని అవలంబిస్తాను ఈ రకంగా నేను ఛాయాగ్రహణని నిర్వహించినందుకే మహారాజావారు నన్ను చాలా మెచ్చుకున్నారు" అన్నాడు.

ఇదంతా విని అక్కడివారంతా పొట్ట చెక్కులయ్యేలా నవ్వారు.

ఆ యువ ఛాయాగ్రహకుడు కనిపెట్టిన పద్ధతినే తర్వాత కొల్హాపూర్ సీని ట్ లో చిత్రాలు నిర్మించే నిర్మాతలంతా చిత్రీకరణ సమయంలో మహారాజావారు వచ్చినప్పుడల్లా అనుసరించటం మొదలుపెట్టారు.

—ఎన్. సుబ్బారావు

సినిమావార్తలు

జి. వరలక్ష్మి దర్శకత్వంలో యుద్ధచిత్రం

చండేశ్వర్ సినింస్ అను సూతనసంస్థ వారు దేశరక్షణకు సంబంధించిన యుద్ధ చిత్రాన్ని ఒకటి తొలిసారిగా నిర్మించడానికి వర్య సన్నాహాలు చురుకుగా చేస్తున్నారు. శ్రీ జావర్ సీతారాం కథను వ్రాశారు. ఈ చిత్రంలో జి వరలక్ష్మి, కనకశ్రీ, అజిత్ సింగ్ ప్రధాన భూమికలు వేస్తారు. ప్రస్తుతం ఇతర నటీనటుల ఎన్నిక జరుగుతుంది. హైదరాబాద్ లో నిర్మించే యీ చిత్రానికి జి వరలక్ష్మి దర్శకత్వం చేస్తారు. దక్షిణాదిలో విశ్వ ప్రజాభిమానాన్ని పొందిన సుప్రసిద్ధ తెలుగుతార జి వరలక్ష్మి యీ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించడం గర్వించదగిన విషయం ఇది. శ్రీమతి జి వరలక్ష్మి దర్శకత్వం వహిస్తున్న రెండవ చిత్రం.

శ్రీకృష్ణ తులారం

సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ వారు 'శ్రీకృష్ణ తులారం' చిత్రం నిర్మించడానికి పేపరు పని చేశారు పూర్తిగా రంగులలో తీయూ ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈచిత్రంలో శ్రీ కృష్ణుడుగా యన్.టి. గారావు నటిస్తారు ఇంకా యింతవరకు

యన్. వి. రంగారావు, కాంతారావు, వద్దు నాథం, జమున, అంజలిదేవి, యల్ విజయ లక్ష్మి, గీతాంజలి, జయంతి, వాణిశ్రీలను ఎన్నుకున్నారు మిగతా తారాగణం ఎన్నిక జరుగుతుంది.

శ్రీ సముద్రాల రాఘవాచార్య సంభాషణలు సమకూర్చారు సంగీతం శ్రీ పెండ్యం నాగేశ్వరరావు, ఛాయ—అన్నయ్య, కూర్పు—మార్తాండ, కళ—రాజేంద్రకుమార్, దర్శకత్వం—కమలాకర కామేశ్వరరావు మహిష్మాసు నిర్మాత—డి రామానాయుడు

సవరాత్రి

ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ సభ్యునిస్తున్న విజయ చాముండిశ్వర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి నవరాత్రి చిత్రం మూటింగ్ డీసెంబరు 20వ తేదీన హైదరాబాద్ శ్రీసారథి స్టూడియోలో ప్రారంభమయింది.

ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారు నిర్మించిన చాలా చిత్రాంకు అసోసియేట్ దర్శకుడుగా పని చేసిన శ్రీ తాతినేని రామారావు యీ చిత్రానికి దర్శకత్వం చేస్తున్నారు సినీమా దర్శకునిగా శ్రీ రామారావుకు యిదే మొదటి చిత్రం.

ఈ చిత్ర ప్రారంభంలో తొలి చిత్రీకరణకు శ్రీ జెమిని గోల్డ్ స్టార్ కోట్లారు పవిత్ర

'తోగుట్టు పెరుమాళ్లు కెరుక'లో ప్రభాకరరాజ్, వాణిశ్రీ

మైన వివాహ దుస్తులలో ఉన్న నాగేశ్వరరావు పావిత్రీలపై తొలి చిత్రీకరణ చేశారు.

శ్రీయుతులు గుమ్మడి, జగ్గయ్య, రేలంగి రమణారెడ్డి, సూర్యకాంతం, మొదలగు ప్రముఖ తారాగణం యీ చిత్రంలో పాల్గొంటారు.

శ్రీ ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ సంభాషణలు వ్రాశారు పాటలు—దాశరథి, కొండా రాజా వ్రాశారు. సంగీతం—టి. చలపతి రావు సమకూరుస్తున్నారు. ఛాయ—పెల్ల రాజా, కళ—జి వి సుబ్బారావు నిర్వహిస్తున్నారు.

శ్రీకాకుళ అంధమహావిష్ణువు కథ

శ్రీ శంభూ సినింస్ వారు నిర్మిస్తున్న శ్రీకాకుళ అంధ మహా విష్ణువు కథ చిత్రం మూటింగ్ యీ నూతన వరుసగా మరో అరు రోజులు చేశారు.

ఇందులో యన్. టి రామారావు, యన్. వి రంగారావు, రేలంగి, బాలయ్య చదలవాడ, మల్లాది, ప్రసాద్, లింగమూర్తి మిక్కిలినేని, జమున, యల్ విజయలక్ష్మి నూర్యకళ, గిరిజ, ఛాయాదేవి, పబిత్రాదే మొదలగువారు పాల్గొన్నారు.

రచన శ్రీ పింగళి నాగేంద్రరావు చే సంగీతం పెండ్యం నాగేశ్వరరావు సమకూరుస్తున్నారు. ఛాయ—యు రాజ గోపాల్, కళ—కేఫర్ అండ్ తోట, వృత్త దర్శకత్వం—వి. కె. ఛోప్రా మరియు వెంకట

మనగాళ్లకు మొనగాడు'లో సావిత్రి

దినసత్యం మహాస్మార్తారు నిర్మాత—దగ్గు సాటి లక్ష్మీనారాయణచౌదరి, దర్శకత్వం—ఎ. కె. శేఖర్.

అన్నపూర్ణా ప్రొడక్షన్స్

అన్నపూర్ణా ప్రొడక్షన్స్ అను నూతన సంస్థవారు తొలిసారిగా పేరాణిక చిత్రాన్ని నిర్మించడానికి సర్వ సన్నాహాలు చేస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి శ్రీశ్రీ సంభాషణలు సమ కూరుస్తున్నారు ప్రస్తుతం నటీ నటుల ఎన్నిక జరుగుతున్నది ప్రముఖ తారాగణం ఉంటుందని తెలుస్తుంది. ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు కమలాకర్ కామేశ్వరరావు.

దైవమిచ్చిన బిడ్డ

మోహన్ పిళ్ళర్ వారు తమ 'దైవమిచ్చిన బిడ్డ' చిత్రం పూర్తి చేస్తున్నారు. ఈ చిత్రంలో జమున, యం. ఆర్. రాధా, నగేష్, కళ్యాణకుమార్ మొదలగువారు నటించారు.

రచన-రాజశ్రీ, సంగీతం—పురుషోత్తం.

చచ్చిస్వర్గానికి వచ్చాం'

రాజదర్బారులో నందివర్ధన మహారాజు పుట్టిన రోజు పండగ మహా వైభవంగా జరుగుతుంటుంది. దర్బారునిండా మహా మంత్రి, సామంతరాజులు, పురజనులు వగైరా జన సమూహంతో కీట కీటలాడుతుంది. సభారంజని (యల్. విజయలక్ష్మి) "కామిని మదన రారా, వీ కరుణకోరి పిలిచేరా" అను పాట పాడుతూ చక్కని నృత్యం చేస్తూంటుంది. పాట మధ్యలో పరమానందయ్యగారి శిష్యులు దర్బారులో ప్రవేశిస్తారు శిష్యుల విషం తిని చచ్చి స్వర్గానికి వచ్చాం, అని కుంటారు నందివర్ధన మహారాజునుచూసి 'దేవేంద్రుడు' అనుకుంటారు. పాటపాడుతూ నృత్యం చేస్తున్న సభారంజనిని చూసి 'రంభ' అనుకుంటారు.

అందమైన వర్తకి చక్కటి నృత్యం చేస్తున్నా అందులో కప్పంపు, మరిసింపు ఉన్నా నందివర్ధన మహారాజు 'చిత్రలేఖ' (కె ఆర్ విజయ) నే చూస్తుంటాడు.

వర్తకి నృత్యం ముగిస్తుంది మహారాజు నుండి బహుమతి తీసుకుంటుంది రాజు చేతిని సుద్దు పెట్టుకుంటుంది ఈ దృశ్యాన్ని చూసిన చిత్రలేఖ మహారాజు చేతినుండి రాజముద్రకను వర్తకి దొంగ

లించినదని అపోహపడుతుంది ఆ విషయం మహారాజుకు మనవి చేస్తుంది.

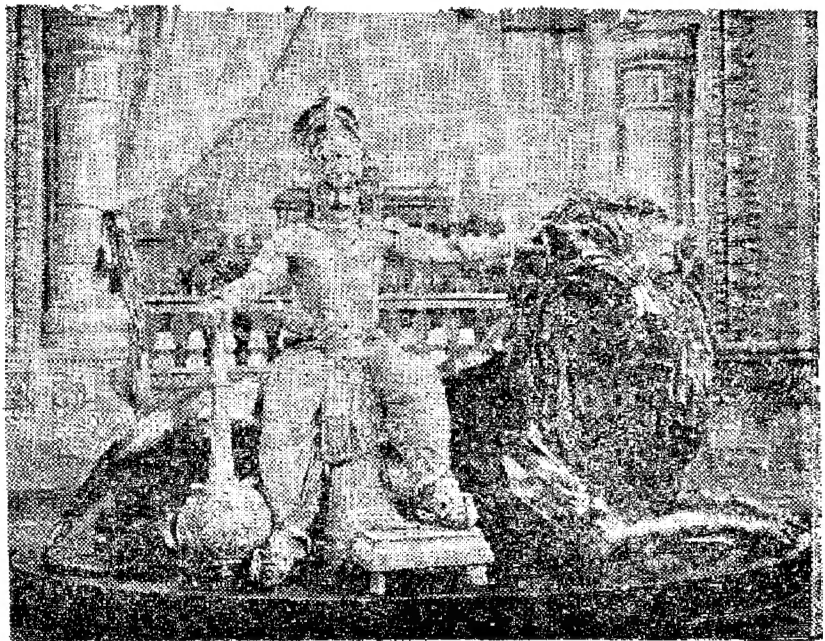
సభారంజని తన యింటికి వెళ్తుంది. రంభను పలుకరించటానికి, ఆమె యింటిని చూడటానికి రంభను వెంబడిస్తారు దారి మధ్యలో గురువుగారి యిల్లా కనపడుతుంది అవునుమరి. చచ్చి స్వర్గానికివస్తే వాళ్ళ ఇళ్ళు, వీధులు స్వర్గంలో కూడా కని పిస్తాయి. ఎప్పుడో ఒక శిష్యుడికి వాళ్ళ తాత చెప్పిన మాట జ్ఞాపకం వచ్చింది.

వర్తకి ఇల్లు చేరుతుంది తనను వలలో వేసుకొనడానికి చూస్తున్న మహామంత్రి వచ్చే వేళ అయిందని పరిచారకున్ని అందర్ని వెళ్ళ

మహారాజు కూడ వస్తాడు. శిష్యులు దాచిన గదిలోనే మహామంత్రిని దాస్తుంది. మహామంత్రిని ముద్దు పెట్టుకుంటారు. శిష్యులు రంభ వచ్చిందనుకొని. శిష్యులందరూ ఒకరి చెయ్యి పట్టుకొని మరో కరు యిలా అందరూ బయటకు వస్తారు. అఖరు శిష్యుడు మహామంత్రిని కూడా బయటకు తాగుతాడు. మహారాజు, మహా మంత్రిలు ఎదురుపడతారు.

మహామంత్రి క్షుట్రను మహారాజుకు సభారంజని ఎరుకవరుస్తుంది.

ఈదృశ్యాన్ని శ్రీదేవి ప్రొడక్షన్స్ వారు తమ 'పరమానందయ్య శిష్యులు కథ'కు చిత్ర

"శ్రీకృష్ణ పాండవీయం"లో ఎన్. టి. రామారావు

మంటుంది వాళ్ళ వెళ్ళగానే శిష్యులు వస్తారు.

'మేము పరమానందయ్యగారి శిష్యులం. విషం తిని, చచ్చి స్వర్గానికి వచ్చాం నీవు రంభవుకదా. మాకు తెలుసులే.' అంటూ మాట్లాడుతుంటారు మహామంత్రి వస్తాడు. శిష్యులని ఒక చీకటి గదిలో దాస్తుంది.

'నృత్యం చేస్తూ రాజ ముద్రకను దొంగ లించావుకదా! నేను చూశాను. ఇలాంటి అంటాడు మహామంత్రి సభారంజనితో. 'ఇంకా తనుకు రాలేదు' అంటుంది ఆ ముద్రకను దాని సభారంజని

రించారు. నందివర్ధన మహారాజుగా ఎన్ టి. రామారావు, మహామంత్రిగా ముక్కామిల నటించారు. ఇంకా యీ చిత్రంలో పద్మశ్రీ నాగయ్య, శోభన్ బాబు, చాయాదేవి, పద్మ నాథం, రాజబాబు, అల్లు రామలింగయ్య, మోదుకూరి సత్యం వగైరాలు నటించు న్నారు.

ఈ చిత్రానికి సంభాషణలు—సదాశివ బ్రహ్మం, సంగీతం—యల్ రాజేశ్వరరావు సమకూరుస్తున్నారని వాయ—సి నాగేశ్వర రావు, దర్శకుడు— పుల్లయ్య, నిర్మాత— తోట సుబ్బారావు.

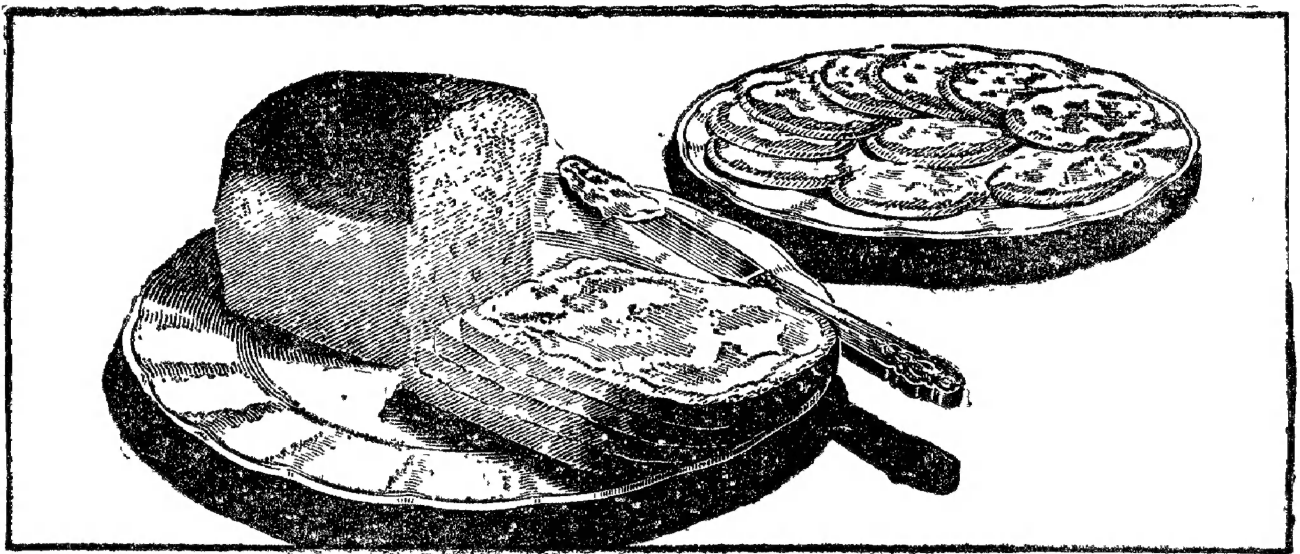
—దర్శాణీ •

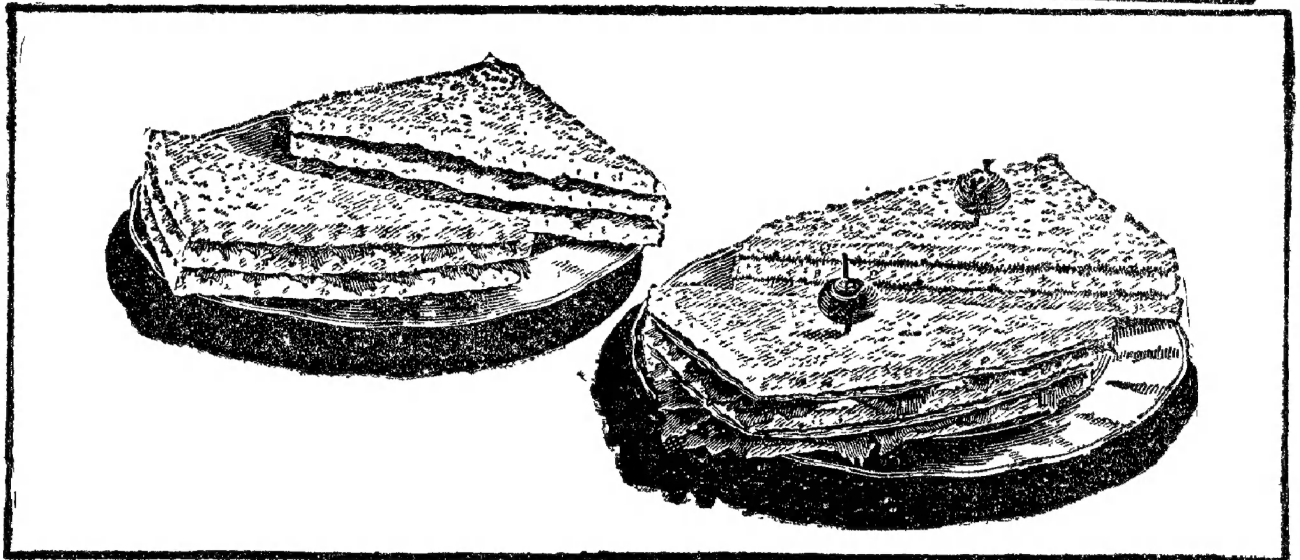
మన విద్యార్థులను చూచి మనం గర్విస్తున్నాం. దేశం క్షిప్త
 పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటోందని వారికి తెలుసు. వారు తమ
 పాత్రను నిర్వహించడానికి త్వరపడ్డారు. ఎన్.సి.సి.లో చేరి
 రక్త దానమును చేస్తామని ముందుకు వచ్చారు. దేశరక్షణ
 కార్యములలో పాల్గొని దేశరక్షణ నిధికి విరాళాలు పోగు
 చేయడానికి సహాయపడ్డారు. ఇన్ని పనులు చేస్తున్నప్పటికీ
 తమ చదువును అశ్రద్ధ చేయలేదు. ఎందుకంటే దేశానికి
 తమ శక్తి సామర్థ్యములు అవసరమని వారికి తెలుసు.
 అవును నిజమే. మన విద్యార్థులు దేశానికి నేడ చేస్తున్నారూ
 మీరు చేస్తున్నారా?

**భారత దేశం ఒక్కటే
 భారత ప్రజలు ఒక్కటే**

DA 65/F II

అమూల్ అమిత రుచిని పెంపొందించుతుంది...

అమూల్ వెన్న వానిన తొట్టె మరియు అమూల్ వెన్న చేర్చిన పొందనిద మక్కలు అత్యంత ప్రసిద్ధమైన మరియు ఉపాహారములు, వివిధ మేకలుంజానికి ఇవ్వబడతూ శక్తి ఇయ్యకపైచి ఏ, రి, వన్ టైన్, విటమినులను సమృద్ధిపరుస్తున్నది. శుద్ధ

మైన తాళా మిగతాగల అమూల్ వెన్న రైరితా అయిత గలది ఇలా వేచువర్త వనమి వెన్న ముద్దలుగా ఉదాకరిది పొందుతూ ఉంది వెన్న ప్యాకెట్‌గా తయారైతూ ఉన్నది తాళా ముది వైపు తాళావర్తమునకును వినియోగముండుట.

దేశీయ అమూల్
వయోరైన శుద్ధ ప్రేమ

**అమూల్
వెన్న**

అమూల్ పాలనాగమ
లేటికే అమూల్‌యైన అతిక
ప్రశ్నికరమగు సుని వరిత
మును కలిగించుచున్నది.

దైతా-కా-అమూల్ తప్పతి - అమూల్‌యైనది

దైతా-అమూల్ కా-అవరేటివ్ మిల్కు - ప్రాధ్యాపర్త యూనియన్ విమలెడ్. అనంద్.

మృదుత్వమునకు, నునుపైన సున్నిత చర్మానికి

రెమి R

స్క్రీమ్

ఉపయోగించండి